

Грешни Милоје
Момчило Алексин
РОДОСЛОВЉЕ СТЕВАНОВО

Рецезент:
проф Драган Парезановић

Лектор и коректор:
Проф Слађана Мијатовић

Ликовно-графичка опрема:
Фото Ројал, Чачак

За корице и илустрације
коришћени детаљи слика
Мирка Ковачевића, академског сликара

Издавач:
Лио, Горњи Милановац

Штампа:
Ленарт, Горњи Милановац

Поруџбине:
032/224-178

Грешни Милоје
Момчило Алексин

РОДОСЛОВЉЕ СТЕВАНОВО

*Посвећујемо праху онијех који су се
изнедрили из корена Стевановог и
преселили у вечност.
Бог да им душе прости!*

НЕ ДАЈ ДУШУ, РОДЕ

Завичај је топли грумен заривен у дубину срца.

Завичај милује ђедовом причом.

Завичај мирише бабиним закајмаченим руменогаравим колачем.

Завичај певуши аријом славуја, зриком зрикавца, дукатањем мисирке.

Завичај светлуца меком месечином, звезданим небом, трептајем свица.

Завичај одзвања кукурикањем певчева, блеком стада, брујањем меденица, галопом коња.

Завичај шапуће пуккетањем бадњака, догоревањем свеће, хујањем развигора, благородним капима кише.

Завичај милује рапавом и врелом очевом руком.

Завичај те љуби на уранку усном мајке : „Устани, сине , зарумењеше се небеса”.

Завичај је украшен плавим јоргованом и мајчином душицом, балученим ћилимом и нецаном фирангом, везеним чарапама и јелеком.

Завичај ти дарује дуњу и мушмулу, караманку и беросавку.

Завичај те греје ватром испод лампека и зрном пшеничним у златном класу.

Завичај те враћа песми орачкој и копачкој, рабацијској и косачкој, жетелачкој и сватовској.

Завичај те зове на мобу, на прело и посело, на комишање, на игранку, у коло око рогаце на којој жмирка карбитуша, под којом јермоникаш растеже дугметару.

Завичај те зове на крсну славу и прекаду. На молитву.

Завичај те зове на гробове предака који се ужељеше светлости воштаница, мириса тамјана и Оченаша.

Завичај те зове вери твојој православној.

Одазови се, роде.

Не дај да ти из срца ишчупају завичај.

Без завичаја смо окрњени. Недосањани. Сетни.

Не дај завичај, роде.

Ако ти ишчупају завичај из срца твојега, отеће ти веру отаца твојих.

Отеће ти душу.

Не дај, роде !

НА УВОРУ ДА ТИ КАЖЕМ, РОДЕ¹

Радуј се, младићу, за младости своје, и нека те весели срце твоје док си млад, и ходи куда те срце твоје води и куда очи твоје гледају; али знај да ће те за све то Бог извести на суд... Али, опомињи се творца својега у младости својој прије него дођу дани зли и приспију године [...] јер човек иде у кућу своју вјечну [...] Прије него се прекине уже сребрно, чаша се златна разбије и распе се виједро на извору и сломи се точак на студенцу, и врати се прах у земљу, како је био, а дух се врати к Богу, који га је дао (Свето писмо, Књига проповједникова 11. 9; 12. 1, 5, 6, 7).

Елем, беше нараштај један на размеђу епоха.

Нараштај који је стасавао уз жижалицу и огњиште над којим су висиле вериге. Крај тог огњишта се преносило предање. Мудрост. Поуке. Са оца на сина. Са ђеда на унуке. Многе лекције су ту, уз пуцкетање ватре, научене, па и она најважнија: *Бога се бој, и заповјести његове држи, јер то је све човеку. Јер ће свако дјело Бог изнијети на суд и сваку тајну, била добра или зла* (Књига проповједникова 12.13,14).

Рек'о би' ти коју о том нараштају који се радовао свитању, који се будио појем петлова и славуја, који је пио воду из студенца, расо испод голубарца и водњику од такиша, који је димио посјек над прочевљем, који је носио тежинове кошуље и сукнене чакшире, који је у мочилима киселио конопље, који је трлио тежину, који је ткао и бјелио платно, који је прео и препред'о рудицу и балучио ћилиме, који је тес'о јацију за винске и ракијске судове, који је крчио и зиратио комад по комад оранице отимајући је од аврика, који је смочио кад руча, који је о себе носио марду из дућана, који се радовао прелима, мобама, комишањима, који је притрчавао да помогне комшији вријећи или вијати, млатити пасуљ или податресати шљиве, газити блато за циглу или испаручити пријесеке 'очи нове жетве, који је правио кострутне вреће, покровце и бисаге, који је враћао сабијену меру, који је биљежио на рабош, који је подоштрав'о прошће и удар'о поплет, који је подиз'о грађевине границеве ил' стржеве, који је риљ'о и сподиз'о винограде, залам'о им заперке, и прск'о и' плавим каменом, који је пазио да пласку не до'вати роса, да орлушина не насрне на пиљез, који је удар'о клечке и брњушке да свиње не провале у потачкан усев, који је печалбио пођекад надницом ил' ђутурице, који ти је теп'о да би исказ'о љубав говорећи: рђицо једна, који ти је с' душе дарив'о

1) Грешни Милоје, Казивања, Богу у славу, прецима у част, потомцима у аманет
III издање "Лео" Горњи Милановац 2010, страна 73-78

најљепши залогај, који је ’ћери учио да поштују чељад у новом дому ђе ће се зародити, па су оне то чиниле обраћајући се тамошњој ђеци са сејица, милицеће, ђешо, бралица, делица...

Исприч’о би’ ти неку о том нараштају који се чудом чудио кад је ’лектрика почела да с’ уводи... да се калдрме паде... да се праве нужници у кућама... да свира радијо... да с’ уносе неки бучуци у собе у које народ гледа рек’о би нема паметнија посла... Који се пречудити није мог’о што се изгустира ралица и саковац... што зарасташе у непрођију стазе преко Криваје и Перета... што се крдисаше црношљиве и рануше... што се не чу’е ларма ђечкадије... што не бучу бикови по торовима... што не блеје овце по утринама... што се не држи пос’... што гробља почеше утањати у бујад и немар... што се сагуби стид од људи и стра’ од Бога...

О том нараштају, са којим увиру вековни обичаји, ’оћу да ти прозборим коју, роде мој. Вође на увору.

Да и’ тувиш.

Да им се не сатари траг.

И да о њима причаш онима што ти неће веровати. Или те неће чути. Бог зна.

Можда смо мено узвионули.

Можда смо заборавили оно што нисмо смели.

Ни требали.

Можда смо се понијели к’о они у време Нојево.

А може бити да нам је зинула ала ко онима у Вавилону, у време оно.

А почеле су и будалаштине неке по Њу Орлеансу. Па неки Егзити... Па ђавоимана Мадона хули усред престонице земље Србаља... Ене ти и у трубачку престоницу почели да увлаче бестиђе. А неки су почели и гробља наша да скрнавe. Ни праху отаца наших мира не дају. А онамо, у Браничеву, оргија пир вештица...

Будибогснама.

Ет’, реко’ да ти прозборим коју.

Да не заборавиш.

Ако имаш времена да ме чујеш, роде.

Не да ти тај мобилни...

Не да ти тај интернет...

Ђе ћеш ме чути кад возиш двеста на сат...

’Оћу да ти довикнем к’о она мајка што је викала, кад су им отимали и у јаничаре одводили ђецу: „Илија, Илија... не заборави...” Ко да је слутила, веселница, да ће они да зајашу пет стотина година.

Ал’ и то је прошло.

Проћи ће и ово. Чу’еш кад ти кажем!

Зато, к’о велим, да ти довикнем:

Није злато све што сија!

Не једе се све што лети!

Чувај се, сине, да те не превари време!

Јел' све се мења.

Сад се не носи одело од тежине и сукна. Сад се не носи веш у поток на кошуљари, нити се пере пракљачом. Сад се не пече 'леб у црепуљи нити колач на ринглама. Сад се не иде на хапилук пешице данима. Сад се не пишу писма која се завршавају речима: „Вита јела зелен бор, чекам брзи одговор.” Па ти одговор дође вришко. Не баш ове и оне, но оне онамо неђеље.

Све се променило.

Ал' двоје је остало исто:

Он. Сведржитељ. Отац наш небески. Бог наш.

Он је исти.

И пут до Њега.

До Њега се не стиже авионом. Ни електроником.

Тај пут је ост'о исти.

Њега се држи, роде мој.

Да со не обљутави.

Да не залуташ.

Да не тумараш по бездану.

Да се не крцумаш по безверју.

Да се не потуцаш по безнађу.

Да се не сторњаш у бешчашће.

У чемер.

У јад.

У немилосрђе.

У празнословље.

У среброљубље.

У бестиђе...

Да се не сломаташ у бездушје.

Да се не одљудиш.

Да не обагриш.

Да ти не оскрнаве светиње.

Да те не преведу жедна преко воде...

Тог пута се држи јер ћеш тако посадити дрво добро.

А оно ће родити род добар.

По плодовима тијем ће те познати они који иза тебе дођу.

ПОГЛЕД СА ЧЕРГОВИШТА²

ад низ присојну страну Јелице планине бациш поглед с Годидова, наниже, угледаћеш Коренате. Од Корената кад сиђеш низ мали Рид, наићи ћеш на затрављену зараван, величине осредње авлије. Она чврсто лебди над Страном, која се окомито стропоштава у поток. Ту зараван зову Башчине. Да ли по башчи, или по баштини, или по баштинки, не зна се баш тачно. Али је неспорно да је ту, на Башчинама, своје огњиште распалио Стеван. Он, по предању, негде са тромеђе Црне Горе, Санџака и Херцеговине побеже од турскога зулума и потражи мир. Ту Стеван роди Петра и Радована... А Петар роди Милорада, а Милорад роди Вићентија, Сретена, Косту, Јована и Чедомира... А Радован роди Милоша и Николу, а Милош роди Алексу, Мата, Јеротија и Аврама... Стевановића јато се умножи и поче свијати своја гнезда, наниже, ка потоку. Тако се формира Стевановића џемат, углављен у троуглу између планине, Малог и Давидовића потока, који се љубе, доље, ниже Росинога ораса, а из њихове љубави рађа се речица Драгачица. У овоме џемату ће се подићи двадесетак кућа, ограђених шљивовим прошћем. А прошће се поплитало врбовим прућем, одсеченим пре мезграња. У свакој авлији постојао је млекар, чије су украшене решетке, окренуте ка путу, обично биле ишаране. Свака авлија имала је вајат од граничевих брвана. У њему су младенци добијали свој кутак за стидна миловања и шапутања. Ту је и салаш, исплетен од ивовог прућа. Имућније куће су уз салаш имале трем, који је, ослоњен на дрвене стубове, лебдео као раширено крило, заклањајући волујска кола од кише или сунца. Већина кућа је имала амбар, са пријесецима за пшеницу, раж, зоб и пасуљ. Готово свака авлија је на доњем крају, на граници са башчом, имала још и качару. А испод качаре, пошто је страна, каскадно се спуштала штала у коју се улазило из башче. Изнад качаре је бивао трем под којим се распаљивала ватра под казаном кад се пече ракија. Или под ранијом кад се кува мѣћа за свиње. У башчи је била кошара за овце, свињац, кокошар и клозет. Иако обавезно ван авлије, клозет и није био тако далеко, ако пођеш на време.

Куће су биле полубрвнаре. Она северна половина је била од брвана, са три стране. И имала је двоја врата. На средини те просторије било је прочевље, изнад кога су висиле вериге. А с јесени се, по свињокољу, високо изнад прочевља, качио посек. Онај четврти зид је био од цигле или набоја.

2) Грешни Милоје, Казивања, Богу у славу, прецима у част, потомцима у аманет
III издање "Лео" Горњи Милановац 2010, страна 81-95

Кроз врата, постављена на том зиду, улазило се у собу. Дрвени кревет, преко чије сламарице се затезао ћилим, астал, шпорет који личи на гараву цокулу и креденац су чинили сав намештај. Дувар и штукатор у соби су се обавезно крчили 'очи славе и обетине. Под је био поциглан или попатошен.

Кромпири су се чували у трапу. Јабукe такође. А купус се киселио у каци која се смештала у избу или подрум, где стоје и бурад са ракијом.

Ко год је био батлији, па закопао бунар у авлији, нашао је жицу на шестом или седмом метру. А вода се цибрила, као на студенцу. Љети, кад виоглавом или ђермом извадиш кофу из бунара, па наспеш воду у стаклени бокал, он у они час замагли.

У Стевановића џемату, пост се држао неизоставно. И Петров, кад се косило, о сирћету и посном пасуљу.

Над овим присојем сунце грије поваздан. А магла дође до Драгачице. На прсте једне руке мо'ш избројати дане у години кад се магла попење до нашијех кућа. Први сунчев зрак провири иза Умке и милује воћњаке до заранка, кад потоне тамо иза Овчара. А онда дуго, дуго држи румену појаву која полако бледи, док је не савлада месечина.

Лавеж керова, блејање оваца, рика јунади, шкрипа папучице на шинским колима, мирис свеже помуженог млека, призивају сутон који лагано покрива џемат. Тада у свим кућама почињу чељад да се сабирају око трпеза. Да се Богу помоле. И да узму по залогај љеба испеченог под црепуљом. И кашику топлог смока. Па потље, да плакну ноге на басамцима. Или у шавњу... И џемат утања у сан.

Ујутру ће, јопет, сунце да помилује шљивике са црношљивама, ранушама, пискавцима и мадаркама... Са покојом јабуком будимком, кожаром или колачаром, по ивици шљивика. И понеком крушком такишом. Или караманком. Или кантарушом. А кантарушу на јесен мораш да завучеш у сјено, што дубље, да се усити.

Ваљда зато што је нагнут ка сунцу, овај џемат има крупне, слатке воћке. А ракија од шљива је дошла питка. И има добру 'рому.

А ђеца су, некако, румена. И сва имају дебеле табане, пошто ћерају боса, 'вамо од Ђурђевдана, па онамо све до Митровдана. То босоного ђетинство је испуњено раним обавезама. Да се напасе стока. Да се однесе воде косачима. Да се унесе дрва у кућу. Да се на'рани пиљеж. Пуште овце. Подбере лишће репе свињама. Да се тркне у задругу за гас. Или со. Али је то ђетинство било испуњено и радостима. И чаврљањем. Играју се тутумиша. Клиса и машке. Пиљака. Прстена. Дечаци су се учили да јашу. Најприје овнове и јарчеве. Док не доспеју до коња.

А кад се чељад домчају снаге, живе животе своје у трудовима. Почесто и у мукама. У оскудици. Тугују кад град однесе љетину. Кад удари куга у свиње. Кад се удави крава. Или наду'е јунац. Кад наиђе нека сотвора на пиљеж. Кад ветар изобалу'е рогоце и поломи родне гране. Поваља пшеницу. А ђетелину смота у ковиталац. Кад удари суша. Све изгоре! Па

омали 'ране за чељад. И за стоку. Јопет, кад је година кишна, ме' с' чини још горе. Све сатрули!

Одње белај сво'е исе. Шта да му радиш. Наишла рђава година. Дозлабога.

Нек' иде бестрага. Из ове се коже у другу не може.

Не мо'ш ти да цркнеш назор. Дошло, 'нако, горе високо, а доље, јопет, па дубоко.

Не мож' да бидне све потаман. Кад ти отежа, ти нође спушти те преда'ни. Мено. После јопет, Јово, наново. Јел' знаш како ти је: чега гој ти бидне много, потље ће да мањка.

Ал' потље олује, огрије сунце. Па, ја. Док се не смркне, не мож' да ти сване.

Тако ти то иде. Борба. Мораш да запнеш. Добро. Да обдржиш кућу. Да одгајиш ђецу. Да приновиш как'у грађевину. Да подигнеш воћњак. Ил' виноград. Да прикупиш комад земље. Не мо'ш да се провучеш кроз живот нако к'о 'лад. Да не оставиш траг. Зато мораш да потуриш леђа. Да се наореш и накопаш. Накосиш и напластиш. Насијеш и најњеш. Накупиш и напечеш. Настружеш и нацијепаш. Навлачиш и нађенеш. Нараниш и натимариш. Натовариш и испаручиш. Нариљаш и навршеш. Натачкаш и поприткаш. Накруниш и намељеш...

И женскиње се изарчи. Знаш како ти је казано: чо'ек држи један стуб од куће, а жена она три. И оне ти, мученице, од сна откидају. Па се сите најњу и наплијеве. Накрцају и нарендају. Наломкају и потпале. Насоле и накиселе. Наперу и нарибају. Намијесе и накувају. Наваре и насире. Напреду и наплету. Нанецају и навезу. Наткају и накрпе. Набијеле и наштиркају...

Оно, не мо'ш губаво да збориш. Бидне и лијепије' договштина. Кад се раду'еш животу. Ку' ћеш љепше, него кад сабереш берићет. Кад напуниш салаш. Таване. Амбар. Кад исповршу'еш сјена. Па ти се отели крава. Ил' облизни овца. Крмача опраси дван'есторо. А квочка изведе пилад, без једног јединог мућка. Виноград понесе добро. А воће дријема од рода. Па се провеселиш на свадбама. На бабинама. Запијеваш на мобама. На косидбама. На жетвама. На вршајима... Попије се по која мученица о благоданима. Погости се о славама. О обетинама...

И нашале се пођекад. Комендијају. Комендијају неки пут до суза у очима. До бола у стомаку. Згодно поцркају од смија. Знаш како 'е оно казано: весело срце помаже к'о лијек.

Нарочито се комендијало на комишањима.

Комендијало се и крај лампека. Ал' туј ти бидну само мушкарци. Ту омакне и по нека галатна рјеч.

Жене су, јопет, комендијале на прелима. Правило је било да се домаћин и остали мушкарци посклоне. И ђеца. Да жене остану насамо. Да дадну одушка души својој. Тад, оне веселнице, заборава и порођајне муке. И

жуљево од српа. И модрице на раменима од кошуљаре и обрамаче. И болове испод ложичице кад се струне, пуснице, од терета. То иг пробада док се не опашу. Ал' за опасивање мора да 'ваташ згоду. Не смије свекар да сазна. Ил' ђевери. Каки то. Не би кабулила... Да помисле да си крмељуша. Да си метиљава. Да ниси низашта. Туј, на прелу, оне оћерају у заборав и зулум. Забораве и оно што иг, крвник, и'шиба ономад за није ништа. Оплављо 'е сироту. А није, пушта, скривила ни 'волицно. За ови нокат. Очију ми мојиг. Горела к'о ова лампа. Свекрва јој направила бој. После и њој било криво. Ал' доцкан. Пој'о вук магарца. Туј ти оне, кроз смијање и зафрканцију, провире и понеку нежну тајну која се крије иза рекле на туфне. У самосâмијем грудима... И открију понеку пусту жељу. С' уздахом. Дâко се и њој срећа осме'не...

Ал' јопет, некако 'е комишање било најподесније. Туј ти је и мушкиње и женскиње. И ђеца. И туј ти сваког мож' да погледне у очи док овај прича. Јел, муруз мо'ш да комишаш 'нако, напамет. Без гледања. Оно, доправде, деси се пођекад да, кад се засмијеш, муруз одлети фрљоке, па звизне неког у главу. Ал' туј нема замерке. Како'и. Јел, зна се да то није з'инат.

Тако ти је комишање једна округла бина. Право правцато позориште. Туј ти се измјешају глумци и гледаоци. Сви су једнаки. Само што је неко вичан да смјешно прича. Ал' зато се онај други смије 'нако рецко. Из само сâмог срца. Сад ти 'вако, кад гледаш са стране, не знаш да л' ти је смјешнији онај што прича смјешно, ил' онај што се 'нако смјешно смије...

'Главно', туј нема љутње. Боже сачувај. И ако се у шали мено нафилује. И попрехера. Или, чак, измисли. Нико се ни на ког' не љути. Јок. Причај и ти. Ко ти брани. Ако умијеш. Ако н'умијеш шта се онда парицаш. Сми' се брате. Јер знаш како 'е казано. Весело срце куђељу преде. Јел весело срце весели лице. А ко је весела срца, онај је на гозби поваздан.

Док ти је било комендијања, дотле ти је владала љубав и слога у цемату. Сви су се пазили. Ретко ко се на кога замери. А ако и дође до замерке, сви се заузму за измирење. Измире се. Па, јопет, комендијају.

Једино се од комендијања сустежу старци. Кад иг кувет издадне, постају ћутљивији. Не зборе млоге. Ал' кад прозборе, има шта да чу'еш. Они ти посматрају живот одунуд. С' друге стране. А живот ти пролеће очас. Док дланом о длан. Вришко. Позна'еш по ђеци. Погледни унучад. Стасали, аман. Тако ти је то. Кад човек погледне живот одунуд, с' оног краја, он омудра.

Знаш како ти је. Младос' лудос'. Што на ум, то на друм. Онда мислиш да мо'ш све. И да знаш све. Чудиш се старијима кад ти кљуцају у главу. Те ово. Те оно.

Те, послушај старијег. Није он цабе осјеђо. Прими карање његово. Јер тако ћеш примити мудрос'. И постати разуман. А мудрошћу и разумом се кући и утврђу'е кућа. Паметан се учи на туђим грешкама. И на искуству старијих. А шашав не слуша савета очевог. Ни науке материне. Мисли да све зна. Па плаћа својом главом. И леђима. Зато 'е и казано да се луд руга

саветима оца својега. А ко прима укор бива паметан. И још је казано да се праведник учи од куће безбожникове, гледајући како она пропада.

Те, бој се Бога. Поштуј закона Његовог. Да биднеш благословен. И да дуго поживиш. Јербо ће те Бог сачувати од рђавијег путова. И од рђавијег људи. Није цаба казано: бој се Бога и оније' што се не бо'е Бога. Зато ће праведници опстати, а безаконици ће се истријебити. Јер Бог љуби онога што иде за правдом, а гаџ му је пут безбожников. Ништа нема боље него чинити добро за живота сво'ега. Јел ћеш само то однијети у вечност. Јел ће Бог судити и праведнику и безбожнику. Зато, од свега што радиш, најважније ти је: Бога се бој! И заповести Његове држи!

Те, помогни ближњему својему. И не инати се ни с ким. Јер од ината нема горег заната. Не буди зликовац. Чувај се зла. И ружне речи. То навлачи проклетство.

Те, чувај се разврата. Оно што ти се чини да је мед на уснама туђе жене, оно ти је отров најцрњи. Гори од сичана. То те води у бруку. И срамоту. У беду. У ридање. То ти кућу раскопава. Нека ти је мила жена младости тво'е. Она што ти је ђецу изродила. Јел ће те она разумети напошљетку. Кад се саџа и ископни снага твоја. И не иди међу безбожнике и пијанице. Међу свађалице и из'елице. Међу безумнике и спаваче. Међу курве... Јербо ћеш осиромашити. И до просјачког штапа доспети.

Те, име је важније но богатство. Највеће богатство мо'ш, 'вако, шаком да покријеш. А то ти је образ. Кад њега једном испоганиш и укаљаш, све си прос'о. Не опра га више.

И пази добро шта обећаш. Или заветујеш. Оно и да испуниш. Јел, во се веже за рокове, а чо'ек за рјеч.

Тако ти то иде. Свако време има сво'е бreme. Те тако има време кад говориш и време кад ћутиш. Кад дођу сиједе, онда ти дође време ћутања. Време преслишавања. Д'обро се пресаберу. Да л' савете оца и ђеда испунише? Да л' науку материну примише у срце своје? И почињу да страхују. Да л' се огрешише о њиг? Јер је казано да ће се угасити жижак онога ко псова оца. Или мајку своју. Па се упињу да надокнаде пропуштено, сетујући млађе. Да се не сагуби реч. Поука. Аманет. Еда би од оца остануло сину. Еда би се протегнуло у време. У покољења. Јербо, нараштај један одлази. А други долази...

Тако ти је то бивало у Стевановића џемату. Досле. Од Стевана до нашијех дана, кољена десет. И свако од њиг остави свој траг. Кад поћеш траговима њинијем, виђећеш збитија многа. И насмијаћеш се од срца. И омудраћеш. Знаш како 'е казано: Иди мраву лењивче, посматрај путеве његове и научи се мудрости. А камо ли од ђедова. Јер је писано: *Слушај, сине мој, и прими ријечи моје, и умножиће ти се године у животу. Учим те путу мудрости, водим те стазама правијем. Кад усходиш, неће се стезати кораци твоји, и ако потрчиш нећеш се спотакнути. Држи се поуке и не пуштај, чувај је, јер ти је живот [...]* Куда год поћеш, водиће

те; кад заспиш, чуваће те; кад се пробудиш, разговараће те. Јер је заповијест жиљак, и наука је видјело, и пут је животни опомена која поучава (Свето писмо, Приче Соломонове, 4.1013; 6. 2223).

А онамо, с оне стране потока, на висоравни коју са две стране милује церова шума, Черговиште. Шарено село. Чуваоница блага Божијег. Њива Божија у коју је посејано најдрагоценије семе. Прах отаца и матера нашијех. Колико уздаха се отело над овим гробовима. Колико суза се излило на травицу по овим хумкама. Колико молитви је прошапутано међу овим каменим белезима. Колико љубави је уклесано у ова шарена слова. У гроздове. У голубове. Колико биографија је исписано по овим каменим књигама. Овде почива ђак са отвореним букваром. Онамо планинка на чијем је спомену крављача и чабрица. Над мајсторовим гробом алатке. Раопон. И сврдло. И ђелџа. Над кметовим, мастионица и перо са све штабилџом и кметовским штапом. Бившем подрумџији турили кључ и чутуру. Виноградару чокот и маказе. Шнајдерки шиваћу машину. А војник се не раздваја од пушке и бајонета са којима је стражио на бранику отачества. Девојачка лепота уписана у камен и у вечност. За незаборав. Са јелеком и опанцима. Са изатканим шареним појасом и везеним чарапама. Из рањених и ојађених срца по каменом спомењу залелекали стихови бола за прерано преминулим младенцима Раденком, Радомиром, Гвозденом, Чедомиром, Николом, Јеленом, Јованом, Стаменком, Персом, Радосијом, Разуменком, Милостивом...

Ишаране розете, цветићи, вињаге... Пењу се из траве уз спомење навише. Ка врху. А на врху крст. А око крста: ИС ХС НИ КА. Победник. Васкрситељ. Спаситељ. Ту на врху се зауставља поглед. Застаје суза. Јаук се претвара у шапат. Бол се претапа у наду. Није све пропало. Виђећемо се, рано моја. Душо моја. Срећо моја. Радости моја. Љубави моја. Животе мој. Анђеле мој. Виђећемо се јопет. Виђећемо се кад Он, Спаситељ наш, поново дође међу нас. Са трубним гласом. У сили и слави. Ти ћеш ондак устати, немене мој. И ондак ћемо се зај'но узнјети у Царство Оца нашег небеског.

А ја, док још дишем, нећу те заборавити, туго моја. Миловаћу те молитвом својом. Заливаћу гроб твој сузом. И капљом вина црвенога. А навише ка души твојој одашиљаћу мирис тамјана и топли зрачак са воштаница које ћу приносити за покој и радовање душе твоје. И даваћу милостињу. Од срца. Еда би се Он, Свемилоствиви смиловао души твојој и подарио јој рајско насеље у Царству Своме.

И тако, тихује Черговиште. Чува семење Божије док не проклија и не донесе род, у дан онај. А ми који ходимо још овим присојем, одлазимо на Черговиште. О задушницама. О благоданима. О годишњицама којима бележимо пресељење душа њиховијех из ове тескобе у Царство небеско.

Да и' помјанемо.

Да се за спасеније њино помолимо.

Помилуј их Господе, по великој милости Твојој.

РОДОСЛОВЉЕ СТЕВАНОВО

СТЕВАН

Стеван се, највероватније, побегавши од турског зулума, доселио почетком друге половине XVIII века, негде са тремеђе Херцеговине, Црне Горе и Санцака. На ово упућује пронађени споменик.

Наспрам изворишта Драгачице ископао је земуницу у којој је живео. Земуница се налазила на великом брегу кога Стевановићи и данас зову Башчина. Од тог Стевана су добили презиме.

У књигама нису пронађени никакви писани трагови о Стевану и његовој жени. Нема записа да су имали презиме, већ су се највероватније звали само по имену.

Поуздано се, на основу надгробних споменика, зна да је Стеван са својом женом изродио три сина, који су се по имену очевом називали (како записи кажу³⁾): Петар Стеванов и Радован Стеванов. Касније ће, већ на попису пореских глава из 1835. и 1839. године, синови Стеванови имати презиме Стевановић⁴. Стеван је сахрањен на Ружичића гробљу. Иза њега је на надгробном белегу где је сахрањен остао једини поуздани траг. Заједнички белег њему и његовом сину Петру подигао је праунук Сретен.

Стеванови синови су:

- Радован, рођен 1767. године,
- Петар, рођен 1771. године,
- Радосав, рођен 1776. године.

Стевана су, вероватно, зато што је био висок, звали "дугачки" о чему сведочи запис на његовом надгробном спомену: **"У овоме гробу: тело и дугачког Стевана: кои погибе од лопова у 1789.г."**

3) 1822. и 1824. године ТЕФТЕР ЧИБУКА НАХИЈЕ ПОЖЕШКЕ, АРХИВ СРБИЈЕ ИНВ.БР.269 и 299

4) 1835. године ТЕФТЕР ПОРЕСКИХ ГЛАВА КАПЕТАНИЈЕ ДРАГАЧЕВСКЕ У ОКУЖЉУ РУДНИЧКО-ЧАЧАНСКОМ, АРХИВ СРБИЈЕ БР. 439

Детаљ са Ружичића гробља: обновљено спомење Стевану, Петру, Радовану, Радосаву и новоподигнути белег у коме је уклесано родословље Стеваново⁵

Гробље Черговиште: новоподигнути спомен Стевану и његовим синовима.

5) Време беше сатарило траг Стеванов и његових синова, пошто се потомци њихови почеше сахрањивати на гробљу Черговиште почев од 1850. године.

РАДОВАН, син СТЕВАНОВ

Не постоји поуздани запис о датуму када је рођен Радован, али подаци на споменику указују да је рођен 1867. године, а да је умро 6. марта 1840. године. Био је ожењен Перуником, која је умрла 16. јануара 1847. године. Обоје су сахрањени на гробљу у Ружичићима.

Њихова деца поуздано су:

- син Ника, за кога се претпоставља да је најстарији од синова и да је рођен 1812. године,
- син Милутин, рођен 1813. године,
- син Милош, рођен 1814. године,
- син Милан.

На Радовановом белегу уклесано је:
" 1840 удари Милош своим оцу задушу Радовану
Стевановић..... поживи 73 г..."

На
Перуничином
белегу
уклесано је:
" 1847 zde поч
раба божја
Перунику
супруга
Радована
Стевановића".

РОДОСЛОВЈЕ СТЕВАНОВО

У матичној књизи умрлих, која се водила у гораичкој цркви, а која се данас налази у Архиву града Чачка, за Радована Стевановића записано је:

Рав	Ежт	родоване Савановић	жита	
Горачи	(исповѣдав	прежде согрѣшеніа своа		1840
Іеріо	Савану	Потофичу		
Парохъ	Цѣркве ст	Варшавоу	Богородице	мѣ
вз	Горачи	сѣща, и причастіе		мѣ
стѣхъ	танна)	престависа	мѣ	днѣ 6
днѣ 6		аѣта предположеннаго, и погребѣса		
вз зѣлаю мѣ и днѣ подѣ аѣтомъ поставленнаго, во гробѣ.				

У матичној књизи умрлих записано је за Перунику да је Радованова, а не Стевановић (у то време жене и деца су уместо презимена звана по глави куће, мужу-оцу):

НАПИСАНІЕ ОУМИРАЮЩИХЪ.

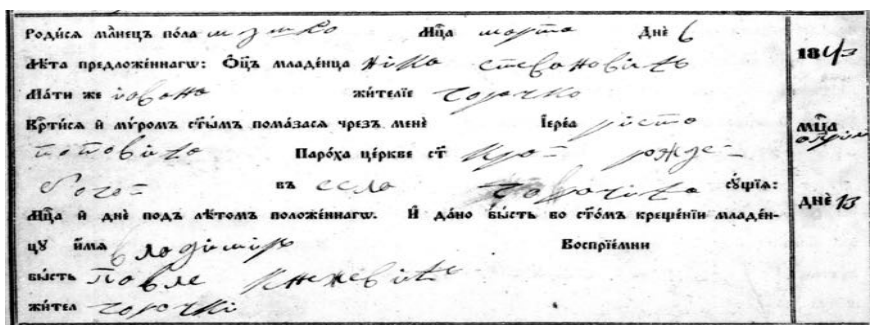
96.

Рав	Ежт	Перуника Радована	жита	
Горачи	(исповѣдав	прежде согрѣшеніа своа		1844
Іеріо	Равану	Потофичу		
Парохъ	Цѣркве ст	Варшавоу	Богородице	мѣ
вз	Богородица	сѣща, и причастіе		мѣ
стѣхъ	танна)	престависа	мѣ	днѣ 17
днѣ 18		аѣта предположеннаго, и погребѣса		
вз зѣлаю мѣ и днѣ подѣ аѣтомъ поставленнаго, во гробѣ. Горачи				

НИКА, унук СТЕВАНОВ

НИКА, син Радована и Перунике, рођен је 1812. године. Често је у црквеним књигама уписиван и као Никола. Био је жењен Јованом, рођеном 1822. године.

Постоје два записа која указује на његово постојање. Први је у матичној књизи рођених, о рођењу његовог сина Владимира. Кум је био Павле Кнежевић.

Други запис је "Темесућ"⁶ о продаји имовине у Стевановића цемату, у коме је забележено да браћа Ника и Милутин из Зуца продају имовину.

Вероватно је да се, одмах по рођењу сина Владимира, негде око 1850. године, Ника одселио из Горачића у Зуце. Но, како нема записа о његовом постојању у Зуцама могуће је да се одселио негде даље⁷.

По попису из 1862/1863. године у селу Доњи Бранетићи код Такова прописано је домаћинство Николе Стевановића коме је било 50 година и у коме су поред њега живели жена Јована којој је било 40 година, син Новак од 9 година, син Радован од 7 година, син Милан од 5 година, кћери Перуника од 11 и Стојка од 3 године. Имање које су поседовали: њива 1 плуг, ливаде 1 коса, воћњак $\frac{1}{4}$ плуга, забрана 1 плуг, 1 кућа слаба и 1 зграда. Свега 7 дуката цесарских. Месечних прихода нису имали.

У Матичним књигама венчаних цркве у Чачку, за сина Новака уписано је да су му родитељи Ника и Јована из Доњих Бранетића.

Није познато где су сахрањени Ника и Јована. На земљи у Горачићима остао је син Владимир.

Њихова деца су:

- син Владимир-Влајко, рођен 1843. године;
- кћи Перуника, рођена 1852. године;

6) Факсимил Темесућа на стр.34

7) в.Др.Миленко С.Филиповић – "Таково" Научно дело, Београд 1960. стр.147 где се види да је једно домаћинство у Доње Бранетиће досељено из Зуца

- син Новак, рођен 1856. године;
- син Радован, рођен 1857. године;
- син Милан, рођен 1858. године;
- кћи Стојка, рођена 1860. године;
- кћи Миљка, рођена 1865. године.

ВЛАДИМИР, син Ника и Јоване, рођен је 6. марта 1843. године, а погинуо је на Пазару, у рату против Турака, 24. јуна 1876. године. Био је жењен Ружицом, кћерком Јована Ђуровића из Гуче, која је живела од 1842. до 23. јуна 1888. године. Венчали су се 10. новембра 1863. године, а кум им је био Вићентије Иконић из Бањице. Када су се рађала деца, у крштеним књигама је, уместо Владимир, често уписивано Влајко. Сахрањени су на гробљу Черговиште.

Њихова деца су:

- кћи Видосава, рођена 1865. године, чији је крштени кум био Вићентије Иконић из Бањице (није познато шта је са њом било, вероватно је умрла као дете);

- син Радомир, рођен 1867. године, чији је крштени кум, такође, био Вићентије Иконић из Бањице;

- кћи Јелисавета, рођена 3. фебруара 1869. године, чији је крштени кум Вићентије Иконић (није познато шта је са њом даље, вероватно је умрла као дете);

- кћи Росанда, рођена 1873. године, чији је крштени кум био Матија Стевановић.

На Владимировом белегу уклесано је:
" Оваи знак показуе крабруг: Србина: Владимира Стевановића војника I класе коие на Пазару 24. јуна у 1876 год. бранећи се: од турака погинуо: Бог да му душу прости. Оваи: билег: удариму: Ружица: супруга: и Радомир еднии син его у 1880.г. "

На Ружицином белегу уклесано је:
" Овде почива раба божја Ружица жена покојног Владимира Стевановића из Горачића која чесно поживи 46 г. а умре 23-г јуна 1888: г. Бог дајои душу прости.... спомен "

РАДОМИР, син Владимира и Ружице, рођен је 1. фебруара 1867. године, а умро је 26. априла 1889. године. Био је ожењен Јеликом, кћерком Николе Зечевића из Живице, рођеном 2. маја 1868. године. Венчали су се 13. новембра 1888. године. Кум им је био Вићентије Иконић.

Пошто је Радомир умро одмах после женидбе, и пошто нема Јеликиног споменика, највероватније је да се она преудала и да нису имали порода. На Радомировом споменику уписано је да је живео 21 годину, али по матичним књигама имао је 23 године када је умро. Сахрањен је на гробљу Черговиште.

На његовом споменику уклесано је:
" Овај тј кои почива раба божи Радомир Стевановић из Горачића који поживи 21 свои година... престаи 26. априла 1889 године Богда му душу прости а овајму знак подиже његова сестра Роса и Давид ...".

РОСАНДА, кћи Владимира и Ружице, рођена је 28. марта 1873. године, а умрла је 21. децембра 1936. године. Била је удата у Драгачицу за Живка Филиповића, који је живео од 1868. до 18. јуна 1917. године када је умро у Пољској. Венчали су се 15. октобра 1889. године. Кум им је био Лексо Јањић из Горачића. Сахрањени су на Јоровића гробљу у Горачићима.

369. **НАПИСАНИЕ КРЕЩЕНЫХ.**

Година мѣница пола <i>1889</i>	Мѣца <i>Карина</i>	Дне <i>8</i>
дѣта предложѣннаго: Оца мѣдинца <i>Влад. Стефановић</i>		
Мати же <i>Роса Никола / Ружица</i>	житица <i>Горачица</i>	
Крѣтиса и мирома сѣбѣ поклаза: а крѣза мѣне <i>Иерѣя</i>	<i>Василије</i>	
Мѣца <i>Поповића</i>	Парѣха цркве сѣја <i>Богослужѣ</i>	
<i>Богослужѣ</i>	<i>Богослужѣ</i>	Свѣта:
Мѣца и дне подѣ дѣтома предложѣннаго: И дано вѣста во сѣбѣ крѣпѣни маа		
Дне <i>5</i>	Днеца <i>Василија</i>	Восприѣми
вѣста <i>Василије</i>	<i>Василије</i>	
М <i>1889</i>	житица <i>Горачица</i>	

Њихова деца су:

- син Тикомир, рођен 1890. године;
- кћи Милева, умрла 1896. године;
- син Миљојко, рођен 1898. године, а умро 20. јануара 1898. године;
- кћи Станојка, рођена 1899. године, а умрла 28. децембра 1899. године;
- син Витомир, рођен 1899. године;
- кћи Ружица, рођена 1901. године, а умрла 16. марта 1902. године;
- кћи Вукосава;
- син Ђорђе, рођен 1907. године;
- кћи Стојанка, рођена 1909. године;
- кћи Радосава.

На Живковом белегу уклесано је:

"Ево овде овај спомен стои нека чита ко ратнике воли нека види ће им тело оста па нек рече душа муе проста Живко Филиповић војник Дивизијске коморе ратовао од 1914 г до 1917 г поживи 54 г. а умре у Пољској 18 јуна 1917 год. овај спомен подиже син Ђорђе и супруга Роса".

На Росандином белегу уклесано је:

"Роса верна супруга Живка Филиповића из Горачића која часно поживи а умре 21. дец. 1936 г. Бог дајој душу прости овај јој споменик подиже син Ђорђе и остала породица".

ТИКОМИР, син Живка и Росанде Филиповић, рођен је 1890. године, а умро је 1917. године као војник на Солунском фронту. Није познато да је имао потомака.

ВИТОМИР, син Живка и Росанде Филиповић, рођен је 1899. године, а погинуо је као гардиста на стражи 1925. године. Није познато да је имао потомака. Сахрањен је на гробљу у Драгачици.

На заједничком белегу уклесано је: „Тикомир Филиповић војник II чете 1.6 35 пук ратовао од 1914 до 1917 г. поживи 28 г а умре 5. марта 1917 г у Зејтинлику код Солуна споменуга брат Ђорђе Витомир војник I чете II бат 35 пук поживи 26 г. а погибе 28 авгу. 1925 год и Бог даим душу прости спомен подиже му брат Ђорђе и супругаа Рајка“.

ВУКОСАВА, кћи Живка и Росанде Филиповић, умрла је 3. јануара 1991. године. Била је удата за Бошка Плазинића из Горачића, који је умро 18. јуна 1972. године. Крсна слава била им је Свети Николај-Никољдан. Сахрањени су на гробљу Јоксимовића у Горачићима.

Њихово дете је син Миљко, рођен 1939. године.

МИЉКО, син Бошка и Вукосаве Плазинић, рођен је 10. октобра 1939. године. Ожењен је Станком, кћерком Момира Симеуновића из Котраже, рођеном 18. марта 1939. године. Живе у Горачићима.

Њихова деца су:

- кћи Снежана, рођена 29. маја 1962. године;
- син Синиша, рођен 4. априла 1967. године.

ЂОРЂЕ, син Живка и Росанде Филиповић, рођен је 1907. године, а умро је 1975. године. Био је ожењен Софијом Чворовић из Доње Краварице, која је живела од 1910. до 1990. године. Крсна слава била им је Свети Георгије-Ђурђевдан. Сахрањени су на гробљу у Драгачици.

Њихова деца су:

- син Живко, рођен 1928. године;
- син Живорад, рођен 1930. године;
- син Милорад, рођен 1932. године;
- син Радула, рођен 1934. године;
- син Милојко, рођен 1936. године;
- син Радојко, рођен 1939. године;
- кћи Даница.

ЖИВКО, син Ђорђа и Софије Филиповић, рођен је 5. септембра 1928. године, а умро је 2009. године. Био је ожењен је Цветом, кћерком Стојана Петровића из Горачића, рођеном 4. марта 1943. године. Живели су у Атеници.

Њихова деца су:

- син Милош, рођен 1961. године;
- син Милан, рођен 1962. године.

МИЛОШ, син Живка и Цвете Филиповић, рођен је 2. фебруара 1961. године. Ожењен је Љубицом, кћерком Живорада Јокановића из Чачка, рођеном 27. јуна 1962. године. Живе у Чачку.

Њихово дете је син Лука, рођен 25. августа 1995. године.

МИЛАН, син Живка и Цвете Филиповић, рођен је 22. децембра 1962. године. Ожењен је Златом Ковачић из Загреба, рођеном 1960. године. Живе и раде у Загребу.

ЖИВОРАД, син Ђорђа и Софије Филиповић, рођен је 12. септембра 1930. године. Ожењен је Драгињом, кћерком Милана Маричића из Виче, рођеном 18. августа 1935. године. Живе у Чачку.

Њихово дете је кћи Оливера, рођена 1957. године.

ОЛИВЕРА, кћи Живорада и Драгиње Филиповић, рођена је 12. септембра 1957. године. Удата је за Миливоја, сина Велимира Бојовића из Брвенице код Рашке, рођеног 11. априла 1954. године. Живе у Чачку.

Њихова деца су:

- син Никола, рођен 3. марта 1983. године;
- син Петар, рођен 4. марта 1985. године.

МИЛОРАД, син Ђорђа и Софије Филиповић, рођен је 3. марта 1932. године, а умро је 1996. године. Био је ожењен Даницом, кћерком Адама Чакаревића из Котраже, рођеном 29. новембра 1940. године. Живели су најпре у Драгачици, а потом у Чачку. Милорад је сахрањен на гробљу у Драгачици.

Њихово дете је син Милован, рођен 26. новембра 1962. године.

РАДУЛА, син Ђорђа и Софије Филиповић, рођен је 6. новембра 1934. године. Ожењен је Милом, кћерком Милована Јанковића из Врњачке Бање, рођеном 1941. године. Живе у Врњачкој Бањи.

Њихова деца су:

- кћи Весна, рођена 1960. године;
- кћи Драгана, рођена 1963. године.

ВЕСНА, кћи Радула и Миле Филиповић, рођена је 1960. године. Удата је за Драгана, сина Мита Јокића из Мрчајеваца. Живе у Врњачкој Бањи. Крсна слава им је Мратиндан.

Њихова деца су:

- син Марко, рођен 1986. године;
- син Александар, рођен 1998. године.

ДРАГАНА, кћи Радула и Миле Филиповић, рођена је 1963. године. Удата је за Мишка, сина Миленка Петровића из Зеока. Живе и раде у Краљеву.

Њихова деца су:

- син Огњен, рођен 1993. године;
- кћи Дуња, рођена 1994. године.

МИЛОЈКО, син Ђорђа и Софије Филиповић, рођен је 14. децембра 1936. године. Ожењен је Љубомирком, кћерком Живојина Миљковића из Дренове код Бруса, рођеном 3. августа 1938. године. Живе у Крушевцу.

Њихова деца су:

- син Горан, рођен 1969. године;
- кћи Соња, рођена 1972. године.

ГОРАН, син Милојка и Љубомирке Филиповић, рођен је 30. августа 1969. године. Ожењен је Маријом, кћерком Сретена Главинића из Ивањице, рођеном 1974. године. Живе у Холандији, у Хагу.

СОЊА, кћи Милојка и Љубомирке Филиповић, рођена је 1. марта 1972. године. Удата је за Славишу, сина Славомира Јевремовића из Јошје код Крушевца. Живе у Крушевцу.

Њихова деца су:

- кћи Нађа, рођена 2004. године;
- син Матија, рођен 2006. године.

РАДОЈКО, син Ђорђа и Софије Филиповић, рођен је 30. маја 1939. године. Ожењен је Јованком, кћерком Милована Ђурића из Корените код Лознице, рођеном 31. јануара 1948. године. Живе у Новом Саду.

Њихова деца су:

- син Александар, рођен 1968. године;
- син Синиша, рођен 12. јуна 1973. године.

АЛЕКСАНДАР, син Радојка и Јованке Филиповић, рођен је 1. јуна 1968. године. Ожењен је Драгицом, кћерком Павла Бребановића из Руме, рођеном 30. марта 1972. године. Живе у Новом Саду.

Њихово дете је син Владимир, рођен 1. августа 2005. године.

СИНИША, син Радојка и Јованле Филиповић, рођен је 12. јуна 1973. године. Ожењен је Љубицом Ристић из Петроварадина. Живе у Новом Саду.

Њихово дете је син Ђорђе, рођен 16. октобра 2009. године

ДАНИЦА, кћи Ђорђа и Софије Филиповић, удата је у Станишиће у Горњи Милановац. Има сина Небојшу и кћерку Ивану.

СТОЈАНКА, кћи Живка и Росанде Филиповић, рођена је 1909. године, а умрла је 1. августа 2006. године. Била је удата за Живана Василијевића из Живице, који је живео од 1909. до 29. августа 1984. године. Крсна слава била им је Свети Сава. Сахрањени су на гробљу у Горачићима.

Њихова деца су:

- син Живота, рођен 1933. године;
- син Јордан, рођен 1934. године;
- син Драгослав, рођен 1936. године;
- син Милија, рођен 1942. године;
- кћи Вера, рођена 1944. године.

ЖИВОТА, син Живана и Стојанке Василијевић, рођен је 1933. године, а умро је 27. децембра 2006. године. Био је ожењен Станојлом, кћерком Вељка Максимовића из Жаочана, рођеном 1939. године. Крсна слава била им је Свети Сава. Живота је сахрањен на гробљу у Жаочанима.

Њихова деца су:

- кћи Јела, рођена 1959. године;
- син Зоран, рођен 1971. године.

ЈЕЛА, кћи Животе и Станојле Василијевић, рођена је 19. новембра 1959. године. Удата је за Зорана Јефтића из Чачка. Живе у Чачку.

Њихова деца су:

- кћи Мирјана, рођена 1986. године;
- син Драган, рођен 1987. године.

ЗОРАН, син Животе и Станојле Василијевић, рођен је 4. јануара 1971. године. Ожењен је Данијелом, кћерком Томислава Максовића из Гунцата. Живе у Чачку.

Њихова деца су:

- син Далибор, рођен 1993. године;
- кћи Андријана, рођена 1998. године.

ЈОРДАН, син Живана и Стојанке Василијевић, рођен је 1934. године. Ожењен је Љубинком, кћерком Драгослава Драмлића из Белице (Гуча), рођеном 1939. године. Живе у Живици. Крсна слава им је Свети Сава.

Њихова деца су:

- син Милорад, рођен 1960. године;
- син Милутин, рођен 1962. године;
- син Милан, рођен 1964. године.

МИЛОРАД, син Јордана и Љубинке Василијевић, рођен је 4. фебруара 1960. године. Ожењен је Милом, кћерком Преда Обренића из Котраже, рођеном 22. јуна 1968. године. Живе у Живици.

Њихова деца су:

- син Владимир, рођен 2. септембра 1986. године;
- син Немања, рођен 22. фебруара 1991. године;
- кћи Невена, рођена 22. фебруара 1991. године.

МИЛУТИН, син Јордана и Љубинке Василијевић, рођен је 4. јуна 1962. године. Ожењен је Весном, кћерком Ранисава Марковића из Белице (Гуча), рођеном 4. децембра 1972. године. Живе у Живици.

Њихова деца су:

- кћи Јована, рођена 10. октобра 1994. године;
- син Ђорђе, рођен 13. јула 1999. године.

МИЛАН, син Јордана и Љубинке Василијевић, рођен је 7. октобра 1964. године. Ожењен је Јелицом, кћерком Благоја Зечевића из Живице, рођеном 8. јула 1972. године. Живе у Живици.

Њихова деца су:

- син Стефан, рођен 8. августа 1995. године;
- син Александар, рођен 25. јула 2000. године.

ДРАГОСЛАВ, син Живана и Стојанке Василијевић, рођен је 23. јуна 1936. године. Ожењен је Владанком, кћерком Мила Јовића из Горње

Сабанте, рођеном 1937. године. Живе у Крагујевцу, у Белошевцу. Крсна слава им је Свети Сава.

Њихова деца су:

- кћи Славица, рођена 1962. године;
- кћи Соња, рођена 1964. године.

СЛАВИЦА, кћи Драгослава и Владанке Василијевић, рођена је 1962. године. Удата је за Славомира, сина Момчила Калановића из Страгара. Живе у Страгарима. Крсна слава им је Свети Николај-Никољдан.

Њихова деца су:

- кћи Катарина, рођена 1984. године;
- син Филип, рођен 1986. године.

КАТАРИНА, кћи Славомира и Славице Калановић, рођена је 1984. године. Удата је за Сашу Стојшића из Белошевца. Живе у Белошевцу.

Њихова деца су:

- син Лазар, рођен 2005. године;
- кћи Софија, рођена 2007. године.

СОЊА, кћи Драгослава и Владанке Василијевић, рођена је 1964. године. Удата је за Александра, сина Рада Уљаревића из Белошевца. Живе у Подгорици.

Њихово дете је кћи Олга, рођена 1993. године.

МИЛИЈА, син Живана и Стојанке Василијевић, рођен је 10. септембра 1942. године. Ожењен је Југославом, кћерком Љубивоја Урошевића из Рођевића код Краљева, рођеном 1. маја 1950. године. Живе у Крагујевцу. Крсна слава им је Свети Сава.

Њихова деца су:

- кћи Слађана, рођена 1968. године;
- син Слободан, рођен 1969. године.

СЛАЂАНА, кћи Милије и Југославе Василијевић, рођена је 9. марта 1968. године. Била је удата за Драгана Лазаревића из Крагујевца. Слађана живи у Крагујевцу.

Њихово дете је син Жељко, рођен 8. јануара 1984. године.

СЛОБОДАН, син Милије и Југославе Василијевић, рођен је 6. новембра 1969. године. Ожењен је Иваном, кћерком Милана Милојевића, који је пореклом из Ратковића код Крагујевца, рођеном 1972. године. Живе у Крагујевцу.

Њихова деца су:

- кћи Кристина, рођена 3. децембра 1997. године;
- кћи Милена, рођена 12. марта 2004. године;
- кћи Маја, рођена 9. јануара 2008. године.

БЕРА, кћи Живана и Стојанке Василијевић, рођена је 21. септембра 1944. године. Удата је за Имета Балажевског, рођеног 7. јануара 1926. године. Живе у Улцињу.

Њихова деца су:

- син Адријан, рођен 1979. године;
- син Игор, рођен 1979. године.

АДРИЈАН, син Имета и Вере Балажевски, рођен је 24. августа 1979. године. Ожењен је Снежаном, кћерком Вукадина Бјелетића из Трстеника, рођеном 17. августа 1978. године. Живе у Београду.

Њихово дете је кћи Леа, рођена 14. августа 2005. године.

ИГОР, син Имета и Вере Балажевски, рођен је 24. августа 1979. године. Ожењен је Мајом, кћерком Пера Поповића из Улциња. Живе у Београду.

Њихово дете је кћи Анастасија, рођена 16. маја 2008. године.

РАДОСАВА, кћи Живка и Росанде Филиповић, била је удата за Миалка Маринковића из Трнавe. Живели су и радили у Трнави. По причи потомака., Миалко је погину негде у рату, а Радосава је умрла убрзо за њим. Сахрањена је на гробљу у Трнави. Крсна слава била им је Свети Георгије-Ђурђевдан.

Њихово дете је син Митар, рођен 1912. године.

МИТАР, син Миалка и Радосаве Маринковић, рођен је 1912. године, а умро је 1985. године. Био је ожењен Милицом, кћерком Марка Томића из Виљуше, која је живела од 1908. до 1989. године. По причи потомака Митар је рано остао сироче, па је одведен у Драгачицу у Филиповиће где је одрастао. Потом се вратио у Трnavу, где је живео са Милицом. Сахрањени су на гробљу у Трнави.

Њихова деца су:

- син Василије, рођен 1930. године;
- кћи Даница, рођена 1932. године.

ВАСИЛИЈЕ, син Митра и Милице Маринковић, рођен је 1930. године, а умро је 1962. године. Био је ожењен Олгом, кћерком Драгутина Мандића из Виљуше, рођеном 1938. године. Породица је живела и радила у Трнави, где је Василије сахрањен.

Њихова деца су:

- кћи Гордана, рођена 1959. године;
- син Богосав, рођен 1960. године.

ГОРДАНА, кћи Василија и Олге Маринковић, рођена је 1959. године. Удата је за Ђорђа Симића из Модриче, рођеног 1955. године. Живе и раде у Швајцарској, у Базелу.

Њихова деца су:

- кћи Јелена, рођена 1982. године;
- кћи Анђелика, рођена 1984. године;
- син Радован, рођен 1986. године;
- син Марко, рођен 1987. године.

БОГОСАВ, син Василија и Олге Маринковић, рођен је 10. новембра 1960. године. Ожењен је Милицом, кћерком Михаила Јаковљевића из Вапе, рођеном 1956. године. Живе и раде у Трнави.

Њихова деца су:

- кћи Катарина, рођена 5. новембра 1986. године;
- син Васо, рођен 20. октобра 1989. године.

ДАНИЦА, кћи Митра и Милице Маринковић, рођена је 1932. године, а умрла је 2000. године. Била је удата за Радомира Обрадовића из Прељинске Балуге, који је живео од 1927. до 1995. године. Живели су у Прељинској Балуги. Крсна слава била им је Ђурђиц.

Њихова деца су:

- кћи Љиљана, рођена 1951. године;
- син Предраг, рођен 1952. године.

ЉИЉАНА, кћи Радомира и Данице Обрадовић, рођена је 1951. године. Удата је за Живка Мијајловића из Чачка.

Њена деца су:

- син Ненад Јоловић, рођен 1975. године;
- кћи Јелена Мијајловић, рођена 1984. године.

ПРЕДРАГ, син Радомира и Данице Обрадовић, рођен је 14. априла 1952. године. Ожењен је Вером, кћерком Милинка Стојановића из Остре, рођеном 1954. године. Живе у Прељинској Балуги.

Њихова деца су:

- син Живко, рођен 1975. године;
- кћи Лела, рођена 2. јуна 1984. године;
- син Александар, рођен 1988. године.

МИЛУТИН унук СТЕВАНОВ

МИЛУТИН, син Радована и Перунике, рођен је 1813. године. Постоји више записа који указују на његово постојање. У запису о венчању његовог сина Вуја спомиње се Милутиново име. Поред тога Темесућу о продаји имовине забележено је да Ника и Милутин продају земљу 1869. године. С обзиром да је прво уписано Никаово име, претпоставка је да је он био старији. Милутин се пре тога, око 1850. године, одселио у Зуце код Београда.

Милутин је био ожењен Јеликом, чију фамилију у Зуцама по баби зову „Јеликани“.

Према попису стоке у селу Зуце 1859. године Милутин Стевановић поседује : два вола, једну краву музару, два јунета, једно теле, две крмаче, десет прасића, шест кошница. (По богатству у стоци, од 52 домаћинства укупно, Милутиново је било испод тридесетог места што, отприлике, значи да су дошли, можда, десетак година пре тог пописа.)

ТЕМЕСУЋ⁸

Знано буди насваком Правом суду и правди Ника и Милутина Стевановић из Зуца. Продали сопствену орницу из чисте савести здрагом вољом са договором свои кућана Вуила Стевановића из Горачића за 300: ока жита предадоше и ограничили између комшија одоздо до Радисава Ковачевића из Горачића до јаруге од северне стране уорана обали: па онамо Коста ту у становки Побисмо бели камен. Па свеонамо страном у побисмо камене до у троструки станови камен, па низбрдо у глог код пута. Па се вратило к' истоку све путем па онамо до Петрова напера на броду па све навише до Матиеви шљива, па покрај Сретена.

Све што се мое тицало буде потоим дајем овај темесућ пред сведоцима и полажем своиручни крст според свог имена и презимена ради белег оверавања и утврђења дага нико мои неће узнемиравати нико траживати ни моји синови ни синовци ни унуци ни прауници

СВЕДОЦИ

+1 Сретен Стевановић из Горачића

+2 Савко Ружичић

+3 Милосав Ружичић кмет

17 фебруара

1869 у Горачићима

+ про Милутин Степа из

Зуца среза Биоградског

Попд Владимир Давидо кмет

8) Темесућ пронађен у кући Давида Стевановића, сачуван од стране наследника Миће Јањића у Стевановића цемату

Мислѣ

Судѣи судѣи насъ вѣрѣ Правѣи Судѣи и
Правѣи Судѣи и Судѣи Судѣи Судѣи Судѣи
Ибо Судѣи Судѣи Судѣи Судѣи Судѣи Судѣи
Судѣи Судѣи Судѣи Судѣи Судѣи Судѣи
Судѣи Судѣи Судѣи Судѣи Судѣи Судѣи

Та да 300. и 300. и 300. и 300. и 300. и 300.
и 300. и 300. и 300. и 300. и 300. и 300.
и 300. и 300. и 300. и 300. и 300. и 300.
и 300. и 300. и 300. и 300. и 300. и 300.
и 300. и 300. и 300. и 300. и 300. и 300.
и 300. и 300. и 300. и 300. и 300. и 300.

Та се брашно и 300. и 300. и 300. и 300.
и 300. и 300. и 300. и 300. и 300. и 300.
и 300. и 300. и 300. и 300. и 300. и 300.
и 300. и 300. и 300. и 300. и 300. и 300.
и 300. и 300. и 300. и 300. и 300. и 300.
и 300. и 300. и 300. и 300. и 300. и 300.

и 300. и 300. и 300. и 300. и 300. и 300.
и 300. и 300. и 300. и 300. и 300. и 300.
и 300. и 300. и 300. и 300. и 300. и 300.
и 300. и 300. и 300. и 300. и 300. и 300.

Сведожи

X/ Еремеѣи еремеѣи еремеѣи еремеѣи
X2/ Еремеѣи еремеѣи еремеѣи еремеѣи
X3/ Еремеѣи еремеѣи еремеѣи еремеѣи
X4/ Еремеѣи еремеѣи еремеѣи еремеѣи
X5/ Еремеѣи еремеѣи еремеѣи еремеѣи
X6/ Еремеѣи еремеѣи еремеѣи еремеѣи
X7/ Еремеѣи еремеѣи еремеѣи еремеѣи
X8/ Еремеѣи еремеѣи еремеѣи еремеѣи
X9/ Еремеѣи еремеѣи еремеѣи еремеѣи
X10/ Еремеѣи еремеѣи еремеѣи еремеѣи

У попису становништва Зуца из 1863. године забележено је: Милутин Стевановић 50 година, жена Јелика 50, синови Илија 4, Благоје 2, кћери Радојка 12, Станојка 10 и Станка 6. Кућа и плац 20 дуката, њива код Точка 3 дана (6), ливада у Кованичишту 4 дана (10), њива код Мочила 1 дан (1) свега 31 дукат.

Њихова деца су:

- син Вујо-Вучић, рођен 1834. године;
- кћи Аница, рођена 3. марта 1842. године, а умрла 2. јула 1845. године, чији је крштени кум био Стеван Милутиновић из Бањице;
- кћи Цмиљана, рођена 1. децембра 1843. године, чији је крштени кум био Стеван Милутиновић из Горачића (није познато шта је са њом било, вероватно је умрла као дете);
- син Алексије, рођен 16. априла 1846. године, чији је крштени кум био Стефан Иконић из Бањице (по причи грешком је убијен као дете и бачен у кречану у Зуцама);
- кћи Стајка, рођена 20. октобра 1847. године, а умрла 17. децембра 1847. године, чији је крштени кум био Милош Стевановић;
- кћи Радојка, рођена 1852. године у Зуцама, чији је крштени кум био Гаврило Ивковић (није познато шта је са њом даље било);
- кћи Станојка, рођена 1854. године у Зуцама, чији је крштени кум био Гаврило Ивковић, (није познато шта је са њом даље било);
- син Ђурађ, рођен 1856. године, чији је крштени кум био Јован Ивковић, (највероватније је умро као дете);
- кћи Стојанка, рођена 1857. године, чији је крштени кум био Јован Ивковић (није познато шта је са њом даље било);
- син Илија, рођен 1859. године;
- син Благоје, рођен 1861. године.

Родила младац пола <i>женско</i> дѣта <i>дѣте</i> Дне 1	18 43
дѣта предложенаго: Оца младаца <i>Милутина Радовановића</i>	
Мати же <i>Јелика</i> Житеља <i>Горачи</i>	
Крстица и мирома стѣма помазаса преза мени <i>Ирија</i> Мѣта	
<i>Поповића</i> Пароха цѣркве ст <i>у Крама Рад</i> <i>дѣ</i>	
<i>Богородици</i> бѣ сого <i>Горачи</i> сѣрѣ:	
дѣта и дне подѣ дѣтома положѣнаго. И дано вѣста во стѣма крѣпѣни младац	Дне 6
цѣ има <i>Милутина</i> Восприѣмни	
Вѣста <i>Стеван</i> бѣ <i>Милутина</i>	
Житеља <i>Горачи</i>	

Запис о рођењу Цмиљке, кћи Милутина Радовановог и Велике,
кум Стеван Милутиновић из Горачића⁹

9) Милутиновићи су живели на потезу Баре између Горачића и Бањице, око 1845. године почињу да се презивају Иконић и воде се у Бањици.

Милутин и Јелика
сахрањени су на гробљу у
Зуцама. На споменику је
грешком уписано презиме
Стојановић.

На заједничком
споменику
записано је:
**"Милутин, Јелка,
Даница, Илија
Стојановић 1858
погино од
зливоваца....."**

ВУЈО, син Милутина и Јелике, по попису становника Горачића рођен је 1835. године, а по запису на белегу 1827. године. Најтачнији податак ипак је запис у матичној књизи венчаних, забележен при његовој трећој женидби, у коме је записано да је по уверењу рођен 1834. године. У црквеним књигама често је уписиван и као Вучић.

Тс	Вујо Стевановић Женио	Милутин Стојановић 20.11.1834	1854. по уверењу
Новица	Милица Радвановић ба и Вукович	Вукович Милутин Стојановић Женио	1857 по уверењу

У попису становништва из 1863. године забележено је: Вујо Стевановић земљоделац стар 28 година, жена Станица 20, кћи Христина 6, кћи Рисимија 2, брат Владимир 20. Имање: 1 кућа и 4 зграде, 2 ½ плуга ораће земље, 6 коса траве, 2 ½ забрана и воћњака, 1 плут орнице, 2 мотике винограда и 1 зграда, свега 88 дуката цесарских. Месечни приход од личне привреде, стоке и земљеделија 9т . По имању спада у I класу, по приходу у III класу.

Женио се три пута.

Прво се оженио 14. јануара 1856. године Селеном, кћерком Микаила Миловића из Котраже. Кум им је био Стеван Иконић из Бањице. Селена је сахрањена на гробљу Черговиште.

Њихово дете је кћи Христина, рођена 9. марта 1857. године, чији је крштени кум била Сава Стеванова. (Није познато шта је даље са њом било. Вероватно је умрла као дете).

На Селенином
белегу уклесано је:
**" Овде почива
раба бож Селена
супруга Вуја
Стевановића
овај јој знак
подиже њен муж
Вујо".**

Други пут оженио се 11. септембра 1860. године Стаником, кћерком Милосава Николића из Радаљева код Ивањице. Кум им је био Вићентије Иконић из Бањице. Станика је рођена 1840. године, а умрла је 6. фебруара 1886. Сахрањена је са децом на гробљу Черговиште.

Њихова деца су:

- кћи Рисимија, рођена 1861. године, чији је крштени кум био Вићентије Иконић из Бањице,
- син Стефан-Велисав, рођен 1865. године,
- кћи Ангелина, рођена 15. априла 1873. године, а умрла 26. децембра 1885. године, чији је крштени кум био Мато Стевановић,
- син Давид, рођен 1878. године, чији је крштени кум био Миљко Стевановић.

Трећи пут оженио се 1886. године Миљом Секулић, удовом из Вучковице, рођеном 1857. године. Миља је са собом довела кћерку Перунику. Није познато шта је било са Миљом, вероватно се преудала.

Вујо је умро 12. јануара 1912. године. Сахрањен је у Стевановића цемату, у својој њиви испод Милићевића кућа.

На Вујовом белегу
уклесано је:
**" У овом мрачном
гробу: почивају земни
остатци дична срба
Вучића Стевановића
поштованог
грађанина, овог села
Горачића бившег
ратоборца српско у
турском рату 1876 и 7
и 8 год. кои часно
поживи 85 год. а
престави се у вечност
12 јануара 1912 год:
Бог даму душу
прости".**

РИСИМИЈА, кћи
Вуја-Вучића и Станике,
рођена је 10. августа
1861. године, а умрла је
30. марта 1888. године.
Сахрањена је на гробљу
Черговиште.

На заједничком белегу
Рисимије и мајке
Станике уклесано је:
**" Овде ђевоица
Рисимија кћи Вуја
Стевановића из
Горачића која умрије у
наилепшем цвету од
20 год. 30. марта у
1888 г. нажалос својој
вамили споменуе
Давид њен брат
Одесне мие, стране
майка Станика која
поживи 46 г. 16. фебру
у 1886. г. умрла
спомену Вујо њен
муж".**

ВЕЛИСАВ, син Вуја-Вучића и Станике, рођен је 1865. године, а умро је 4. августа 1879. године. Рођен је као Стефан, а на споменику је уписано Велисав. Сахрањен је на гробљу Черговиште.

На његовом белегу уклесано је:
**" Овде почива раб божи
 Велисав од 14 год. син
 Вуја Стевановића из
 Горачића умро је 4
 августа 1879 г. Бог
 даму душу прости
 овајму знак подиже
 његов отац Вујо ".**

ДАВИД, син Вуја-Вучића и Станике, рођен је 20. марта 1878. године, а умро је 1953. године. Женио се два пута. Први пут оженио се Персом, кћерком Танасија Вујчића (Вучића) из Губереваца, која је живела од 20. августа 1878. до 27. октобра 1918. године. Венчани кум био им је Живко Иконић из Бањице. Нису имали потомака. Перса је сахрањена на гробљу Черговиште.

На Персином споменику уклесано је:
**"Јовом гробу
 жалосноме двору
 вечни сан борави
 раба бож Перса
 супруга Давида
 Стевановића из
 Горачића која часно
 поживи 40 год. а
 престави се у вјечност
 27. окто 1918 год.
 Богда јој душу прост.
 спомен подиже јој
 њен муж Давид
 Стевановић у 1919".**

Други пут оженио се Крстином Јањић, женом покојнога Здравка Јањића. Крстина је са собом довела сина Милинка Јањића. Нису имали заједничких потомака, па је Давид сву своју имовину преписао Милинку. Отуда сада у Стевановића џемату има кућа Јањића. Давид је сахрањен на гробљу Черговиште.

Милинко је рођен 1915. године, а умро је 19. марта 1992. године. Оженио се 1933. године Даринком Радосавчевић, која је живела од 11. новембра 1913. до 20. марта 1992. године.

Њихова деца су:

- син Мића, рођен 1936. године;
- син Драгољуб, рођен 1938. године;
- кћи Олга, рођена 1942. године;
- кћи Божица, рођена 1945. године;
- син Радојица, рођен 1947. године;
- кћи Средојла, рођена 1952. године.

На заједничком споменику уклесано је:
"Давид Стевановић из Горачића часан и угледан домаћин и добар економ. ратовао од 1912-1915 год. давоје пример своим радом селу и околини, а остави иза себе многе добре успоме. поживи међу првим људма 75 год. а умре 31. III 1953 г. Бог да му душу прости спомен му подижу супруга Крстина пасторак Милинко унуци Мића, Драгољуб и Радоица Кстина супруга Давида Стевановића из Горачића часна и угледна домаћица ја поживиг 68 лета пасе сећам и онога света ево живим лако душом дишем за живота себе спомен пишем са сином Милинко сна Даринка и унуци".

ИЛИЈА, син Милутина и Јелике, родио се у Зуцама 1859. године. Био је ожењен Станојком, која је живела од 1843. до 1914. године. Живели су и радили у Зуцама, па су ту и сахрањени.

Њихова деца су:

- син Светозар, рођен 1874. године;
- син Миленко, рођен 1881. године;
- син Милан, рођен 1884. године;
- син Добросав, рођен 1892. године;
- кћи Ђурђија, рођена 1894. године;
- кћи Ранђија, рођена 1898. године;
- син Милутин, рођен 1910. године, а умро 1911. године.

СВЕТОЗАР, син Илије и Станојке, рођен је 1874. године, а умро је 1918. године. Био је ожењен Даринком Алексић из Рипња, која је живела од 1879. до 1945. године. Венчали су се 1910. године, а кум им је био Рајко Мијаиловић из Зуца. Живели су у Зуцама, где су и сахрањени.

Њихова деца су:

- син Спасоје, рођен 1904. године;
- син Радисав, рођен 1912. године;
- кћи Добрија.

Даринка је раније била удата за Обрада Филиповића из Рипња.

СПАСОЈЕ, син Светозара и Даринке, рођен је 1904. године, а умро је 1965. године. Био је ожењен Даницом, кћерком Живојина Марковића из Зуца, која је живела од 1902. до 1978. године. Живели су у Зуцама и сахрањени су на гробљу у Зуцама.

Њихова деца су:

- кћи Борка, рођена 1924. године;
- син Богољуб, рођен 1927. године;
- кћи Зорка, рођена 1929. године;
- син Радојица, рођен 1931. године.

На Спасојевом
споменику
уклесано је:
**" Овде почива
Стевановић
Спасоје 1904-
1965 спомен
подижу син
Радојица снаја
Радмила и
унук Милија".**

На Даничином споменику уклесано је:
**" Овде почива Стевановић Даница 1902-1978
спомен подижу син Радојица снаја Радмила
и унук Милија".**

БОРКА, кћи Спасоја и Данице, рођена је 1924. године, а умрла је 2003. године. Била је удата за Миливоја, сина Радојице Карића из Рипња, који је рођен 1923. године, а погинуо у рату 1945. године. Крсна слава била им је Аранђеловдан. Сахрањени су на гробљу у Рипњу.

Њихово дете је син Милорад, рођен 1943. године.

МИЛОРАД, син Миливоја и Борке Карић, рођен је 1943. године, а умро је 2001. године. Био је ожењен Миленом, кћерком Живојина Михаиловића из Рипња, рођеном 1948. године. Милена живи у Рипњу, а Милорад је сахрањен на гробљу у Рипњу.

Њихова деца су:

- кћи Снежана, рођена 1. децембра 1968. године;
- кћи Биљана, рођена 1970. године.

БИЉАНА, кћи Милорада и Милене Карић, рођена је 21. августа 1970. године. Удата је за Радована Мојсијева из Београда, рођеног 1970. године. Живе у Београду, на Карабурми. Крсна слава им је Свети Јован-Јовандан.

Њихова деца су:

- син Лука, рођен 2001. године;
- кћи Јована, рођена 2005. године.

БОГОЉУБ, син Спасоја и Данице, рођен је 1927. године, а умро је 1963. године. Сахрањен је на гробљу у Зуцама. Нема потомака.

На Богољубовом
споменику уклесано
је:
**" Стевановић
Богољуб 1927-1963
спомен подижу
отац Спасоје".**

ЗОРКА, кћи Спасоја и Данице, рођена је 1929. године, а умрла је 1987. године. Била је удата за Живорада Нешића из Зуца, који је рођен 1925. године, а умро 2008. године. Живели су у Зуцама, где су и сахрањени.

Њихова деца су:

- кћи Радослава, рођена 1948. године;
- син Живојин, рођен 1950. године.

РАДОСЛАВА, кћи Живорада и Зорке Нешић, удата Поповић, рођена је 1948. године, а умрла је 1985. године. Сахрањена је на гробљу у Зуцама.

Њена деца су:

- кћи Гордана;
- кћи Светлана.

ЖИВОЈИН, син Живорада и Зорке Нешић, рођен је 1950. године. Ожењен је Милицом, рођеном 1946. године. Живе у Београду.

Њихова деца су:

- син Игор, рођен 1976. године;
- син Бојан, рођен 1977. године.

РАДОЈИЦА, син Спасоја и Данице, рођен је 1931. године, а умро је 1987. године. Био је ожењен Радмилом, кћерком Радомира Михајловића из Зуца, рођеном 1931. године. Радојица је сахрањен на гробљу у Зуцама, Радмила живи у Зуцама.

Њихово дете је син Милија, рођен 1952. године.

МИЛИЈА, син Радојице и Радмиле, рођен је 15. фебруара 1952. године. Ожењен је Ксенијом Јакић из Београда. Живе у Београду.

Њихово дете је син Дино, рођен 17. фебруара 1987. године.

РАДИСАВ, син Светозара и Даринке, рођен је 1912. године, а умро је 1989. године. Био је ожењен Анком Маринковић из Пиносаве, која је рођена 1909. године, а умрла 1983. године. Живели су у Зуцама. Сахрањени су на гробљу у Зуцама.

Њихова деца су:

- син Радован, рођен 1932. године;
- кћи Цвета, рођена и умрла 1935. године;
- кћи Милосија, рођена 1940. године;
- син Гојко, рођен 1945. године;
- син Милисав, рођен 1948. године.

РАДОВАН, син Радисава и Анке, рођен је 20. октобра 1932. године, а умро је 31. јануара 2005. године. Био је ожењен Радмилом, кћерком Станислава Стевановића из Трешње-Мале Иванче код Београда, рођеном 5. марта 1936. године. Живели су у Зуцама и у Београду. Радован је сахрањен на гробљу у Трешњи.

Њихова деца су:

- кћи Бранка, рођена 1956. године;
- кћи Мила, рођена 1958. године.

БРАНКА, кћи Радована и Радмиле, рођена је 14. јуна 1956. године. Удата је за Стојана, сина Десимира Јовановића из Бајне Баште, рођеног 18. децембра 1963. године. Живе и раде у Београду. Крсна слава им је Свети Николај-Никољдан.

Њихово дете је кћи Александра, рођена 26. јула 1994. године.

МИЛА, кћи Радована и Радмиле, рођена је 3. октобра 1958. године. Удата је за Милана Тицу из Панчева пореклом из Босанске Дубице. Мила живи у Кнежевцу код Београда. Крсна слава им је Свети Николај-Никољдан.

Њихова деца су:

- син Игор, рођен 3. марта 1980. године;
- син Марко, рођен 1981. године.

МАРКО, син Милана и Миле Тице, рођен је 10. априла 1981. године. Ожењен је Весном Лекић из Перлеза, рођеном 1986. године. Живе у Крњачи код Београда.

Њихово дете је син Марио, рођен 18. априла 2007. године.

МИЛОСИЈА, кћи Радисава и Анке, рођена је 16. фебруара 1940. године. Удата је за Томислава, сина Драгољуба Божанића из Мале Иванче код Београда, рођеног 14. октобра 1941. године. Живе у Малој Иванчи. Крсна слава им је Ђурђиц.

Њихово дете је кћи Драгица, рођена 25. новембра 1960. године.

ГОЈКО, син Радисава и Анке, рођен је 22. априла 1945. године. Ожењен је Миленом, кћерком Александра Миловановића из Зуца, рођеном 5. јануара 1948. године. Живе у Зуцама.

Њихова деца су:

- кћи Весна, рођена 1970. године;
- кћи Јасна, рођена 1972. године.

ВЕСНА, кћи Гојка и Милене, рођена је 14. децембра 1970. године. Удата је за Предрага, сина Миленка Дамјановића из Пљевља, рођеног 1. септембра 1965. године. Живе у Зуцама. Крсна слава им је Свети Николај-Никољдан.

Њихова деца су:

- кћи Николина, рођена 19. септембра 1998. године;
- син Данило, рођен 5. јула 2002. године.

ЈАСНА, кћи Гојка и Милене, рођена је 14. јула 1972. године. Удата је за Горана, сина Добривоја Јашића из Врчина, рођеног 1970. године. Живе у Врчину. Крсна слава им је Ђурђиц.

Њихова деца су:

- кћи Кристина, рођена 1994. године;
- син Никола, рођен 1996. године.

МИЛИСАВ, син Радисава и Анке, рођен је 17. јула 1948. године. Ожењен је Снежаном, кћерком Добривоја Јовановића из Брњице код Голупца, рођеном 12. маја 1964. године. Живе у Зуцама.

Њихова деца су:

- син Вук, рођен 15. маја 2002. године;
- син Немања, рођен 17. октобра 2003. године.

Из првог брака имао је сина Владицу, који је рођен 1972. године, а умро 1994. године.

ДОБРИЈА, кћи
Светозара и Даринке, била
је удата за Живана, сина
Недељка Стевановића из
Зуца, који је рођен 1904.
године, а умро 1938. године.

Крсна слава била им је
Свети Јован Крститељ -
Јовандан. Сахрањени су на
гробљу у Зуцама.

Њихова деца су:

- син Миливоје, рођен
1924. године;
- син Танасије, рођен
1925. године;
- кћи Лепосава, рођена
1932. године.

Добрија се касније
преудала у Ненадовиће из
Зуца.

На Живановом
споменику уклесано је:
**" Овде лежи тело
Живана Стевановића
1904-1938 спомен
подиже син Танасије
сна Љубинка унуке
Нада, Рада и Драгица
1963. "**

МИЛИВОЈЕ, син Живана и Добрије, рођен је 1924. године, а умро је
1967. године. Био је ожењен Вукосавом Вучковић из Зуца , која је
живела од 1924. до 1993. године. Живели су у Зуцама где су и
сахрањени. Крсна слава била им је Свети Јован Крститељ - Јовандан.

Њихова деца су:

- син Слободан, рођен 1941. године;
- син Павле, рођен 1943. године.

СЛОБОДАН, син Миливоја и Вукосаве, рођен је 10. априла 1941.
године. Био је ожењен Касијом, кћерком Милије Живојиновић из Рипња,
која је рођена 1947. године, а умрла 2004. године. Живели су у Зуцама,
где је Касија и сахрањена.

Њихова деца су:

- кћи Славица, рођена 1967. године;
- кћи Миланка, рођена 1969. године.

СЛАВИЦА, кћи Слободана и Касије, рођена је 1. јуна 1967. године.
Била је удата за Драгишу Поповића из Рашке, рођеног 1964. године.

Њихово дете је кћи Катарина, рођена 24. децембра 1999. године.

Славица живи у Новом Београду.

МИЛАНКА, кћи Слободана и Касије, рођена је 20. децембра 1969. године. Била је удата за Драгана Богдановића, пореклом из Мечидола код Ниша, рођеног 4. јуна 1960. године.

Њихова деца су:

- син Иван, рођен 7. новембра 1988. године,
- син Војин, рођен 6. августа 1991. године.

Миланка живи у Зрењанину.

ПАВЛЕ, син Миливоја и Вукосаве, рођен је 1. јула 1943. године. Ожењен је Радмилом, кћерком Србољуба Миловановића из Зуца, рођеном 13. априла 1949. године. Живе у Паризу.

Њихово дете је син Драган, рођен 1966. године.

ДРАГАН, син Павла и Радмиле, рођен је 14. августа 1966. године. Ожењен је Миленом, кћерком Живана Јовановића из Зуца, рођеном 9. маја 1967. године. Живе у Зуцама.

Њихова деца су:

- син Милош, рођен 24. децембра 1987. године;
- кћи Марија, рођена 3. децембра 1990. године.

ТАНАСИЈЕ, син Живана и Добрије, рођен је 1925. године, а умро је 1994. године. Био је ожењен Љубинком, кћерком Живана Рајковића из Зуца, која је живела од 1930. до 2004. године. Живели су у Зуцама и сахрањени су на гробљу у Зуцама

Њихова деца су:

- кћи Надежда, рођена 1949. године;
- кћи Радмила, рођена 1953. године;
- кћи Драгица, рођена 1955. године.

НАДЕЖДА, кћи Танасија и Љубинке, рођена је 1949. године. Била је удата за Драгишу Маринковића из Врчина, који је рођен 1943. године, а умро 2001. године. Надежда живи у Врчину, а Драгиша је сахрањен на гробљу у Врчину. Крсна слава Маринковића је Свети Николај-Никољдан.

Њихова деца су:

- кћи Биљана, рођена 1966. године;
- син Бранко, рођен 1968. године.

БИЉАНА, кћи Драгише и Надежде Маринковић, рођена је 30. августа 1966. године. Удата је за Томицу, сина Мике Илића из Врчина, рођеног 1966. године. Живе у Врчину. Крсна слава им је Свети Георгије-Ђурђевдан.

Њихова деца су:

- син Иван, рођен 21. августа 1986. године;
- кћи Марјана, рођена 15. марта 1991. године.

БРАНКО, син Драгише и Надежде Маринковић, рођен је 21. јула 1968. године. Ожењен је Миром, кћерком Ненада Додика из Београда, рођеном 6. септембра 1971. године. Живе у Врчину.

Њихова деца су:

- кћи Марија, рођена 27. августа 1994. године;
- кћи Милица, рођена 16. априла 1998. године.

РАДМИЛА, кћи Танасија и Љубинке, рођена је 7. јануара 1953. године. Удата је за Радоја, сина Борисава Павловића из Живице код Гуче, рођеног 1. маја 1953. године. Живе у Зуцама. Крсна слава им је Свети Јован Крститељ- Јовандан.

Њихово дете је кћи Јелена, рођена 1975. године.

ЈЕЛЕНА, кћи Радоја и Радмиле Павловић, рођена је 22. маја 1975. године. Удата је за Миша Куде из Зуца, рођеног 1972. године. Живе у Зуцама.

Њихова деца су:

- син Урош, рођен 1995. године;
- кћи Тијана, рођена 2000. године.

ДРАГИЦА, кћи Танасија и Љубинке, рођена је 1955. године. Удата је за Драгољуба, сина Милорада Маринковића из Умчара, рођеног 1950. године. Живе у Умчарима. Крсна слава им је Свети Николај-Никољдан.

Њихова деца су:

- кћи Гордана, рођена 1974. године;
- кћи Слађана, рођена 1977. године.

ГОРДАНА, кћи Драгољуба и Драгице Маринковић, рођена је 2. септембра 1974. године. Удата је за Љубишу, сина Радивоја Јездимировића из Тулара код Блаца. Живе у Борчи. Крсна слава им је Света Петка.

Њихова деца су:

- кћи Ивана, рођена 1996. године;
- кћи Јована, рођена 2001. године.

СЛАЂАНА, кћи Драгољуба и Драгице Маринковић, рођена је 26. марта 1977. године. Удата је за Данка, сина Звонимира Милића из Умчара, рођеног 1976. године. Живе у Умчарима. Крсна слава им је Ђурђиц.

Њихово дете је кћи Александра, рођена 2000. године.

ЛЕПОСАВА, кћи Живана и Добрије, рођена је 1932. године, а умрла је 2007. године. Била је удата за Радоицу, сина Николе Владисављевића из Зуца, рођеног 1927. године. Живели су у Зуцама, а Лепосава је сахрањена на гробљу у Зуцама. Крсна слава им је Свети Николај-Никољдан.

Њихова деца су:

- кћи Љиљана, рођена 1950. године;
- син Душан, рођен 1955. године.

ЉИЉАНА, кћи Радоице и Лепосаве Владисављевић, рођена је 1950. године. Удата је за Братислава, сина Живка Михаиловић из Пиносаве, рођеног 1941. године. Живе у Пиносави. Крсна слава им је Свети Стефан.

Њихова деца су:

- син Живко, рођен 1970. године;
- кћи Жаклина, рођена 1972. године.

ЖИВКО, син Братислава и Љиљане Владисављевић, рођен је 1970. године. Ожењен је Виолетом, кћерком Митра Николовског из Јајинаца, рођеном 1972. године. Живе у Пиносави.

Њихова деца су:

- син Александар, рођен 1990. године;
- син Стефан, рођен 1993. године.

ЖАКЛИНА, кћи Братислава и Љиљане Владисављевић, рођена је 1972. године. Удата је за Ненада, сина Борисава Матића из Кумодража, рођеног 1967. године. Живе у Кумодражу.

Њихова деца су:

- син Милош, рођен 1993. године;
- син Марко, рођен 1999. године.

ДУШАН, син Радоице и Лепосаве Владисављевић, рођен је 1955. године. Ожењен је. Живи у Зуцама.

Његова деца су:

- кћи Бранка, рођена 1976. године;
- син Никола, рођен 1977. године.

МИЛЕНКО, син Илије и Станојке, рођен је 1881. године, а умро је 1934. године. Био је ожењен Милојком Јеремих из Врчина, која је рођена 1888. године, а умрла 1960. године. Венчали су се 1907. године, а венчани кум био им је Радојица Мијаиловић из Зуца. Живели су у Зуцама. Сахрањени су на гробљу у Зуцама.

Њихова деца су:

- кћи Јана, рођена 1911. године;
- син Бранислав, рођен 1914. године;
- кћи Стаменија, рођена 1916. године;
- кћи Радојка, рођена 1921. године;
- кћи Станица, рођена 1924. године;
- син Милисав, рођен 1926. године;
- кћи Милосија, рођена 1929. године;
- син Светислав, рођен 1931. године.

На заједничком
споменику уклесано
је:
" Овде почивају
Милојка и Миленко
мати отац
Стевановићи
пож.72 пож. 53
+ 1960 + 1934
спомен подижу
синови Бранко,
Милисав и
Светислав снахе
Живанка, Нада и
Миланка унуци
Влада, Љуба, Тома,
Златибор и Драган
у 1961. ".

ЈАНА, кћи Миленка и Милојке, рођена је 1911. године, а умрла је 1990. године. Била је удата за Драгослава, сина Милорада Бакаловића из Рипња, који је живео од 1907. до 1972. године. Живели су у Рипњу. Крсна слава била им је Свети Георгије-Ђурђевдан. Сахрањени су на гробљу у Рипњу.

Њихова деца су:

- кћи Златија, рођена 1932. године;
- кћи Добрија, рођена 1933. године.

ЗЛАТИЈА, кћи Драгослава и Јане Бакаловић, рођена је 1932. године, а умрла је 2005. године. Била је удата за Милована, сина Лазара Нешића из Зуца, који је рођен 1924. године, а умро 1987. године. Живели су у Зуцама. Сахрањени су на гробљу у Зуцама. Крсна слава била им је Свети Николај-Никољдан.

Њихова деца су:

- кћи Живадинка, рођена 1954. године;
- син Ратко, рођен 1959. године.

ЖИВАДИНКА, кћи Милована и Златије Нешић, рођена је 1954. године. Удата је за Предрага, сина Милана Томића из Духова код Дарувара, рођеног 1951. године. Живе у Београду, у Железнику. Крсна слава им је Свети Јован-Јовањдан.

Њихова деца су:

- син Бојан, рођен 1978. године,
- син Дејан, рођен 1981. године.

РАТКО, син Милована и Златије Нешић, рођен је 1959. године. Био је ожењен Госпавом Чолић из Зуца, која је живела од 1959. до 1997. године.

Њихова деца су:

- кћи Бојана, рођена 1987. године;
- син Бојан, рођен 1989. године.

Ратко живи у Зуцама.

ДОБРИЈА, кћи Драгослава и Јане Бакаловић, рођена је 1933. године. Удата је за Драгослава, сина Божицара Мандића из Рипња, рођеног 1932. године. Живе у Рипњу. Крсна слава им је Аранђеловдан.

Њихова деца су:

- син Предраг, рођен 1953. године;
- кћи Гордана, рођена 1955. године.

ПРЕДРАГ, син Драгослава и Добрије Мандић, рођен је 1953. године. Ожењен је Љубином Алексић из Рипња. Живе у Рипњу.

Њихова деца су синови Марко и Жарко рођени 1980. године

ГОРДАНА, кћи Драгослава и Добрије Мандић, рођена је 1955. године. Удата је за Драгана Илића из Рипња. Живе у Рипњу.

Њихова деца су:

- кћи Снежана, рођена 1972. године;
- син Дејан, рођен 1978. године.

БРАНИСЛАВ, син Миленка и Милојке, рођен је 1914. године, а умро је 1978. године. Био је ожењен Живанком, кћерком Љубисава Јовановића из Белог Потока, која је живела од 1912. до 1983. године. Живели су у Зуцама. Сахрањени су на гробљу у Зуцама.

Њихова деца су:

- кћи Иванка, рођена 1936. године;
- син Владислав, рођен 1941. године;
- син Љубисав, рођен 1946. године;
- син Томислав, рођен 20. септембра 1949. године.

ИВАНКА, кћи Бранислава и Живанке, рођена је 1936. године, а умрла је 2006. године. Била је удата за Обрада, сина Миодрага Живковића из Кумодража, који је рођен 1935. године, а умро 2001. године. Живели су у Кумодражу. Крсна слава била им је Свети Николај-Никољдан. Сахрањени су на гробљу у Кумодражу.

Њихова деца су:

- кћи Бранка, рођена 1954. године;
- кћи Славка, рођена 1955. године.

БРАНКА, кћи Обрада и Иванке Живковић, рођена је 1954. године. Удата је за Станимира Спасића из Куманова. Живе у Кумодражу.

Њихова деца су:

- син Горан, рођен 1977. године;
- кћи Гордана, рођена 1979. године.

СЛАВКА, кћи Обрада и Иванке Живковић, рођена је 1955. године. Удата је за Милоша Брањевца из Ариља, рођеног 1953. године. Живе у Кумодражу. Крсна слава им је Свети Николај-Никољдан.

Њихово дете је син Зоран, рођен 1978. године.

ВЛАДИСЛАВ, син Бранислава и Живанке, рођен је 4. августа 1941. године, а умро је 29. новембра 2006. године. Био је ожењен Милицом, кћерком Чедомира Максимовића из Миличинаца код Ваљева, рођеном 26. септембра 1946. године. Милица живи у Зуцама. Владислав је сахрањен на гробљу у Зуцама.

Њихово дете је син Миленко, рођен 1964. године.

МИЛЕНКО, син Владислава и Милице, рођен је 28. новембра 1964. године. Ожењен је Душанком Савић из Пиносаве. Живе у Зуцама.

Њихова деца су:

- син Марко, рођен 3. децембра 1986. године;
- син Ранко, рођен 3. августа 1989. године.

ЉУБИСАВ, син Бранислава и Живанке, рођен је 19. јануара 1946. године. Ожењен је Владанком Павловић из Крњева, рођеном 25. јануара 1945. године.

Њихова деца су:

- син Златко, рођен 1968. године;
- кћи Марија, рођена 3. априла 1973. године.

Љубисав живи у Београду.

ЗЛАТКО, син Љубисава и Владанке, рођен је 8. новембра 1968. године. Ожењен је Косанком Мрвос из Београда.

Њихово дете је кћи Смиљана, рођена 14. јула 1989. године.

СТАМЕНИЈА, кћи Миленка и Милојке, рођена је 1916. године. Удала се за Момчила, сина Ђура Соколовића из Врчина. Живели су у Врчину. Крсна слава била им је Аранђеловдан. Сахрањени су на гробљу у Врчину.

Њихова деца су:

- кћи Голубица, рођена 1941. године;
- кћи Бојана, рођена 1943. године;
- син Богољуб, рођен 1946. године;
- син Милорад, рођен 1950. године;
- син Миодраг, рођен 1954. године;
- кћи Љиљана, рођена 1959. године.

ГОЛУБИЦА, кћи Момчила и Стаменије Соколовић, рођена је 1941. године, а умрла је 2008. године. Била је удата за Десимира Ђорића из Црне Траве. Живели су у Врчину. Крсна слава била им је Свети Стефан.

Њихово дете је син Драган, рођен 1961. године.

ДРАГАН, син Десимира и Голубице Ђорић, рођен је 1961. године. Ожењен је Радицом, кћерком Владимира Вагића из Врчина, рођеном 1966. године. Живе у Врчину.

Њихова деца су:

- кћи Сузана, рођена 1983. године;
- кћи Мирјана, рођена 1985. године;
- син Милош, рођен 1987. године.

БОЈАНА, кћи Момчила и Стаменије Соколовић, рођена је 1943. године. Удата је за Момчила Кељаћа из Азање.

Њихово дете је син Бранко, рођен 1961. године.

Бојана живи у Врчину.

БРАНКО, син Момчила и Бојане, рођен је 1961. године. Ожењен је Даром Стојчић из Камбелеваца код Бабушнице, рођеном 1961. године. Живе у Врчину.

Њихова деца су:

- син Александар, рођен 29. јуна 1984. године;
- син Милош, рођен 21. августа 1988. године.

БОГОЉУБ, син Момчила и Стаменије Соколовић, рођен је 1946. године, а умро је 1966. године. Био је ожењен Десанком Стојановић из Црне Траве, рођеном 1939. године. Живели су у Врчину. Богољуб је сахрањен на гробљу у Врчину.

Њихова деца су:

- син Слободан, рођен 1965. године;
- кћи Слободанка, рођена 1965. године.

СЛОБОДАН, син Богољуба и Десанке Соколовић, рођен је 1965. године. Ожењен је Милунком, кћерком Константина Јовића, пореклом из Подујева. Живе у Врчину.

Њихова деца су:

- кћи Ивана, рођена 1988. године;
- син Никола, рођен 1990. године.

СЛОБОДАНКА, кћи Богољуба и Десанке Соколовић, рођена је 1965. године. Удата је за Рада Стојановића. Живе у Врчину.

Њихово дете је кћи Јована, рођена 1994. године.

МИЛОРАД, син Момчила и Стаменије Соколовић, рођен је 1950. године. Ожењен је Евицом, рођеном 1949. године. Живе у Врчину.

Њихова деца су:

- син Дејан, рођен 1968. године;
- син Горан, рођен 1972. године.

МИОДРАГ, син Момчила и Стаменије Соколовић, рођен је 1954. године. Ожењен је Мирјаном, кћерком Милене Кузмановић из Врчина, рођеном 1961. године. Живе у Врчину.

Њихова деца су:

- син Зоран, рођен 1976. године;
- син Драган, рођен 1979. године.

ЗОРАН, син Миодрага и Мирјане Соколовић, рођен је 1976. године. Ожењен је Александром, кћерком Живадина Радојичића пореклом из Пудараца код Гроцке, рођеном 1980. године. Живе у Врчину.

Њихово дете је син Лазар, рођен 8. априла 2006. године.

ЉИЉАНА, кћи Момчила и Стаменије Соколовић, рођена је 1959. године. Удата је за Верољуба, сина Миодрага Петровића из Малог Пожаревца код Врчина, рођеног 1960. године. Живе у Малом Пожаревцу. Крсна слава им је Свети Николај-Никољдан.

Њихово дете је кћи Драгана, рођена 1992. године.

РАДОЈКА, кћи Миленка и Милојке, рођена је 1921. године, а умрла је 2008. године. Била је удата за Добривоја, сина Милана Трајковића из Зуца, који је живео од 1920. до 1989. године. Живели су у Зуцама. Крсна слава била им је Свети Алимпије. Сахрањени су на гробљу у Зуцама.

Њихова деца су:

- кћи Златија, рођена 1941. године;
- син Златибор, рођен 1946. године.

ЗЛАТИЈА, кћи Добривоја и Радојке Трајковић, рођена је 1941. године. Била је удата за Видоја, сина Радована Миловановића из Зуца, који је живео од 1933. до 2005. године. Крсна слава била им је Свети Алимпије. Златија живи у Зуцама, Видоје је сахрањен на гробљу у Зуцама.

Њихово дете је кћи Драгана, рођена 1958. године.

ЗЛАТИБОР, син Добривоја и Радојке Трајковић, рођен је 1946. године. Ожењен је Душицом, кћерком Борислава Мазинјанина из Нових Карловаца, а пореклом са Кордуна, рођеном 1950. године. Живе у Београду.

Његова деца су:

- син Небојша, рођен 1967. године;
- кћи Тања, рођена 1975. године.

СТАНИЦА, кћи Миленка и Милојке, рођена је 1924. године, а умрла је 1997. године. Била је удата за Миленка Станојловића из Рипња, који је умро 1943. године. Живели су у Рипњу. Крсна слава била им је Свети Аранђеловдан.

Њихово дете је син Славољуб, рођен 1943. године.

СЛАВОЉУБ, син Миленка и Станице Станојловић, рођен је 1943. године. Ожењен је Јаворином, рођеном 1950. године. Живе у Рипњу.

Њихова деца су:

- кћи Весна, рођена 1970. године;
- син Душан, рођен 1973. године.

ВЕСНА, кћи Славољуба и Јаворине Станојловић, рођена је 1970. године. Удата је за Горана, рођеног 1967. године. Живе у Рипњу.

Њихова деца су:

- син Милош, рођен 1991. године;
- кћи Милица, рођена 1995. године.

ДУШАН, син Славољуба и Јаворине Станојловић, рођен је 1973. године. Ожењен је. Живи у Рипњу.

Његово дете је кћи Јована, рођена 2003. године,

МИЛИСАВ, син Миленка и Милојке, рођен је 1926. године, а умро је 1990. године. Био је ожењен је Надеждом Божанић из Мале Иванче, која је живела од 1932. до 1990. године. Живели су у Зуцама. Сахрањени су на гробљу у Зуцама.

Њихово дете је син Златибор, рођен 1951. године.

ЗЛАТИБОР, син Милисава и Надежде, рођен је 8. марта 1951. године, а умро је 22. фебруара 2003. године. Био је ожењен је Драгицом, кћерком

Драгољуба Недељковића из Гложана код Лесковца, рођеном 22. јула 1946. године.

Њихова деца су:

- син Александар, рођен 1979. године;
- син Владимир, рођен 25. октобра 1980. године.

Породица живи у Зуцама, а Златибор је сахрањен на гробљу у Зуцама.

АЛЕКСАНДАР, син Златибора и Драгице, рођен је 24. јануара 1979. године. Ожењен је Мајом, кћерком Зорана Рајковића из Зуца, рођеном 5. октобра 1986. године. Живе у Зуцама.

Њихово дете је син Милош, рођен 11. јануара 2006. године.

МИЛОСИЈА, кћи Миленка и Милојке, рођена је 1929. године, а умрла је 1996. године. Била је удата за Добросава Станојловића из Рипња, који је умро 2003. године. Живели су у Рипњу. Крсна слава била им је Аранђеловдан. Сахрањени су на гробљу у Рипњу.

Њихова деца су:

- кћи Вера, рођена 1953. године;
- син Драган, рођен 1957. године.

ВЕРА, кћи Добросава и Милосије Станојловић, рођена је 1953. године. Удата је за Зорана Јовића из Рипња. Живе у Рипњу. Крсна слава им је Свети Николај-Никољдан.

Њихова деца су:

- син Горан, рођен 1972. године;
- син Бојан, рођен 1977. године.

ДРАГАН, син Добросава и Милосије Станојловић, рођен је 1957. године. Ожењен је Бранком. Живе у Рипњу.

Њихова деца су:

- кћи Далиборка, рођена 1980. године;
- син Далибор, рођен 1983. године;
- кћи Милица, рођена 1989. године.

СВЕТИСЛАВ, син Миленка и Милојке, рођен је 1931. године, а умро је 1997. године. Био је ожењен Миланком, кћерком Живка Ивановића из Зуца, која је живела од 1937. до 2006. године. Живели су у Зуцама. Сахрањени су на гробљу у Зуцама.

Њихово дете је син Драган, рођен 1956. године.

ДРАГАН, син Светислава и Миланке, рођен је 6. марта 1956. године. Ожењен је Олгицом, кћерком Владимира Кузмановића из Врчина, рођеном 18. новембра 1963. године. Живе у Зуцама.

Њихова деца су:

- кћи Невена, рођена 1981. године;
- син Ненад, рођен 5. јула 1982. године.

НЕВЕНА, кћи Драгана и Олгице, рођена је 6. августа 1981. године. Удата је за Душана, сина Милуна Милетића из Лепосавића, рођеног 1971. године. Живе у Зуцама.

Њихова деца су:

- кћи Анђелина, рођена 31. јула 2001. године;
- син Милун, рођен 29. новембра 2002. године.

МИЛАН, син Илије и Станојке, рођен је 1884. године, а умро је 16. јуна 1966. године.

Био је ожењен је Станком, која је живела од 1883. до 1953. године. Живели су у Зуцама. Сахрањени су на гробљу у Зуцама.

Њихова деца су:

- кћи Живка;
- кћи Анка, рођена 1915. године;
- кћи Роса, рођена 1916. године;
- син Младен, рођен 1922. године;
- син Радоје, рођен 1925. године;
- син Богољуб, рођен 1928. године.

На Милановом споменику уклесано је:

**" Овде почива
Милан Стевановић
рођен 1884 умро
1966 16.IV спомен
подижу
ожалошћени
синови: Младен,
Радоје и Богољуб.
ћерке: Живка, Анка
и Роса снахе:
Радојка, Видосава
и Стојанка. унуци:
Мића, Мија и Жоја
ун= Љиља,
Милина, Милка и
Жика. и праунук
Раде у 1967г."**

ЖИВКА, кћи Милана и Станке, била је удата у Миленковиће у Пиносаву. Деца су јој као мала помрла. Нема живих потомака.

АНКА, кћи Милана и Станке, рођена је 1915. године, а умрла је 1976. године. Била је удата за Негослава, сина Милојка Милутиновића из Рипња, који је живео од 1915. до 1979. године. Живели су у Рипњу. Сахрањени су на гробљу у Рипњу. Крсна слава била им је Свети Николај-Никољдан.

Њихова деца су:

- кћи Милина, рођена 1937. године;
- кћи Јагодина, рођена 1938. године;
- син Радослав, рођен 1941. године.

МИЛИНА, кћи Негослава и Анке Милутиновић, рођена је 1937. године, а умрла је 2004. године. Била је удата за Миленка Петровића из Рипња, рођеног 1932. године.

Њихово дете је син Првослав, рођен 1956. године.

Породица живи у Рипњу, где је и Милина сахрањена.

ПРВОСЛАВ, син Миленка и Милине Петровић, рођен је 1956. године. Ожењен је Горданом, кћерком Драгољуба из Рипња, рођеном 1957. године. Живе у Рипњу.

Њихово дете је кћи Драгана, рођена 1979. године.

ЈАГОДИНА, кћи Негослава и Анке Милутиновић, рођена је 13. септембра 1938. године. Била је удата за Богдана, сина Ђорђа Милошевића из Рипња, који је живео од 1938. до 1984. године. Она живи у Рипњу, а Богдан је сахрањен на гробљу у Рипњу. Крсна слава им је Свети Сава.

Њихова деца су:

- син Раде, рођен 1959. године;
- син Мирко, рођен 1961. године.

РАДЕ, син Богдана и Јагодине Милошевић, рођен је 1959. године. Ожењен је Мирјаном, кћерком Милана Бакаловића из Рипња, рођеном 1972. године. Живе у Рипњу.

Њихова деца су:

- кћи Сања, рођена 1991. године;
- син Немања, рођен 1996. године.

РАДОСЛАВ, син Негослава и Анке Милутиновић, рођен је 1941. године. Ожењен је Даринком, кћерком Зара Петровића из Рипња, рођеном 1947. године. Живе у Рипњу. Крсна слава им је Свети Николај-Никољдан.

Њихова деца су:

- кћи Живадина, рођена 1968. године;
- син Драган, рођен 1969. године.

ЖИВАДИНА, кћи Радослава и Даринке Милутиновић, рођена је 1968. године. Има кћерку Ивану.

ДРАГАН, син Радослава и Даринке Милутиновић, рођен је 1969. године. Ожењен је Горданом Бранковић из Иванче. Живе у Рипњу.

Њихова деца су:

- син Милош, рођен 1978. године;
- син Миодраг, рођен 1979. године.

РОСА, кћи Милана и Станке, рођена је 1916. године, а умрла је 2003. године. Била је удата за Драгослава Максимовића из Кумодража. Живели су и сахрањени су у Кумодражу. Крсна слава била им је Свети Георгије-Ђурђевдан.

Њихова деца су:

- кћи Вера, рођена 1940. године;
- кћи Рада, рођена 1944. године.

ВЕРА, кћи Драгослава и Росе Максимовић, рођена је 1940. године, а умрла је 2003. године. Била је удата за Рају Јовановића из Кумодража, рођеног 1930. године. Крсна слава била им је Свети Георгије-Ђурђевдан.

Њихово дете је син Слободан, рођен 1957. године.

СЛОБОДАН, син Раја и Вере Јовановић, рођен је 1957. године. Ожењен је Соњом, рођеном 1956. године. Живе у Кумодражу.

Њихова деца су:

- син Александар, рођен 1981. године;
- син Милош, рођен 1986. године.

РАДА, кћи Драгослава и Росе Максимовић, рођена је 1944. године. Удата је за Десимира Митровића, рођеног 1943. године.

Њихово дете је кћи Весна, рођена 1962. године.

ВЕСНА, кћи Десимира и Раде Митровић, рођена је 1962. године. Удата је за Пера Плавшића пореклом из Шипова, рођеног 1960. године. Живе у Кумодражу. Крсна слава им је Свети Николај-Никољдан.

Њихова деца су:

- кћи Милица, рођена 1989. године;
- кћи Марија, рођена 1992. године.

МЛАДЕН, син Милана и Станке, рођен је 1922. године, а умро је 1999. године. Био је ожењен Радојком, која је живела од 1923. до 1990. године. Живели су у Зуцама и сахрањени су на гробљу у Зуцама.

Њихова деца су:

- син Милосав, рођен 1942. године;
- кћи Радмила, рођена 1947. године.

МИЛОСАВ, син Младена и Радојке, рођен је 1942. године, а умро је 2003. године. Био је ожењен Љиљаном, кћерком Драгомира Николића из Зуца, рођеном 1944. године.

Њихово дете је син Радослав, рођен 1962. године.

Породица живи у Зуцама, а Милосав је сахрањен на гробљу у Зуцама.

РАДОСЛАВ, син Милосава и Љиљане, рођен је 24. јануара 1962. године. Ожењен је Светланом, кћерком Миливоја Ђурђевића из Зуца, рођеном 7. јула 1963. године. Живе у Зуцама.

Њихова деца су:

- кћи Ана, рођена 1984. године;
- син Урош, рођен 8. маја 1986. године.

АНА, кћи Радослава и Светлане, рођена је 22. јуна 1984. године. Удата је за Драгана, сина Миодрага Петровића из Краљева, рођеног 1972. године. Живе у Новом Београду.

Њихово дете је син Павле, рођен 23. септембра 2008. године.

РАДМИЛА, кћи Младена и Радојке, рођена је 1947. године. Удата је за Милију, сина Божицара Новаковића из Зуца, рођеног 1942. године. Живе у Зуцама. Крсна слава им је Аранђеловдан.

Њихова деца су:

- кћи Јасмина, рођена 1965. године;
- кћи Љиљана, рођена 1967. године.

ЈАСМИНА, кћи Милије и Радмиле Новаковић, рођена је 20. октобра 1965. године. Удата је за Милана Милићевића из Београда, рођеног 1954. године. Живе у Београду.

ЉИЉАНА, кћи Милије и Радмиле Новаковић, рођена је 5. јуна 1967. године. Удата је за Ђурађа Алимпића из Зуца, рођеног 1964. године. Живе у Зуцама. Крсна слава им је Свети Николај-Никољдан.

Њихово дете је кћи Исидора, рођена 12. априла 1990. године.

РАДОЈЕ, син Милана и Станке, рођен је 1925. године, а умро је 1995. године. Био је ожењен Видосавом, кћерком Миодрага Миловановића из Зуца, која је живела од 1934. до 2002. године. Живели су у Зуцама и сахрањени су на гробљу у Зуцама.

Њихова деца су:

- син Миодраг, рођен 1949. године;
- кћи Милина, рођена 1952. године.

МИОДРАГ, син Радоја и Видосаве, рођен је 1. августа 1949. године. Ожењен је Милином, кћерком Слободана Марковића из Зуца, рођеном 8. новембра 1949. године. Живе у Зуцама.

Њихово дете је син Небојша, рођен 1968. године.

НЕБОЈША, син Миодрага и МиLINE, рођен је 9. фебруара 1968. године. Ожењен је Снежаном, кћерком Злативоја Вагића из Врчина, рођеном 28. октобра 1969. године. Живе у Зуцама.

Њихова деца су:

- син Милан, рођен 19. фебруара 1990. године;
- син Иван, рођен 3. августа 1995. године.

МИЛИНА, кћи Радоја и Видосаве, рођена је 9. јануара 1952. године. Удата је за Миодрага, сина Живка Станића из Зуца. Живе у Зуцама.

Њихова деца су:

- кћи Славица, рођена 26. августа 1970. године;
- син Срећко, рођен 27. јула 1972. године.

БОГОЉУБ, син Милана и Станке, рођен је 1928. године, а умро је 2002. године. Био је ожењен Стојанком, кћерком Марка Петровића из Зуца, која је живела од 1933. до 2008. године. Живели су у Зуцама и сахрањени су на гробљу у Зуцама.

Њихова деца су:

- кћи Живадинка, рођена 1954. године;
- син Живојин, рођен 1956. године.

ЖИВАДИНКА, кћи Богољуба и Станојке, рођена је 20. септембра 1954. године. Удата је за Радомира, сина Слободана Марковића из Зуца, рођеног 3. августа 1952. године. Живе и раде у Зуцама. Крсна слава им је Ђурђиц.

Њихово дете је син Дејан, рођена 1975. године.

ДЕЈАН, син Радомира и Живадинке Марковић, рођен је 24. јуна 1975. године. Ожењен је Данијелом, кћерком Милке Шево из Тишковца код Книна, рођеном 5. децембра 1975. године. Живе у Зуцама.

Њихова деца су:

- кћи Милица, рођена 20. маја 2003. године;
- кћи Јелена, рођена 8. априла 2005. године.

ЖИВОЈИН, син Богољуба и Станојке, рођен је 8. септембра 1956. године. Ожењен је Снежаном, кћерком Момчила Обрадовића из Пљеваља, рођеном 21. марта 1960. године. Живе у Зуцама.

Њихово дете је син Данијел, рођен 1980. године.

ДАНИЈЕЛ, син Живојина и Снежане, рођен је 12. јануара 1980. године. Ожењен је Марином, кћерком Радослава Адамовића из Зуца, рођеном 4. јуна 1981. године. Живе у Зуцама.

Њихова деца су:

- кћи Вања, рођена 30. марта 2002. године;
- кћи Мина, рођена 20. фебруара 2006. године.

ДОБРОСАВ, син Илије и Станојке, рођен је 1892. године, а умро је 1952. године. Био је ожењен Милевом Рајковић из Зуца, која је умрла 1944. године. Венчали се 1913. године, а венчани кум био им је Радојица Мијаиловић из Зуца. Живели су у Зуцама и сахрањени су на гробљу у Зуцама.

Њихова деца су:

- син Исаило, рођен 1922. године;
- кћи Касија, рођена 1928. године;
- кћи Добрија, рођена 1929. године;
- кћи Милосија, рођена 1930. године;
- кћи Миланка, рођена 1932. године.

ИСАИЛО-ЦИГО, син Добросав и Милеве, рођен је 12. јула 1922. године, а умро је 26. јула 1970. године. Био је ожењен Бисенијом, кћерком Радивоја Владисављевића из Зуца, која је живела од 24. фебруара 1923. године до 2001. године. Живели су у Зуцама и сахрањени су на гробљу у Зуцама.

Њихова деца су:

- кћи Душанка, рођена 1942. године;
- син Слободан, рођен 1944. године.

ДУШАНКА, кћи Исаила и Бисеније, рођена је 1942. године. Била је удата за Томислава Марковића из Винче, који је живео од 1937. до 1989. године. Живели су у Винчи. Крсна слава им је Свети Атанасије. Томислав је сахрањен на гробљу у Винчи.

Њихова деца су:

- кћи Мирјана, рођена 1969. године;
- син Љубомир, рођен 1961. године.

СЛОБОДАН, син Исаила и Бисеније, рођен је 16. октобра 1944. године. Ожењен је Живадинком, кћерком Душана Ненадовића из Зуца, рођеном 1949. године. Живе у Зуцама.

Њихова деца су:

- син Добросав, рођен 1964. године;
- син Дарко, рођен 1973. године.

ДОБРОСАВ, син Слободана и Живадинке, рођен је 20. августа 1964. године. Ожењен је Душицом, кћерком Небојше Васића из Зуца, рођеном 7. децембра 1959. године. Живе у Зуцама.

Њихова деца су:

- син Стеван, рођен 15. априла 1987. године;
- кћи Јована, рођена 9. новембра 1989. године.

ДАРКО, син Слободана и Живадинке, рођен је 3. јануара 1973. године. Оењен је Љиљаном, кћерком Милете Савића из Сурчина, рођеном 5. јуна 1969. године. Живе у Зуцама.

Њихово дете је син Никола, рођен 24. октобра 1994. године.

КАСИЈА, кћи Добросава и Милеве, рођена је 1928. године, а умрла је 1968. године. Била је удата за Саву Тодоровића из Кумодража.

Њихово дете је кћи Вера, рођена 1950. године.

ДОБРИЈА, кћи Добросава и Милеве, рођена је 1929. године, а умрла је 1983. године. Била је удата за Миодрага Стевановића из Мале Иванче, рођеног 1931. године.

Њихова деца су:

- син Милорад, рођен 1950. године;
- син Радомир, рођен 1953. године.

Породица живи у Малој Иванчи. Крсна слава им је Света Петка.

МИЛОРАД, син Миодрага и Добрије Стевановић, рођен је 1950. године. Женио се три пута. Живи у Аранђеловцу. Крсна слава му је Свети Илија.

Његова деца су:

- кћи Лидија, рођена 1973. године;
- син Лазар, рођен 1984. године;
- кћи Анђела, рођена 1999. године.

РАДОМИР, син Миодрага и Добрије Стевановић, рођен је 1953. године, а умро је 2009. године. Био је ожењен Радмилом из Пакраца, рођеном 1953. године.

Њихова деца су:

- кћи Татјана, рођена 1972. године;
- кћи Сања, рођена 1977. године;
- син Миодраг, рођен 1979. године.

Породица Живи у Малој Иванчи. Крсна слава им је Света Петка.

МИЛОСИЈА, кћи Добросава и Милеве, рођена је 1930. године, а умрла 1952. године. Била је удата за Бранислава Бакаловића из Трешњевице.

Њихова деца су:

- кћи Мица, умрла као дете;

- кћи Госпава, умрла као дете;
- син Милан, рођен 1944. године;
- кћи Гордана, умрла млада;
- син Живко, умро као дете.

МИЛАН, син Бранислава и Милосије Бакаловић, рођен је 1944. године. Ожењен је. Живи у Малој Иванчи.

Његова деца су:

- кћи Милијана;
- кћи Мирјана;
- син Мирко.

МИЛАНКА, кћи Добросава и Милеве, рођена је 1932. године, а умрла је 2003. године. Била је удата за Милију, сина Боривоја Матејића из Зуца, који је живео од 1931. до 2008. године. Живели су у Зуцама. Крсна слава била им је Свети Јован-Јовањдан. Сахрањени су на гробљу у Зуцама.

Њихово дете је син Зоран, рођен 1964. године.

ЗОРАН, син Милије и Миланке Матејић, рођен је 1964. године. Ожењен је Снежаном, кћерком Радисава Милошевића из Рипња, рођеном 1968. године. Живе у Зуцама.

Њихова деца су:

- кћи Јелена, рођена 1987. године;
- кћи Мирјана, рођена 1992. године;
- син Стефан, рођен 1998. године.

ЂУРЂИЈА, кћи Илије и Станојке, рођена је 1894. године, а умрла је 17. септембра 1977. године. Била је удата за Јована, сина Милића Михајловића из Рипња, који је живео од 1894. до 1922. године. Живели су у Рипњу и сахрањени су у гробљу у Рипњу. Крсна слава била им је свети Николај-Николџан.

Њихово дете је син Бранислав, рођен 1920. године.

БРАНИСЛАВ, син Јована и Ђурђије Михајловић, рођен је 23. априла 1920. године, а умро је 17. септембра 1993. године. Женио се три пута. Први пут био је ожењен Живадинком, кћерком Љубомира Ђорђевића из Мале Иванче, која је живела од 11. маја 1919. до 20. јуна 1977. године. Живели су у Рипњу.

Њихова деца су:

- син Миодраг, рођен и умро 1938. године;
- кћи Милина, рођена 1939. године;
- кћи Јагодина, рођена 1941. године;
- кћи Радмила, рођена 1944. године;
- кћи Надежда, рођена 1948. године.

Други пут био је ожењен Станојком Ненадић из Ариља.

Њихова деца су:

- кћи Драгана, рођена 1961. године;
- син Милош, рођен и умро 1962. године.

Бранислав се оженио и трећи пут, али није имао порода. Сахрањен је на гробљу у Трешњи.

МИЛИНА, кћи Бранислава и Живадинке Михајловић, рођена је 5. септембра 1939. године. Била је удата за Драгомира Станојловића из Рипња, који је живео од 1936. до 20. јуна 2002. године. Она живи у Рипњу, а Драгомир је сахрањен на гробљу у Трешњи. Крсна слава им је Аранђеловдан.

Њихово дете је кћи Светлана, рођена 1959. године.

СВЕТЛАНА, кћи Драгомира и Милине Станојловић, рођена је 5. фебруара 1959. године. Удата је за Драгана, сина Радомира Миљупшевића из Рипња, рођеног 1958. године. Живе у Београду, на Цераку. Крсна слава им је Свети Јован Крститељ-Јовањдан.

Њихова деца су:

- кћи Ивана, рођена 24. марта 1984. године;
- кћи Јована, рођена 11. јула 1986. године.

ЈАГОДИНА, кћи Бранислава и Живадинке Михајловић, рођена је 5. августа 1941. године. Удата је за Томислава Ђорића из Мајковца код Лесковца, рођеног 2. септембра 1933. године. Живе у Београду, у Раковици. Крсна слава им је Свети Николај-Никољдан.

Њихово дете је син Милош, рођен 1960. године.

МИЛОШ, син Томислава и Јагодине Ђорић, рођен је 29. октобра 1960. године. Ожењен је Снежаном, кћерком Бенедика Траваша из Београда, а пореклом са острва Раб у Хрватској, рођеном 1. априла 1964. године. Живе у Београду на Бановом брду. Крсна слава им је Свети Николај-Никољдан.

Њихово дете је кћи Маја, рођена 8. маја 1996. године.

РАДМИЛА, кћи Бранислава и Живадинке Михајловић, рођена је 13. маја 1944. године. Удата је за Мирослава, сина Божицара Несторовића из Рипња, рођеног 4. фебруара 1931. године. Живе у Београду, у Раковици. Крсна слава им је Свети Георгије-Ђурђевдан.

Њихово дете је кћи Снежана, рођена 1963. године.

СНЕЖАНА, кћи Мирослава и Радмиле Несторовић, рођена је 31. октобра 1963. године. Удата је за Милана, сина Драгована Чековића из Коштунића, рођеног 22. јула 1959. године. Живе у Београду. Крсна слава им је Ђурђиц.

Њихово дете је кћи Марија, рођена 9. априла 1985. године.

НАДЕЖДА, кћи Бранислава и Живадинке Михајловић, рођена је 8. септембра 1948. године. Удата је за Живана, сина Љубисава Тошића из Барича, рођеног 1943. године. Живе у Београду на Бановом брду. Крсна слава су им Благовести.

Њихово дете је син Саша, рођен 23. априла 1969. године.

ДРАГАНА, кћи Бранислава и Станојке Михајловић, рођена је 22. јула 1961. године. Удата је за Љубомира, сина Тикомира Симићића из Рипња, рођеног 1957. године. Живе у Рипњу. Крсна слава им је Свети Матеј.

Њихова деца су:

- син Александар, рођен 1981. године;
- син Милош, рођен 1985. године.

РАНЂИЈА, кћи Илије и Станојке, рођена је 1898. године, а умрла је 1979. године. Удала се 1919. године за Милојка, сина Матеје Ненадовића из Зуца, који је живео од 1894. до 1965. године. Живели су у Зуцама и сахрањени су у Зуцама.. Крсна слава била им је Аранђеловдан.

Њихова деца су:

- син Живко, рођен 1925. године;
- кћи Станислава;
- кћи Мирослава.

ЖИВКО, син Милојка и Ранђије Ненадовић, рођен је 1925. године, а умро је 2005. године. Био је ожењен Живком, кћерком Милорада Владисављевића из Зуца, рођеном 1925. године. Живели су у Зуцама, а Живко је сахрањен на гробљу у Зуцама.

Њихова деца су:

- син Живомир, рођен 1945. године;
- син Живојин, рођен 1948. године.

ЖИВОМИР, син Живка и Живке Ненадовић, рођен је 1945. године. Био је ожењен Бранком Попов из Опова, која је живела од 1946. до 1995. године.

Њихова деца су:

- кћи Ивана, рођена 1971. године, која је удата и има сина Алексу;
 - кћи Наташа, рођена 1973. године, која је удата и има кћерку Анђелу.
- Живомир живи у Зуцама.

ЖИВОЛИН, син Живка и Живке Ненадовић, рођен је 1948. године. Ожењен је Бранком, кћерком Милоја Марјановића из Пиносаве, рођеном 1948. године. Живе у Зуцама.

Њихова деца су:

- кћи Јелена, рођена 1970. године;
- син Михаило, рођен 1973. године.

ЈЕЛЕНА, кћи Живојина и Бранке Ненадовић, рођена је 1970. године. Удата је за Душана Бојковића из Београда. Живе у Београду.

Њихова деца су:

- син Никола;
- син Филип.

МИХАИЛО, син Живојина и Бранке Ненадовић, рођен је 1973. године. Ожењен је Лидијом. Живе у Зуцама.

Њихова деца су:

- син Матеја;
- син Петар.

СТАНИСЛАВА, кћи Милојка и Ранђије Ненадовић, била је удата у Обрадовиће из Зуца.

Њихова деца су:

- син Томислав, који има кћерку Елизабету;
- син Радисав, који има сина Слободана.

МИРОСЛАВА, кћи Милојка и Ранђије Ненадовић, била је удата у Гавриловиће из Белог Потока. Нема потомака.

БЛАГОЈЕ, син Милутина и Јелике, родио се у Зуцама 1861. године, а умро је 1915. године. Био је ожењен Радојком, која је живела од 1865. до 1938. године. Сахрањени су на гробљу у Зуцама.

Њихова деца су:

- син Љубисав, рођен 1881. године;
- син Јанко, рођен 1883. године;
- син Борисав, рођен 1889. године;
- син Живко, рођен 1896. године;
- син Милош, рођен 1899. године.

На његовом споменику уклесано је:

" Овде почива тело Благоја Стевановића из Зуца поживе 53 год. умро априла месеца 1915 год. подиже спомен жена Радојка и синови Живко и Милош и унук Серафим".

На заједничком споменику Радојке и унуке Ангелине уклесано је:

" Овде почива Радојка Стевановић пож.73 г. умрла 1938 Ангелина Стевановић пож 8 г. спомен подиже син Милош сна Мирјана".

ЉУБИСАВ, син Благоја и Радојке, рођен је 1881. године, а погинуо је 1916. године. Био је ожењен Милевом, кћерком Милутина Нешковића из Зуца, која је живела од 1879. до 1971. године. Живел су у Зуцама и сахрањени су на гробљу у Зуцама.

Њихова деца су:

- кћи Ивана,
рођена 1906. године;
- син Серафим,
рођен 1910. године;
- кћи Видосава,
рођена 1913. године.

На заједничком споменику Љубисава и Борисава записано је:
" Овде почива тело Љубисава Стевановића из Зуца који поживе 35 год. а умро јануара 1916 год. као ратник бранећи Краља и отаџбину при оступању Српске војске између Леша и Драча и брат Борисав Стевановић из Зуца који поживе 19 г. Умро јануара 1908. тек што је у брак ступио ".

На Милевином споменику записано је:

" Овде лежи тело Милеве Стевановић 1879+1971 г. ж.92 и Љубисава спомен подиже син Зара, унуци Владислав, Милисав и Милутин ".

ИВАНА, кћи Љубисава и Милеве, рођена је 1906. године, а умрла је 1994. године. Била је удата за Чедомира, сина Милована Рајковића из Зуца, који је живео од 1906. до 1957. године. Живели су у Зуцама и сахрањени су на гробљу у Зуцама. Крсна слава била им је Свети Јоаким и Ана.

Њихова деца су:

- кћи Вукосава, рођена 1930. године;
- син Михајило, рођен 1934. године.

ВУКОСАВА, кћи Чедомира и Иване Рајковић, рођена је 25. септембра 1930. године, а умрла је 2002. године. Била је удата за Милосава, сина Благоја Петровића из Зуца, који је живео од 28. марта 1924. до 1984. године. Живели су у Зуцама и сахрањени су на гробљу у Зуцама. Крсна слава била им је Свети Георгије-Ђурђевдан.

Њихова деца су:

- кћи Драгица, рођена 1953. године;
- син Драган, рођен 23. јула 1958. године.

ДРАГИЦА, кћи Милосава и Вукосаве Петровић, рођена је 29. децембра 1953. године. Удата је за Пантелију, сина Момчила Миловановића. Живе и раде у Земуну. Крсна слава им је Свети Јован-Јованџан.

Њихово дете је син Предраг, рођен 1978. године.

ПРЕДРАГ, син Пантелије и Драгице Миловановић, рођен је 25. марта 1978. године. Ожењен је Мирјаном Владисављевић из Зуца.

Њихово дете је син Јован, рођен 2002. године.

МИХАЈИЛО, син Чедомира и Иване Рајковић, рођен је 1934. године, а умро је 2002. године. Женио се два пута. Први пут оженио се Борком, кћерком Боровоја Матејића из Зуца, која је живела од 1934. до 1959. године. Живели су у Зуцама.

Њихова деца су:

- кћи Живка, рођена 1954. године;
- кћи Живанка, рођена 1957. године.

Други пут оженио се Ружицом, кћерком Боровоја Ђурђевића из Зуца, рођеном 1932. године.

Њихово дете је син Горан, рођен 1964. године.

ЖИВКА, кћи Михајила и Борке Рајковић, рођена је 11. априла 1954. године. Удата је за Милорада, сина Живорада Јашића из Врчина, рођеног 5. августа 1952. године. Живе у Врчину. Крсна слава им је Ђурђиц.

Њихова деца су:

- кћи Славица, рођена 20. августа 1975. године;
- син Томица, рођен 15. септембра 1981. године.

ЖИВАНКА, кћи Михајла и Борке Рајковић, рођена је 21. августа 1957. године. Удата је за Ивана, сина Радисава Илића из Пиносаве, рођеног 5. октобра 1954. године. Живе у Пиносави. Крсна слава им је Свети Јован-Јовањдан.

Њихова деца су:

- кћи Марјана, рођена 23. марта 1979. године;
- син Раде, рођен 17. децембра 1980. године.

ГОРАН, син Михајла и Ружице Рајковић, рођен је 5. марта 1964. године. Ожењен је Маријом, кћерком Јосипа Дугопољца из Шибеника, рођеном 1964. године. Живе у Зуцама.

Њихова деца су:

- син Жељко, рођен 9. јула 1986. године;
- син Иван, рођен 1. септембра 1989. године.

СЕРАФИМ, син Љубисава и Милеве, рођен је 1910. године, а умро је 1989. године. Био је ожењен Спасенијом, кћерком Милутина Рајковића из Зуца, која је живела од 1912. до 1987. године. Живели су и радили у Зуцама. Сахрањени су на гробљу у Зуцама.

Њихова деца су:

- син Владислав, рођен 1930. године;
- син Милисав, рођен 1933. године;
- син Милутин, рођен 1946. године.

ВЛАДИСЛАВ, син Серафима и Спасеније, рођен је 17. маја 1930. године. Ожењен је Љубинком, кћерком Сретена Рајковића из Зуца, рођеном 3. септембра 1937. године. Живе у Зуцама.

Њихова деца су:

- син Зоран, рођен 1954. године;
- кћи Зорица, рођена 3. децембра 1956. године.

ЗОРАН, син Владислава и Љубинке, рођен је 3. септембра 1954. године. Жењен је Зорицом, ћерком Драгослава Андрића из Рипња, рођеном 14. октобра 1963. године. Живе у Зуцама.

Њихова деца су:

- син Владимир, рођен 14. јануара 1988. године;
- син Мирослав, рођен 26. новембра 1989. године.

МИЛИСАВ син Серафима и Спасеније, рођен је 31. марта 1933. године. Ожењен је Десанком, кћерком Боривоја Костића из Кумодража, рођеном 10. фебруара 1937. године. Живе у Београду и у Зуцама.

Њихова деца су:

- кћи Драгана, рођена 1965. године;
- син Ивица, рођен 25. октобра 1969. године.

ДРАГАНА, кћи Милицава и Десанке, рођена је 24. августа 1965. године. Удата је за Милоша, сина Драгана Орловића из Београда пореклом од Ваљева. Живе и раде у САД-у, на Флориди.

Њихова деца су:

- син Младен;
- кћи Јелена;
- кћи Александра.

МИЛУТИН, син Серафима и Спасеније, рођен је 21. августа 1946. године. Ожењен је Милунком, кћерком Миливоја Владисављевића из Зуца, рођеном 21. новембра 1951. године. Живе у Зуцама.

Њихова деца су:

- син Бранко, рођен 1975. године;
- син Милош, рођен 1977. године.

БРАНКО, син Милутина и Милунке, рођен је 27. јануара 1975. године. Ожењен је Славицом, кћерком Срећка Раденковића из Бруса, рођеном 21. децембра 1975. године. Живе и раде у Минхену.

МИЛОШ, син Милутина и Милунке, рођен је 15. августа 1977. године. Ожењен је Данијелом, кћерком Драгомира Поповића из Белог Потока пореклом од Старонића код Чајнича, рођеном 12. августа 1981. године. Живе у Зуцама.

Њихово дете је син Марко, рођен 2. октобра 2008. године.

ВИДОСАВА, кћи Љубисава и Милеве, рођена је 1913. године, а умрла је 1993. године. Била је удата за Милијана, сина Јована Николића из Зуца, који је живео од 1912. до 4. фебруара 1950. године. Живели су и радили у Зуцама где су и сахрањени. Крсна слава била им је Свети Николај-Никољдан. (По причању потомака, Јован Николић је потомак чукундеде Николе Милошевића, пореклом из Горачића. Милошевићи су се у Горачиће доселили из Бабина, па им је надимак „бабинци“. Иначе, бежећи од Турака, узели су презиме Николић по имену чукундеде Николе.)

Њихова деца су:

- кћи Јулијана, рођена 1932. године;
- син Томислав, рођен 1935. године;
- син Бранислав, рођен 1940. године.

ЈУЛИЈАНА, кћи Милијана и Видосаве Николић, рођена је 24. октобра 1932. године. Била је удата је за Живка, сина Тихомира Трифуновића из Зуца, који је живео од 9. јануара 1933. до 1. новембра 1998. године. Јулијана живи у Зуцама, а Живко је сахрањен на гробљу у Зуцама. Крсна слава им је Свети Георгије-Ђурђевдан.

Њихова деца су:

- кћи Златија, рођена 12. јануара 1953. године;
- син Драгомир, рођен 1956. године.

ДРАГОМИР, син Живка и Јулијане Трифуновић, рођен је 30. августа 1956. године. Ожењен је Горданом, кћерком Риста Денића из Косовске Каменице, рођеном 11. новембра 1964. године. Живе и раде у Зуцама.

Њихова деца су:

- кћи Богиња, рођена 1. априла 1987. године;
- син Ђорђе, рођен 5. јуна 1989. године.

ТОМИСЛАВ, син Милијана и Видосаве Николић, рођен је 5. октобра 1935. године. Ожењен је Ковиљком, кћерком Новака Петровића из Зуца, рођеном 2. септембра 1938. године. Живе у Зуцама. Крсна слава им је Свети Николај-Никољдан.

Њихова деца су:

- кћи Мила, рођена 1955. године;
- син Милосав, рођен 1957. године.

МИЛА, кћи Томислава и Ковиљке Николић, рођена је 24. децембра 1955. године. Била је удата за Владислава Радојевића из Сопота, а пореклом из Андријевице, који је живео од 24. децембра 1953. до 1993. године.

Њихова деца су:

- син Данило, рођен 29. јула 1986. године;
- кћи Љубица, рођена 29. маја 1989. године.

МИЛОСАВ, син Томислава и Ковиљке Николић, рођен је 10. децембра 1957. године. Ожењен је Мирјаном Давидовић из Гунцата, рођеном 1958. године. Живе и раде у Београду на Бановом брду.

Њихова деца су:

- син Милош, рођен 4. маја 1986. године;
- син Урош, рођен 28. маја 1990. године.

БРАНИСЛАВ, син Милијана и Видосаве Николић, рођен је 27. јануара 1940. године. Ожењен је Дулком, кћерком Живојина Марковића из Зуца, рођеном 1948. године. Живе у Зуцама. Крсна слава им је Свети Николај-Никољдан.

Њихова деца су:

- кћи Весна, рођена 6. августа 1965. године;
- кћи Снежана, рођена 1969. године.

СНЕЖАНА, кћи Бранислава и Дулке Николић, рођена је 10. августа 1969. године. Удата је за Драгана, сина Боривоја Живковића из Мађара код Блаца. Живе и раде у Београду, на Бањици. Крсна слава им је Ђурђиц.

Њихово дете је кћи Ана, рођена 24. јуна 1995. године.

ЈАНКО, син Благоја и Радојке, рођен је 1883. године, а умро је 8. априла 1906. године. Није се женио. Сахрањен је на гробљу у Зуцама.

БОРИСАВ, син Благоја и Радојке, рођен је 1889. године, а умро је 1908. године. Оженио се 1908. године Марицом Антонијевић из Зуца, а венчани кум био им је Радован Мијаиловић из Зуца. Нису имали потомака. Сахрањени су на гробљу у Зуцама.

ЖИВКО, син Благоја и Радојке, рођен је 1896. године, а умро је 1920. године. Женио се 1916. године Кадивком Владисављевић из Зуца, а венчани кум био им је Радојица Мијаиловић из Зуца. Живко је умро млад и није имао потомака. Сахрањен је на гробљу у Зуцама.

МИЛОШ, син Благоја и Радојке, рођен је 1899. године, а умро је 1960. године. Био је ожењен Мирјаном Николић из Зуца, која је живела од 1900. до 18. јуна 1960. године. Венчали су се 1919. године, а венчани кум био им је Радован Мијаиловић. Живели су у Зуцама. Деца и унук Мирослав умирали су веома млади, па су Милош и Мирјана остали сами и о њима се бринуо синовац Серафим. Сахрањени су у Зуцама.

Њихова деца су:

- син Аћим, рођен 1921. године;
- син Петар, рођен 1924. године;
- кћи Даринка, рођена 1928. године, а умрла 20. јула 1940. године;
- кћи Ангелина, рођена 1929. године, а умрла 1937. године.

На Милошевом споменику записано је:
" **Овде почива Милош Стевановић** поживи 61 г. умро 8.12.1960 спомен подиже синовац Зара, унуци Владислав, Милисав и Милутин ".

На
Мирјанином
споменику
записано је:
" Овде
почива
Мирјана
Стевановић
пожививела
60 г. умрла
18.6.1960
спомен
подиже
синовац
Зара, унуци
Владислав,
Милисав и
Милутин ".

АЋИМ, син Милоша и Мирјане,
живео је од 1921. до 29. априла 1938.
године. Умро је као момак и нема
потомака. Сахрањен је у Зуцама.

На Аћимовом
споменику
уписано је:
" Овде почива
тело Аћима
Стевановића
пож.17г. + 29
IV 1938
спомен
подиже отац
Милош мати
Мирјана брат
Петар сестра
Даринка ".

ПЕТАР, син Милоша и
Мирјане, рођен је 1924. године, а
умро је 8. фебруара 1945. године.
Био је ожењен Бранком Станић
из Зуца. Живели су и радили у
Зуцама. Имали су сина
Мирослава, који је живео од 1945.
године до 12. априла 1946. године.
Сви су умрли млади и иза њих
нема потомака . Сахрањени су у
Зуцама.

На заједничком спо-
менику уписано је:
" Петар
Стевановић
пож.21г. умро 8 II
1945 г. и син му
Мирослав пож
14м + 12 IV 1946 г.
и сестра му
Даринка пож 12 г.
+ 20 VII 1940 г.
спомен подиже
отац-деда Милош
мајка-баба
Мирјана жена-
мајка Бранка ".

МИЛОШ, унук СТЕВАНОВ

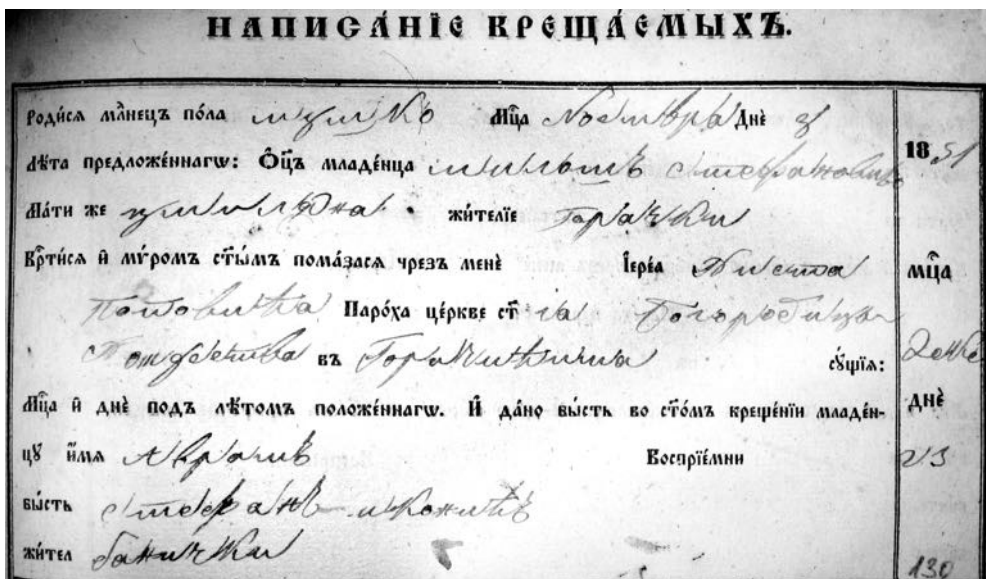
МИЛОШ, син Радована и Перунике, рођен је 1814. године, а умро је 1852. године. Био је ожењен Цмиљком, која је живела од 1815. до 28. октобра 1875. године. Подаци о Цмиљанином рођењу нису исти на споменику и у попису становништва из 1863. године, али, с обзиром на годину рођења сина Мата, очито је да је тачнији податак из пописа. Живели су и радили земљу у Стевановића цемату. Сахрањени су на гробљу Черговиште.

Њихова деца су:

- син Матија-Мато, рођен 1836. године;
- кћи Миланка, рођена 2. марта 1842. године (није познато шта је даље са њом било, али се зна да јој је крштени кум био Стеван Милутиновић из Бањице);
- син Алекса-Лексо, рођен 1844. године;
- кћи Босиљка, рођена 1847. године;
- син Јеротије, рођен 1849. године;
- син Аврам, рођен 8. новембра 1851. године (није познато шта је даље било с њим).

Родила младица поља <i>Женске</i>	Діца <i>матрона</i>	Дні <i>2</i>	
дѣта предложенаго: Оца младица <i>милана</i>			1842
Мати же <i>миланка</i>			
жители <i>Чергови</i>			
Кртіса и міромъ стѣмъ помѣзаса чрезъ мені <i>Іерія Тисро</i>			
<i>Богородице</i>			
Парѣха цѣркве ст <i>Крошарождѣнѣ</i>			
<i>въ селѣ Чергови</i>			
Діца и дні подъ лѣтрамъ положѣннаго. И данѣ вѣста во стѣмъ крещѣніи млади-			
ца ѣма <i>милана</i>			
Воспріѣмни			
вѣста <i>Стеванъ Милутиновић</i>			
жители <i>Бањице</i>			

Крштени кум Миланке, Стеван Милутиновић из Бањице.

Крштени кум Аврама, Стеван Иконић из Бањице.

На Милошевом белегу уклесано је:

" Ова билег: показуе : гди почива тело краброг : Србина Милоша Стевановића почившег : кмета коие од : своег : рођена 38 : го : живио а : 5 г : декемрија у 1852 го : блажено са вечностију : промено Богда : ду : про: Овај : билег : ударишему супруга Цмиљан и синовац Вујо и Мато син : его у 1855г.....писа Дмитар Ђорђевић : истог села: Го ".

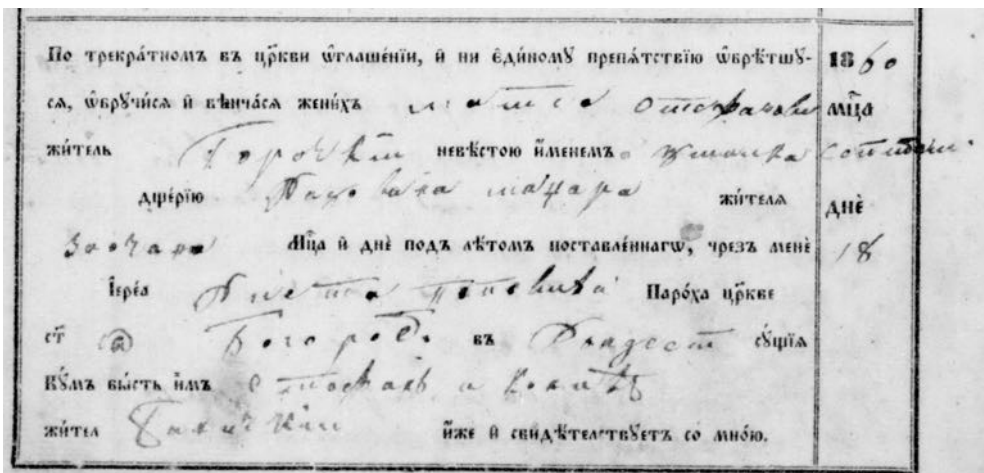

На Цмиљанином

белегу уклесано је:

" Овде почива раба божиа Цмиљана жена Милоша Стевановића из Горачића која поживи 50 год. а умре 23. новембра у 1875 год. споменуе Мато и Јеротије синови 6. јуна у 1890 г. "

МАТИЈА-МАТО, син Милоша и Цмиљане, рођен је 1836. године, а умро је 26. марта 1901. године. Био је ожењен Цмиљком, кћерком Радована Мацара из Жаочана, која је живела од 1841. до 30. марта 1901. године. У Попису из 1863. године забележено је: Матија Стевановић 23 година, жена Цмиљка 20, кћи Челестина 2, брат Лексо 18, Јеротије 14, сестра Босиљка 16, мајка Цмиљана 50. Имање: 1 кућа и 3 зграде, 2 ½ плуга ораће земље, 4 косе траве, 1 воденица, 1 плуг воњака, 1 плуг орнице – свега 51 дукат цесарски. Месечни приход од личне привреде, стоке и земљеделија 9т. По имању спада у I класу, по приходу у III класу.

Живели су и радили земљу у Стевановића цемату. Умрли су убрзо једно за другим, а сахрањени су на гробљу Черговиште.

Њихова деца су:

- кћи Челестина, рођена 1862. године, чији је крштени кум био Стеван Иконић из Бањице;
- син Милисав, рођен 1865. године;
- син Милош, рођен 1867. године;
- кћи Даринка, рођена 1873. године;
- син Спасоје, рођен 1876. године, чији је крштени кум био Лексо Стевановић (није познато шта је даље било с њим);
- син Божидар, рођен 1877. године, чија је крштена кума била Милева Стевановић;
- син Младен, рођен 1879. године;
- кћи Добринка, рођена 1882. године, чија је крштена кума била Станика Раковић.

На Матовом белегу уклесано је:

"Мато Стевановић из Горачића и дугогодишњи деловођа опш. Горачке поживи 65 год. умре 26. марта 1901 Бог даму душу прости спомен му подижу синов Милош и унуци Видосав и Миленко".

На Цмиљанином белегу уклесано је:
" Цмиљка супруга Мата Стевановића из
Горачића поживи 60 год. а умре 30. марта
1901 год. Бог да јој душу прости спомен јој
подиже син Милош и унуци Видосав и
Миленко. ".

ЧЕЛЕСТИНА-ЧЕЛКА, кћи Мата и Цмиљке, рођена је 12. априла 1862. године, а умрла је 30. октобра 1864. године. Сахрањена је на гробљу Черговиште.

БОЖИДАР-БОЖО, син Мата и Цмиљке, рођен је 28. децембра 1877. године, а умро је 25. марта 1878. године. Сахрањен је на гробљу Черговиште.

На заједничком белегу Челестине и
Божидара уклесано је:
"Овде су два младенца Челка од 1г.
умре 30 но 1864г. а Божо умре у 1878.г.
деца Мата Стевановића ".

МИЛИСАВ, син Мата и Цмиљке, рођен је 2. марта 1865. године, а умро је 23. фебруара 1904. године. Био је ожењен Персидом-Персом, кћерком Стевана Јоровића из Горачића, која је живела од 4. фебруара 1869. до 26. новембра 1915. године. Венчали су се 4. фебруара 1889. године, а венчани кум био им је Милош Иконић из Бањице. Живели су и радили земљу у Стевановића џемату, а сахрањени су на гробљу Черговиште.

На Милисављевом белегу уклесано је:
" Овде почива тело часног Србина доброг
радника Милисав М. Стевановића из
Горачића поживи 38 г. "

На Персином белегу
уклесано је:
" Овди почива тело
часне Србкиње добре
раднице Персе жене
поч. Милисав
Стевановића из
Горачића пож. 45 г.
умре 26. II. 1915 г. "

Њихова деца су:

- кћи Миљка-Миљева, рођена 29. септембра 1889. године, а умрла 20. децембра 1893. године, чији је крштени кум био Милош Иконић из Бањице;

- син Видосав, рођен 1893. године, чија је крштена кума била Цмиљка Стевановић;

- син Миленко, рођен 1895. године, чији је крштени кум био Миленко Иконић;

- син Радосав, рођен 7. а умро 9. септембра 1898. године, чији је крштени кум био Мато Стевановић;

- син Драгослав, рођен 7. а умро 9. септембра 1898 године, чија је крштена кума била Цмиљка Раковић;

- син Радивоје, рођен 7. а умро 9. септембра 1898. године, чија је крштена кума била Цмиљка Стевановић;

- син Петко, рођен 30. августа 1899. године, а умро 19. јануара 1905. године, чији је крштени кум био Милан Иконић;

- кћи Милијана, рођена 1903. године, чија је крштена кума била Ката Милићевић.

ВИДОСАВ, син Милисава и Персе, рођен је 10. фебруара 1893. године, а умро је 6. јуна 1967. године. Био је ожењен Милунком Сјеничић из Горачића, која је живела од 1902. до 1940. године. Живели су и радили земљу у Стевановића цемату. Сахрањени су на гробљу Черговиште.

Њихова деца су:

- кћи Милосава, рођена 1924. године;

- кћи Живка, рођена 1926. године;

- син Александар, рођен 1927. године;

- син Мирослав, рођен 1930. године;

- син Бранко, рођен 1933. године;

- син Марко, рођен 1933. године;

- кћи Миланка, рођена 1936. године.

На Видосављевог споменику записано је:
" Пред овим споменом лежи Видосав Стефановић рођен 1893 г. учествовао у рату 1914 до 1918 г. а умро 6. IV. 1967 г. спомен подигао синови Александар, Мирослав, Марко и Бранко ".

На Милункином споменику записано је:
" **Милунка жена Видоса Стевановића из
Горачића поживи 38 год.:а умрла 24. XII. 1940 го.
Бог да јој душу прости** ".

МИЛОСАВА, кћи Видосава и Миленке, рођена је 28. јуна 1924. године, а умрла је 12. августа 1991. године. Била је удата за Ратка, сина Петра Веселиновића из Жежевице, који је живео од 1929. до 6. јануара 2000. године. Живели су у Жежевици и сахрањени су у Жежевици. Крсна слава била им је Ђурђиц.

Њихова деца су:

- кћи Љиљана, рођена 1953. године;
- син Предраг, рођен 2. новембра 1964. године.

ЉИЉАНА, кћи Ратка и Милосаве Веселиновић, рођена је 23. августа 1953. године. Била је удата за Ратомира Мајсторовића из Пожеге.

Њихово дете је кћи Данијела, рођена 1970. године.

Љиљана живи у Зајечару.

ДАНИЈЕЛА, кћи Ратомира и Љиљане Мајсторовић, рођена је 15. децембра 1970. године, а умрла је 19. марта 2004. године. Била је удата за Горана Вељковића из Бора, рођеног 24. августа 1961. године.

Њихово дете је син Стефан, рођен 27. јуна 1989. године.

Горан живи у Бору.

ЖИВКА, кћи Видосава и Миленке, рођена је 21. фебруара 1926. године, а умрла је 24. септембра 2003. године. Била је удата за Икодина, сина Обрена Бабића из Драгачице, који је живео од 1919. до 1996. године.

Живели су и радили земљу у Драгачици и сахрањени су у Драгачици. Крсна слава била им је Свети Јован Крститељ-Јовањдан.

Њихово дете је син Милош, рођен 1948. године.

МИЛОШ, син Икодина и Живке Бабић, рођен је 9. децембра 1948. године. Ожењен је Мирјаном Давинић из Трнаве, рођеном 1954. године.

Њихова деца су:

- син Горан, рођен 1972. године;
- кћи Гордана, рођена 1972. године.

ГОРАН, син Милоша и Мирјане Бабић, рођен је 4. фебруара 1972. године. Ожењен је Горданом, кћерком Станоја Бугарчића из Гуче, рођеном 31. јула 1979. године. Живи у породичном домаћинству у Драгачици.

Њихова деца су:

- кћи Тања, рођена 28. септембра 2001. године,
- кћи Сара, рођена 3. јануара 2005. године.

ГОРДАНА, кћи Милоша и Мирјане Бабић, рођена је 4. фебруара 1972. године. Удата је за Радована Весовића из Мрчајеваца, рођеног 1964. године. Живе у Мрчајевцима.

Њихово дете је син Никола, рођен 10. децембра 1992. године.

АЛЕКСАНДАР, син Видосава и Миленке, рођен је 26. децембра 1927. године, а умро је 8. септембра 1985. године. Био је ожењен Даницом, кћерком Милића Петровића из Велеса, која је живела од 1929. до 1996. године. Живели су и радили земљу у Стевановића џемату. Сахрањени су на гробљу Черговиште.

Њихова деца су:

- син Василије, рођен 1951. године,
- кћи Љубинка, рођена 1954. године.

ВАСИЛИЈЕ, син Александра и Данице, рођен је 14. јануара 1951. године. Ожењен је Видосавом, кћерком Јанка Тице из Прибоја, рођеном 14. априла 1941. године. Живе и раде земљу у Стевановића џемату.

Њихова деца су:

- кћи Марина, рођена 1978. године,
- син Александар, рођен 6. марта 1981. године.

МАРИНА, кћи Василија и Видосаве, рођена је 20. децембра 1978. године. Удата је за Радована, сина Бранка Симовића из Трнаве. Живе у Трнави. Крсна слава им је Свети Георгије-Ђурђевдан.

Њихово дете је кћи Марија, рођена 7. децембра 2001. године.

ЉУБИНКА, кћи Александра и Данице, рођена је 8. септембра 1954. године. Удата је за Милорада, сина Драгобрата Лазовића из Велеса,

рођеног 1. новембра 1949. године. Живе у Велесу. Крсна слава им је Свети Николај-Никољдан.

Њихова деца су:

- кћи Душица, рођена 1972. године;
- син Дејан, рођен 1976. године.

ДУШИЦА, кћи Милорада и Љубинке Лазовић, рођена је 23. новембра 1972. године. Удата је за Горана, сина Лала Јаворца из Прибоја, рођеног 1969. године. Живе у Чачку. Крсна слава им је Свети Стефан.

Њихова деца су:

- кћи Катарина, рођена 6. априла 2001. године;
- син Никола, рођен 29. априла 2003. године.

ДЕЈАН, син Милорада и Љубинке Лазовић, рођен је 23. септембра 1976. године. Ожењен је Весном, кћерком Милојице Трипковића пореклом из Сјенице. Живе у Београду .

Њихово дете је кћи Ања, рођена 1. априла 2007. године.

МИРОСЛАВ, син Видосава и Миленке, рођен је 2. априла 1930. године, а умро је јула 1999. године. Био је ожењен Станојлом, кћерком Војислава Веселиновића из Жежевице, рођеном 25. децембра 1935. године. Мирослав је сахрањен у Бору, а Станојла живи у Бору.

Њихова деца су:

- син Аца, рођен 1960. године;
- син Бранко, рођен 1963. године.

АЦА, син Мирослава и Станојле, рођен је 14. фебруара 1960. године. Женио се два пута. Прва жена била је Светлана. Њихово дете је син Мирослав, рођен 1999. године.

Други пут оженио се Јеленом.

Њихова деца су :

- кћи Александра, рођена 2007. године;
- кћи Анђела, рођена 2009. године.

Живе и раде у Бору.

БРАНКО, син Мирослава и Станојле, рођен је 14. јула 1963. године. Ожењен је Снежаном, кћерком Бранка Аџића из Босанске Дубице. Живе у Бору.

Њихова деца су:

- кћи Ивана, рођена 2. август 1988. године;
- син Марко, рођен 5. априла 1992. године.

БРАНКО, син Видосава и Миленке, рођен је 14. октобра 1933. године, а умро је 1967. године. Био је ожењен Здравком, кћерком Стојана Радоњића из Виче, рођеном 1935. године. Живели су и радили земљу у Живици.

Бранко је сахрањен на гробљу у Живици.

Њихова деца су:

- кћи Љиљана, рођена 1954. године;
- син Драган, рођен 1956. године;
- кћи Гордана, рођена 1957. године;
- кћи Босиљка, рођена 1960. године.

ЉИЉАНА, кћи Бранка и Здравке, рођена је 21. септембра 1954. године. Удата је за Радојла Зимоњића из Расовца, рођеног 28. децембра 1948. године. Живе и раде у Расовцу, у Горачићима.

Њихова деца су:

- кћи Јелица, рођена 1972. године;
- син Дејан, рођен 25. априла 1973. године.

ЈЕЛИЦА, кћи Радојла и Љиљане, рођена је 21. фебруара 1972. године. Била је удата за Зорана Кувелића из Чачка, који је умро 1997. године. Јелица живи у Чачку.

Њихова деца су:

- син Ђорђе, рођен 4. априла 1993. године;
- син Раде, рођен 16. јула 1994. године.

ДРАГАН, син Бранка и Здравке, рођен је 8. јануара 1956. године. Ожењен је Снежаном, кћерком Славимира Радовановић из Зеока. Живе у Београду.

Њихова деца су:

- син Бранко, рођен 1980. године;
- кћи Александра, рођена 1985. године.

ГОРДАНА, кћи Бранка и Здравке, рођена је 1957. године. Удата је за Станимира Мацаревића из Слатине, рођеног 1954. године. Живе у Слатини.

Њихова деца су:

- кћи Радојка, рођена 1976. године;
- кћи Снежана, рођена 1977. године;
- син Жељко, рођен 1989. године.

РАДОЈКА, кћи Станимира и Гордане Мацаревић, рођена је 28. априла 1976. године. Удата је у Горњу Атеницу за Драгана Манговића, рођеног 15. маја 1961. године.

Њихово дете је кћи Добрила, рођена 4. марта 1997. године.

СНЕЖАНА, кћи Станимира и Гордане Мацаревић, рођена је 3. јула 1977. године. Удата је за Зорана Пешића из Самаила, рођеног 9. јануара 1970. године. Живе у Самаилама.

Њихова деца су :

- син Никола, рођен 10. новембра 1995. године;
- кћи Јована, рођена 20. јануара 1997. године;
- син Михаило, рођен 18. јануара 2005. године.

БОСИЉКА, кћи Бранка и Здравке, рођена је 1960. године. Удата је за Живојина Илић из Турице, рођеног 1950. године. Живе у Турици.

Њихова деца су:

- кћи Сања, рођена 7. августа 1978. године;
- син Милан, рођен 26. јула 1981. године.

МАРКО, син Видосава и Миленке, рођен је 14. октобра 1933. године, а умро је 6. маја 2007. године. Био је ожењен Милијаном, кћерком Мирка Тимотијевића из Крстаца, рођеном 21. септембра 1943. године.

Њихова деца су:

- кћи Мирјана, рођена 1962. године;
- син Владан, рођен 11. априла 1964. године.

Марко је живео у Кулиновцима, где му и данас живи породица. Сахрањен је на Доњем атеничком гробљу (Кулиновачки део).

МИРЈАНА, кћи Марка и Милијане, рођена је 26. јуна 1962. године. Удата је за Вела, сина Милана Шапоњића из Кулиноваца, рођеног 12. маја 1957. године. Живе у Кулиновцима.

Њихова деца су:

- син Милош, рођен 28. маја 1988. године;
- син Младен, рођен 10. априла 1992. године.

МИЛАНКА, кћи Видосава и Миленке, рођена је 7. августа 1936. године, а умрла је 1. септембра 1971. године. Била је удата за Димитрија Стојановића из Доброг Поља код Црне Траве, који је живео од 20. априла 1942. до 1. јануара 2004. године. Живели су у Београду и сахрањени су у Београду на старом Бежанијском гробљу. Крсна слава била им је Свети Јован Крститељ-Јовањдан.

Њихово дете је кћи Наташа, рођена 1969. године.

НАТАША, кћи Димитрија и Миланке Стојановић, рођена је 2. октобра 1969. године. Удата је за Зорана, сина Живојина Антића из Беле Паланке, рођеног 17. септембра 1965. године. Живе у Београду у Борчи. Крсна слава им је Свети Димитрије-Митровдан.

Њихова деца су:

- кћи Јелена, рођена 26. јуна 1988. године;
- син Душан, рођен 24. јула 1991. године.

МИЛЕНКО, син Милисава и Персе, рођен је 26. октобра 1895. године, а умро је 1980. године. Био је ожењен Цмиљаном Главоњић из

Горачића, која је живела од 1893. до 1967. године. Живели су и радили земљу у Стевановића цемату. Сахрањени су на гробљу Черговиште.

Њихова деца су:

- син Мијодраг, рођен 9. августа 1918. године, а умро као беба;
- кћи Иванка, рођена 1921. године;
- син Михаило, рођен 1923. године;
- син Љубиша, рођен 12. јула, а умро 12. септембра 1926;
- кћи Перса, рођена 1931. године.

ИВАНКА, кћи Миленка и Цмиљане, рођена је 28. марта 1921. године, а умрла је 22. септембра 1981. године. Била је удата за Драгана Бешовића из Губеревца, који је умро 1985. године. Живели су и радили земљу у Губеревцима и сахрањени су на гробљу у Губеревцима.

Њихова деца су:

- син Драгомир, рођен 1950. године, који се није женио, а живео је у Београду и умро је 2000. године;
- кћи Даница, рођена 1954. године, која је била удата у Велику Плану, и која је умрла не оставивши за собом потомке.

МИХАИЛО, син Миленка и Цмиљане, рођен је 29. септембра 1923. године, а умро је 29. марта 1984. године. Био је ожењен Драгославом Зечевић из Милатовића, која је живела од 23. септембра 1929. до 1992. године. Живели су и радили земљу у Стевановића цемату. Сахрањени су на гробљу Черговиште.

Њихова деца су:

- кћи Добрила, рођена 1951. године;
- кћи Радунка, рођена 1953. године;
- кћи Станица, рођена 1954. године;
- кћи Јела, рођена 1959. године.

ДОБРИЛА, кћи Михаила и Драгославе, рођена је 25. августа 1951. године, а умрла је 1990. године. Била је удата за Милоша, сина Милорада Пртењака из Котраже, рођеног 1952. године.

Њихова деца су:

- син Зоран, рођен 1973. године;
- син Милан, рођен 1980. године.

Породица живи у Чачку. Крсна слава им је Свети Георгије-Ђурђевдан.

ЗОРАН, син Милоша и Добриле Пртењак, рођен је 1973. године. Ожењен је Маријом из Младеновца, рођеном 1974. године. Живе у Њујурку. Имају једно женско дете.

РАДУНКА, кћи Михаила и Драгославе, рођена је 16. марта 1953. године. Удата је за Миломира, сина Милоја Јевремовића из Зеока, рођеног 31.

октобра 1952. године. Живе у Чачку. Крсна слава им је Лазарева субота-Врбица.

Њихова деца су:

- син Дејан, рођен 1974. године;
- син Бојан, рођен 1977. године.

ДЕЈАН, син Миломира и Радунке Јевремовић, рођен је 9. јануара 1974. године. Ожењен је Данијелом, кћерком Мирка Радоњића из Турице, рођеном 26. марта 1975. године. Живе у Чачку.

Њихова деца су:

- кћи Јована, рођена 21. јула 2000. године;
- кћи Бојана, рођена 11. марта 2002. године.

БОЈАН, син Миломира и Радунке Јевремовић, рођен је 16. новембра 1977. године. Ожењен је Јеленом, кћерком Чедо Мајсторовића из Петнице, рођеном 6. новембра 1980. године. Живе у Чачку у породичној кући.

Њихово дете је кћи Милица, рођена 22. јуна 2006. године.

СТАНИЦА, кћи Михаила и Драгославе, рођена је 1954. године. Удата је за Филипа Луковића из Велеса, рођеног 1948. године.

Њихова деца су:

- син Милутин, рођен 1973. године;
- син Владимир, рођен 1975. године.

ЈЕЛА, кћи Михаила и Драгославе, рођена је 5. јуна 1958. године. Удата је за Драгоја, сина Љубисава Матијашевића из Лучана, рођеног 22. новембра 1954. године. Живе у Лучанима. Крсна слава им је Свети Лука.

Њихова деца су:

- кћи Лела, рођена 27. марта 1986. године;
- син Ненад, рођен 25. марта 1987. године.

ПЕРСА, кћи Миленка и Цмиљане, рођена је 7. марта 1931. године, а умрла је 15. августа 2005. године. Била је удата за Стојана Шипетића из Граба. Живели су и радили земљу у Грабу. Нису имали потомака.

МИЛИЈАНА-МИЉАНА, кћи Милисава и Персе, рођена је 27. јуна 1903. године, а умрла је 18. марта 1982. године. Била је удата за Драгутина, сина Живојина Јањића, који је живео од 1901. до 1984. године. Живели су и радили земљу у Горачићима, а потом су се преселили у Атеницу. Сахрањени су на Доњем атеничком гробљу. Крсна слава била им је Свети Николај-Никољдан.

Њихова деца су:

- кћи Лепосава, рођена 1925. године;
- син Радојко-Радојле, рођен 1927. године;

- син Марко, рођен 1930. године;
- кћи Душанка, рођена 1932. године, чија је крштена кума била Станија Перишић;
- син Здравко, рођен 27. јула 1935. године, а умро 7. јануара 1943. године, чији је крштени кум био Манојло Стевановић, сахрањен је на Зимоњића гробљу;
- кћи Радојка, рођена 1938. године, чији је крштени кум био Исидор Стефановић;
- кћи Станика, рођена 1941. године;
- кћи Крстина, рођена 1945. године, чија је крштена кума била Ракина Јањић;
- кћи Здравка, рођена 27. јула 1946. године, а умрла 1953. године, сахрањена на Зимоњића гробљу.

ЛЕПОСАВА, кћи Драгутина и Милијане Јањић, рођена је 14. октобра 1925. године, а умрла је 22. септембра 2005. године. Удала се 25. новембра 1946. године за Радована Петровића из Горачића, који је живео од 14. децембра 1921. до 20. фебруара 1991. године. Живели су и радили земљу у Горачићима. Крсна слава била им је Свети Георгије-Ђурђевдан. Сахрањени су на Ружичића гробљу.

Њихова деца су:

- кћи Видојка, рођена 1947. године;
- кћи Рада, рођена 1950. године;
- син Илија, рођен 1952. године.

ВИДОЈКА, кћи Радована и Лепосаве Петровић, рођена је 21. октобра 1947. године. Била је удата за Војина, сина Марка Ружичића из Горачића, који је живео од 13. фебруара 1943. до 1997. године. Видојка живи у Трепчи, а Војин је сахрањен на Ружичића гробљу.

Њихова деца су:

- кћи Светлана, рођена 17. јануара 1964. године;
- кћи Лепосава, рођена 1965. године;
- син Рашко, рођен 1969. године.

ЛЕПОСАВА, кћи Војина и Видојке Ружичић, рођена је 17. јуна 1965. године. Удата је за Зорана Чворовића из Чачка, рођеног 1958. године. Живе и раде у Чачку.

Њихова деца су:

- кћи Бранка, рођена 26. октобра 1986. године;
- кћи Данка, рођена 19. јануара 1988. године.

РАШКО, син Војина и Видојке Ружичић, рођен је 30. јуна 1969. године. Ожењен је Александром Црноглавац из Трстеника, рођеном 11. децембра 1975. године. Живе и раде у Чачку.

Њихово дете је кћи Јана, рођена 16. јула 2004. године.

РАДА, кћи Радована и Лепосаве Петровић, рођена је 14. априла 1950. године. Била је удата за Милана Зимоњића из Горачића, који је живео од 15. јула 1940. до 19. августа 2006. године. Рада живи у Горачићима у Зимоњићима, а Милан је сахрањен на Зимоњића гробљу. Крсна слава им је Аранђеловдан.

Њихова деца су:

- син Драган, рођен 1969. године;
- кћи Слађана, рођена 1973. године.

ДРАГАН, син Милана и Раде Зимоњић, рођен је 7. септембра 1969. године. Ожењен је Душицом Павловић из Љубића, рођеном 31. августа 1975. године.

Њихова деца су:

- кћи Наташа, рођена 10. августа 2000. године;
- кћи Вања, рођена 21. октобра 2003. године.

СЛАЂАНА, кћи Милана и Раде Зимоњић, рођена је 15. јула 1973. године. Удата је за Предрага Југовића из Горње Горевнице, рођеног 14. маја 1975. године. Живе у Љубићу. Крсна слава им је Свети Георгије-Ђурђевдан.

Њихова деца су:

- син Филип, рођен 5. децембра 2000. године;
- кћи Оливера, рођена 23. априла 2003. године.

ИЛИЈА, син Радована и Лепосаве Петровић, рођен је 2. августа 1952. године. Ожењен је Вером, кћерком Сретена Вујовића из Граба, рођеном 23. септембра 1960. године. Живе у Чачку.

Њихова деца су:

- кћи Јасмина, рођена 8. октобра 1983. године;
- син Ђорђе, рођен 6. јула 1985. године.

РАДОЈКО-РАДОЈЛЕ, син Драгутина и Миљане Јањић, рођен је 2. октобра 1927. године. Ожењен је Десанком, кћерком Боривоја Миленковића из Београда, рођеном 2. новембра 1931. године. Живе у Београду.

Њихова деца су:

- син Ненад, рођен 1955. године;
- кћи Милица, рођена 1957. године.

НЕНАД, син Радојка и Десанке Јањић, рођен је 18. маја 1955. године. Био је ожењен Швајцаркињом Карин. Ненад је умро, а иза њега су остал кћи Јулија и син Јонас.

МАРКО, син Драгутина и Миљане Јањић, рођен је 15. марта 1930. године. Био је ожењен Надеждом-Надом, кћерком Јеремије Броћића из

Гуче, рођеном 1929. године. Живели су и радили земљу у Атеници. Обоје су погинули у кањону реке Мораче, 17. новембра 1979. године. Сахрањени су на Доњем атеничком гробљу.

Њихова деца су:

- кћи Вера, рођена 26. октобра 1950. године;
- кћи Дана, рођена 27. маја 1953. године;
- кћи Бранка, рођена 11. јуна 1955. године;
- кћи Душица, рођена 15. септембра 1957. године;
- син Јован, рођен 20. јануара 1966. године.

ВЕРА, кћи Марка и Наде Јањић, рођена је 26. октобра 1950. године. Удата је за Миљка, сина Јосипа Рајичића из Граба, рођеног 27. октобра 1940. године. Живе у Грабу. Крсна слава им је Свети Николај-Никољдан.

Њихова деца су:

- кћи Радмила, рођена 1966. године;
- кћи Данка, рођена 1969. године;
- син Драган, рођен 1971. године.

РАДМИЛА, кћи Миљка и Вере Рајичић, рођена је 13. децембра 1966. године. Удата је за Рашка Обрадовића из Чачка. Живе и раде у Чачку. Крсна слава им је Свети Стефан.

Њихова деца су:

- син Саша, рођен 28. септембра 1994. године;
- кћи Јована, рођена 12. марта 1997. године.

ДАНКА, кћи Миљка и Вере Рајичић, рођена је 11. децембра 1969. године. Удата је за Милоша, сина Радоша Мариновића из Граба. Живе и раде у Љубићу. Крсна слава им је Свети Георгије-Ђурђевдан.

Њихово дете је кћи Тијана, рођена 8. децембра 2001. године.

ДРАГАН, син Миљка и Вере Рајичић, рођен је 2. маја 1971. године. Ожењен је Снежаном Делић из Чачка, рођеном 19. децембра 1969. године. Живе и раде у Чачку.

Њихова деца су:

- син Илија, рођен 24. новембра 1997. године;
- син Лазар, рођен 25. априла 2002. године.

ДАНА, кћи Марка и Наде Јањић, рођена је 27. маја 1953. године. Удата је за Милована, сина Радована Васиљевића из Горачића, рођеног 9. јуна 1951. године. Живе у Чачку. Крсна слава им је Свети Николај-Никољдан.

Њихова деца су:

- кћи Тања, рођена 1975. године;
- кћи Нада, рођена 3. новембра 1979. године.

ТАЊА, кћи Милована и Дане Васиљевић, рођена је 18. маја 1975. године. Удата је за Негослава Гемаљевића из Београда, рођеног 1. фебруара 1971. године. Живе и раде у Београду. Крсна слава им је Свети Лука.

БРАНА, кћи Марка и Наде Јањић, рођена је 11. јуна 1955. године. Удата је за Милојка Трифуновића из Атенице, рођеног 3. априла 1958. године. Живе у Атеници. Крсна слава им је Свети Сава.

Њихова деца су:

- кћи Славица, рођена 9. септембра 1976. године;
- син Марко, рођен 20. новембра 1984. године;
- кћи Јулија, рођена 13. јануара 1986. године.

ДУШИЦА, кћи Марка и Наде Јањић, рођена је 15. септембра 1958. године. Удата је за Милорада, сина Душана Јелесијевића из Трнавe, рођеног 22. јула 1953. године. Живе у Трнави. Крсна слава им је Свети Николај-Никољдан.

Њихова деца су:

- кћи Биљана, рођена 5. априла 1982. године;
- син Зоран, рођен 8. јуна 1986. године.

ДУШАНКА, кћи Драгутина и Миљане Јањић, рођена је 28. септембра 1932. године. Била је удата за Војимира, сина Јакова Новичића из Драгачице, који је живео од 1928. до 16. новембра 1996. године. Душанка живи у Драгачици, а Војимир је сахрањен на гробљу Седларевићи у Драгачици. Крсна слава им је Свети Лука.

Њихова деца су:

- кћи Радованка, рођена 1954. године;
- кћи Стана, рођена 1959. године;
- син Слободан, рођен 1967. године.

РАДОВАНКА, кћи Војимира и Душанке Новичић, рођена је 16. октобра 1954. године. Удата је за Глиша, сина Тикомира Ђуровића из Горачића, рођеног 29. јуна 1946. године. Живе и раде у Горачићима. Крсна слава им је Свети Георгије-Ђурђевдан.

Њихова деца су:

- кћи Светлана, рођена 1971. године;
- син Зоран, рођен 9. фебруара 1973. године.

СВЕТЛАНА, кћи Глиша и Радованке Ђуровић, рођен је 26. јануара 1971. године. Удата је за Милету, сина Радована Пртењака из Котраже, рођеног 12. фебруара 1963. године. Живе и раде у Котражи. Крсна слава им је Свети Георгије-Ђурђевдан.

Њихова деца су:

- кћи Марија, рођена 22. октобра 1989. године;
- син Александар, рођен 21. јуна 1991. године.

СТАНА, кћи Војимира и Душанке Новичић, рођена је 10. марта 1959. године. Удата је за Мирослава, сина Милосава Басарића из Губереваца, рођеног 30. октобра 1958. године. Живе и раде у Београду. Крсна слава им је Ђурђиц.

Њихово дете је син Дарко, рођен 23. децембра 1980. године.

СЛОБОДАН, син Војимира и Душанке Новичић, рођен је 10. априла 1967. године. Ожењен је Зорицом, кћерком Предислава Станковића из Расовца, рођеном 11. септембра 1967. године. Живе и раде у Драгачици.

Њихова деца су:

- кћи Сања, рођена 16. марта 1991. године;
- син Ненад, рођен 14. новембра 1993. године.

РАДОЈКА, кћи Драгутина и Миљане Јањић, рођена је 5. августа 1938. године. Била је удата за Миломира, сина Милутина Велисављевића из Горње Атенице, који је живео од 1927. до 1988. године. Живели су и радили земљу у Горњој Атеници, а Радојко је сахрањен на Средњем атеничком гробљу. Крсна слава им је Свети Андреј Првозвани.

Њихова деца су:

- кћи Вера, рођена 27. октобра 1959. године, а умрла 10. априла 1996. године;
- син Милутин, рођен 1. новембра 1961. године, а погинуо 7. октобра 1979. године.

СТАНИКА, кћи Драгутина и Миљане Јањић, рођена је 18. јуна 1941. године. Удата је за Милинка, сина Живодрага Васиљевића из Београда, рођеног 28. јуна 1937. године. Живе и раде у Београду. Крсна слава им је Свети Николај-Никољдан.

Њихова деца су:

- син Зоран, рођен 3. јануара 1973. године;
- кћи Весна, рођена 1974. године.

ВЕСНА, кћи Милинка и Станике Васиљевић, рођена је 6. новембра 1974. године. Удата је за Небојшу Безбрадицу из Београда, пореклом из Книна, рођеног 20. априла 1979. године. Живе и раде у Београду.

Њихова деца су:

- кћи Марија, рођена 24. новембра 2002. године;
- син Лазар, рођен 24. јуна 2004. године;
- син Димитрије, рођен 20. маја 2006. године.

КРСТИНА, кћи Драгутина и Миљане Јањић, рођена је 12. јуна (30. маја) 1945. године. Удата је за Радована Јелића из Београда, рођеног 10. новембра 1937. године. Живе у Београду. Крсна слава им је Свети Ћирило и Методије.

Њихова деца су:

- син Никола, рођен 1975. године;
- кћи Јелена, рођена 1977. године.

НИКОЛА, син Радована и Крстине Јелић, рођен је 6. септембра 1975. године. Ожењен је Горданом, кћерком Милована Суше из Београда, рођеном 3. октобра 1976. године.

ЈЕЛЕНА, кћи Радована и Крстине Јелић, рођена је 17. новембра 1977. године. Удата је за Александра Карацића из Београда, рођеног 23. априла 1974. године.

МИЛОШ, син Мата и Цмиљке, рођен је 1867. године, а умро је 4. децембра 1938. године. Био је ожењен је Винком, кћерком Милоша Пандуровића из Лиса, која је живела од 10. октобра 1874. године до 24. јула 1948. године. Венчали су се 9. новембра 1892. године, а венчани кум био им је Милош Иконић из Бањице. Живели су и радили земљу у Стевановића цемату. Сахрањени су на гробљу Черговиште.

Њихово дете је кћи Милоранка-Милунка, рођена 1905. године.

На Милошевом споменику уклесано је:
" Милош Стевановић из Горачића
дугогодишњи одборник. ратник 1912 до 1918 год.
пож. 72 год. а умре 4. дец. 1938 год. Бог да му душу
прости. Спомен му сподигоше зет Милија кћи
Милунка и супруга Винка ".

На Винкином споменику уклесано је:

**„Винка жена Милош Стевановић из Горачића
часно поживи 72 год. а умре 24. 7. 1948 г. Бог да му
душу прости. Спомен јој подижу зет Милија ћер
Милунка унуци Ђорђе, Јерослав и Душан Јањић“**

МИЛОРАНКА-МИЛУНКА, кћи Милоша и Винке, рођена је 28. марта 1905. године, а умрла је 8. јуна 1982. године. Била је удата за Милију, сина Видосава и Станике Јањић из Горачића, који је живео од 19. априла 1900. године до 11. априла 1984. године.

Пошто Милош није имао мушке деце, довео је зета у своју кућу и њему преписао сву своју имовину. Живели су и радили земљу у Стевановића џемату, а сахрањени су на гробљу Черговиште.

Њихова деца су:

- син Ђорђе, рођен 1925. године;
- кћи Ракина, рођена 1926. године;
- кћи Милица, рођена 1931. године;
- син Јерослав, рођен 1933. године;
- син Душан, рођен 1935. године;
- кћи Љубина, рођена 1939. године.

Сви су се расејали, тако да од њих у Стевановића џемату нема више никога.

ЂОРЂЕ, син Милије и Милунке Јањић, рођен је 3. јануара 1925. године, а умро је 15. јуна 1989. године. Био је ожењен Стојанком Мијатовић из Виче, која је живела од 1931. до 2010. године. Живели су и радили земљу у Стевановића џемату. Нису имали потомака.

РАКИНА, кћи Милије и Милунке Јањић, рођена је 24. августа 1926. године. Удала се 26. новембра 1949. године за Љубишу, сина Адама Парезановића из Бањице, који је живео од 1932. године до 24. маја 1977. године. Ракина живи у Горачићима. Крсна слава им је Свети Димитрије-Митровдан.

Њихова деца су:

- син Драган, рођен 1950. године;
- кћи Ружа, рођена 1952. године;
- син Милован, рођен 1956. године;
- кћи Љубинка, рођена 1959. године.

ДРАГАН, син Љубише и Ракине Парезановић, рођен је 11. септембра 1950. године. Био је ожењен Султаном Ставридис из Скопља, која је живела од 27. октобра 1950. године до 26. септембра 2008. године.

Њихова деца су:

- син Александар, рођен 1975. године;
- син Срђан, рођен 1982. године.

Драган живи у Чачку.

АЛЕКСАНДАР, син Драгана и Султане Парезановић, рођен је 18. јула 1975. године. Ожењен је Горданом Радичевић из Чачка, рођеном 29. децембра 1971. године. Живе у Чачку.

Њихова деца су:

- син Немања, рођен 16. децембра 2000. године;
- син Драган, рођен 22. јула 2004. године.

РУЖА, кћи Љубише и Ракине Парезановић, рођена је 19. августа 1952. године. Удата је за Љубишу, сина Милутина Јаковљевића из Горачића, рођеног 25. марта 1945. године. Живе у Горачићима. Крсна слава им је Свети Стефан-Стевандан.

Њихова деца су:

- син Милутин, рођен 1970. године;
- син Предраг, рођен 12. јуна 1974. године.

МИЛУТИН, син Љубише и Руже Јаковљевић, рођен је 2. маја 1970. године. Ожењен је Ружицом, кћерком Првослава Божанића из Гуче, рођеном 17. маја 1974. године. Живе у Гучи.

Њихова деца су:

- син Душан, рођен 23. марта 2007. године;
- кћи Јелена, рођена 27. августа 2009. године.

МИЛОВАН, син Љубише и Ракине Парезановић, рођен је 29. марта 1956. године. Ожењен је Радованком, кћерком Станоја Ружичића из Горачића. Живе у Гучи.

Њихова деца су:

- син Милан, рођен 31. јула 1981. године;
- кћи Тања, рођена 16. октобра 1989. године.

ЉУБИНКА, кћи Љубише и Ракине Парезановић, рођена је 4. јануара 1959. године. Удата је за Илију, сина Сава Пешића из Чачка, рођеног 24. априла 1954. године. Живе у Чачку. Крсна слава им је Света Петка.

Њихова деца су:

- син Ивица, рођен 9. јуна 1977. године;
- син Владимир, рођен 9. јануара 1980. године.

ИВИЦА, син Илије и Љубинке Пешић, рођен је 9. јуна 1977. године. Ожењен је Иваном, кћерком Драгутина Ђокановића из Виче, рођеном 29. децембра 1978. године. Живе и раде у Чачку.

Њихова деца су:

- кћи Мина, рођена 25. априла 2004. године;
- кћи Неда, рођена 19. августа 2007. године.

МИЛИЦА, кћи Милије и Милунке Јањић, рођена је 12. јула 1931. године. Била је удата за Ивка Баквића из Самаила, који је живео од 12. јула 1930. године до 1987. године. Милица живи у Самаилама.

Њихова деца су:

- кћи Милка, рођена 1959. године;
- кћи Мица, рођена 12. октобра 1962. године.

МИЛКА, кћи Ивка и Милице Баквић, рођена је 25. новембра 1959. године. Удата је за Владимира, сина Младомира Рисимовића из Качулица, рођеног 1954. године. Живе и раде у Качулицама. Крсна слава им је Свети Козма и Дамјан-Врачеви.

Њихово дете је син Младомир, рођен 28. јуна 1998. године.

ЈЕРОСЛАВ, син Милије и Милунке Јањић, рођен је 5. марта 1933. године. Био је ожењен Винком Петровић из Љубића, која је живела од 1934. године до 1998. године. Јерослав живи у Кулиновцима.

Њихова деца су:

- син Радован, рођен 1960. године;
- кћи Биљана, рођена 1963. године.

РАДОВАН, син Јерослава и Винке Јањић, рођен је 21. октобра 1960. године, а умро је 25. маја 2000. године. Био је ожењен Горданом, кћерком Милована Драмлића из Атенице, рођеном 21. априла 1963. године. Радованова породица живи у Кулиновцима, а Радован је сахрањен на Доњем атеничком гробљу (кулиновачки део).

Њихова деца су:

- кћи Сања, рођена 16. октобра 1983. године;
- кћи Слађана, рођена 5. марта 1988. године.

БИЉАНА, кћи Јерослава и Винке Јањић, рођена је 22. фебруара 1963. године. Удата је за Радоша, сина Михаила Младеновића из Љубића, рођеног 2. јуна 1961. године. Живе у Љубићу.

Њихова деца су синови Стефан и Филип, рођени 15. августа 1991. године.

ДУШАН, син Милије и Милунке Јањић, рођен је 14. децембра 1935. године, а умро је 3. децембра 1992. године. Био је ожењен Радојком, кћерком Рада Средојевића из Нове Вароши, рођеном 3. децембра 1941. године. Живели су у Чачку, а Душан је сахрањен на Чачанском гробљу.

Њихова деца су:

- син Горан, рођен 1961. године;
- син Бојан, рођен 1969. године.

ГОРАН, син Душана и Радојке Јањић, рођен је 16. априла 1961. године. Ожењен је Бисерком Мурлин из Загреба, рођеном 1959. године. Живе у Чачку.

Њихово дете је кћи Наташа, рођена 5. октобра 1986. године,

БОЈАН, син Душана и Радојке Јањић, рођен је 30. априла 1969. године. Ожењен је Биљаном, кћерком Станоја Недовића из Јасенова код Нове Вароши, рођеном 29. децембра 1969. године. Живе у Чачку.

Њихова деца су:

- кћи Крстина, рођена 18. марта 1994. године;
- син Душан, рођен, 8. јануара 2001. године.

ЉУБИНА, кћи Милије и Милунке Јањић, рођена је 22. априла 1939. године, а умрла је 2008. године. Први пут била је удата за Радула Ђорђевића из Трнаве, рођеног 23. августа 1939. године.

Њихово дете је син Милан, рођен 1962. године.

Потом се Љубина преудала у Београд, где је живела и где је сахрањена.

МИЛАН, син Радула и Љубине Ђорђевић, рођен је 7. октобра 1962. године. Ожењен је Лелом, кћерком Мијалка Николића из Граба, рођеном 13. марта 1964. године. Живе у Београду.

Њихова деца су :

- син Михаило, рођен 29. децембра 1988. године;
- кћи Крстина, рођена 8. јануара 1993. године;
- син Мирко, рођен 4. јуна 1994. године.

Д А Р И Н К А -
ДРИНКА, кћи Мата и
Џмиљке, рођена је 18.
јуна 1873. године, а
умрла је 8. маја 1890.
године. Сахрањена је на
гробљу Черговиште.

На њеном белегу
уклесано је:
„Овде је богом
украшена девојка
Дринка кћер Мата
Стевановића из
Горачића која се
престави у најлепшем
цвету од 18 год. своје
роду... велику тугу и
жалост 8. маја 1890 г.
споменуше отац Мато
и браћа Милисав и
Милош 6. јуна у 1890
г.“

МЛАДЕН, син Мата
и Џмиљке, рођен је
1879. године, а умро је
5. децембра 1881.
године. Сахрањен је на
гробљу Черговиште.

На његовом белегу
уклесано
је:
„Овде је младенац
Младен од 2 г. син
Мата Стевановића
умре 5. децембра : у
1881 : г. „

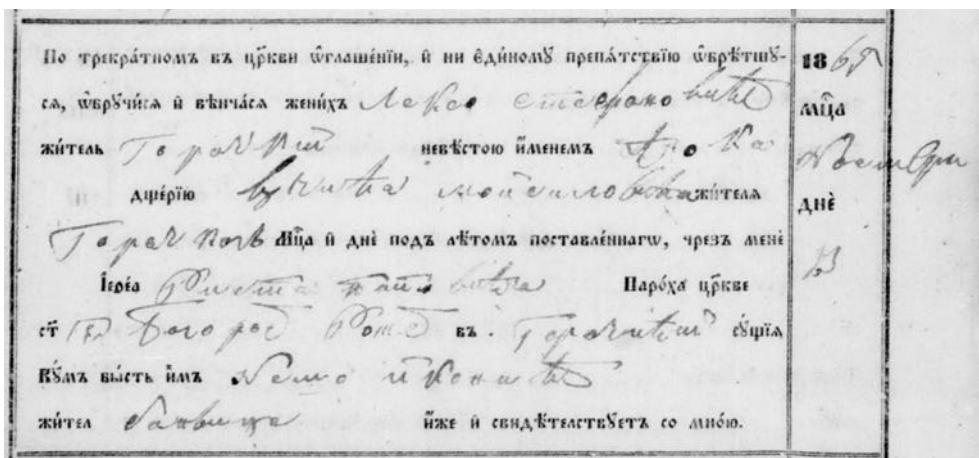
ДОБРИНКА, кћи
Мата и Џмиљке, рођена
је 1. марта 1882. године,
а умрла је 26. фебруара
1888. године.

Сахрањена је на
гробљу Черговиште.

На њеном белегу
уклесано је:
„Овде Добринка од 6
г. разбудиме Дринка
опремила сејо, јасам:
мала давно сам
заспала 26. феб. 1888.
г.“

АЛЕКСА I –ЛЕКСО, син Милоша и Цмиљане, рођен је 18. октобра 1844. године, а умро је 16. септембра 1909. године. Био је ожењен Аноком, кћерком Вучића Мојсиловића из Горачића, која је живела од 1844. године до 24. децембра 1904. године. Венчали су се 23. новембра 1865. године, а венчани кум био им је Нешо Иконић из Бањице. Живели су и радили земљу у Стевановића цемату. Сахрањени су на гробљу Черговиште.

Њихова деца су:

- кћи Миросава, рођена 28. априла 1867. године (није познато шта је с њом било);
- син Милосав, рођен 1869. године;
- кћи Миљана, рођена 8. новембра 1870. године (није познато шта је било с њом);
- син Симеун, рођен 1875. године, чији је крштени кум био Мато Стевановић;
- син Милорад, рођен 1876. године.

На Алексином белегу уклесано је:

" Приђи ближе ој Србине мили роде : умољено постој мало овде и реците богда прости дична Србина Алексу Стевановића : поштованог грађанина и житеља овог села Горачића бивши војник српско и турском рату 1876 и 7 и 8 год. кои часно поживи 65 г. а престави се у вечност 16. септембра 1909 године : овај му надгробни споменик подиже његов благодарни син Симеун Стевановић ".

На Анокином белегу уклесано је:

" Овде је сарањена Анока супруга пок. Алексе Стевановић из Горачића која поживи 60 год. а умрла 24. децембра 1912 г Бог да јој душу прости овај спомен подиже јој син Симеун ".

МИЛОСАВ, син Алексе и Аноке, рођен је 24. децембра 1869. године, а умро је 17. јуна 1939. године. Оженио се 11. новембра 1893. године Даринком, кћерком Петра Зимоњића из Горачића, која је живела од 26. априла 1874. године до 1. децембра 1941. године. Венчани кум био им је Милош Иконић. Живели су и радили земљу у Стевановића цемату. Сахрањени су на гробљу Черговиште.

На Милосављевом белегу уклесано је:

" Милосав А. Стевановић рођ. 1869 г. а умро 17. IV 1939 г. поживи 70 г. спомен сподижу унук Живан Танасијевић из Заблаћа зет Будимир Стевановић из Горачића ћерка Пауна и остала родбина Станисава рођ. 19.1.1900 г. а ум 1928".

На Даринкином белегу
уклесано је:
**" Даринка Стевановић
пож. 73 г. а умре 1. XII 1941
г. спомен подижу унук
Живан Танасијевић из
Заблаћа зет Будимир
Стевановић ћерка Пауна и
остала родбина Стана
рођ. 1903 г. ум 1930 ".**

Њихова деца су:

- кћи Росанда, рођена 1895. године, чији је крштени кум био Милош Иконић из Бањице;
- кћи Стаменка, рођена 1898. године, чија је крштена кума била Стојана Стевановић;
- кћи Тијана, рођена 1900. године, чија је крштена кума била Цмиљана Раковић;
- кћи Станка, рођена 14. марта 1903. године, а умрла од врућице 22. фебруара 1904. године, чији је крштени кум био Милован Стевановић;
- кћи Станисава, рођена 7. јануара 1905. године, а умрла 1928. године, чија је крштена кума била Љубица Станић;
- кћи Стана, рођена 15. децембра 1907. године, а умрла 1930. године, чија је крштена кума била Аница, кћи Миће Давидовића;
- кћи Пауна, рођена 1910. године, чија је крштена кума била Перса, жена Давида Давидовића;
- кћи Анока, рођена 14. маја 1913. године (највероватније умрла као дете).

РОСАНДА, кћи Милосава и Даринке, рођена је 25. марта 1895. године, а умрла је 1968. године. Удала се 1916. године за Живојина Танасијевића у Заблаће. Живели су и радили земљу у Заблаћу. Крсна слава била им је

Свети Георгије-Ђурђевдан. Сахрањени су на гробљу у Заблаћу.

Њихова деца су:

- син Вукоман, рођен 1918. године, а умро 1923. године;
- син Живан, рођен 1920. године;
- син Илија, рођен 1922. године;
- син Обрад, рођен 1924. године;
- син Жарко, рођен 1926. године.

ЖИВАН, син Живојина и Росанде Танасијевић, рођен је 20. фебруара 1920. године, а умро је 20. јуна 1981. године. Био је ожењен Леном, кћерком Александра Терзића из Вапе, која је живела од 1924. до 2001. године. Сахрањени су на гробљу у Заблаћу.

Њихова деца су:

- син Ратко, рођен 1943. године;
- кћи Здравка, рођена 1945. године.

Росанда је од оца Милосава добила њиву у Заблаћу, коју је наследио Живан, а потом његов син Ратко. Још се Росанда заветовала да се та земља никад ником неће продати.

РАТКО, син Живана и Ленке Танасијевић, рођен је 25. новембра 1943. године у Заблаћу. Ожењен је Десанком, кћерком Милоша Кошарића из Београда, рођеном 9. августа 1949. године. Живе у Београду и у Заблаћу.

Њихова деца су:

- син Зоран, рођен 1972. године;
- кћи Тамара, рођена 1975. године.

ЗОРАН, син Ратка и Десанке Танасијевић, рођен је 31. јула 1972. године. Ожењен је Данијелом, кћерком Ненада Вучковића из Заблаћа, рођеном 8. јануара 1982. године. Живе у Заблаћу, у породичној кући са Зорановицеом Ратком.

Њихова деца су:

- син Ратко, рођен 10. фебруара 2001. године;
- кћи Татјана, рођена 21. јуна 2003. године;
- син Ненад, рођен 15. септембра 2006. године.

ТАМАРА, кћи Ратка и Десанке Танасијевић, рођена је 29. августа 1975. године. Удата је за Александра Анђелковића из Шапца. Живе и раде у Београду. Крсна слава им је Свети Николај-Никољдан.

Њихова деца су:

- кћи Јелисавета, рођена 6. јуна 2004. године;
- син Андреј, рођен 27. јула 2005. године.

Крштена кума деце је Јелисавета Карађорђевић.

ЗДРАВКА, кћи Живана и Ленке Танасијевић, рођена је 4. септембра 1945. године. Удата је за Милију Курчубића из Кукића, рођеног 1938. године. Живе у Краљеву. Крсна слава им је Аранђеловдан.

Њихова деца су:

- кћи Ирена, рођена 1965. године;
- син Дејан, рођен 1967. године.

ИРЕНА, кћи Милије и Здравке Курчубић, рођена је 3. маја 1965. године. Удата је за Едија Миџића. Живе у Швајцарској, у Берну. Имају кћи Анђелу, рођену 1992. године.

ДЕЈАН, син Милије и Здравке Курчубић, рођен је 11. маја 1967. године. Ожењен је Биљаном из Конарева. Живе у Краљеву.

Њихова деца су:

- кћи Тамара, рођена 1993. године;
- кћи Ана, рођена 1996. године.

ИЛИЈА, син Живојина и Росанде Танасијевић, рођен је 1922. године, а умро је 9. априла 1996. године. Био је ожењен Стојаном Глишовић из Вапе, рођеном 1926. године. Живели су и радили земљу у Заблаћу и сахрањени су на гробљу у Заблаћу. Нису имали потомака.

ОБРАД, син Живојина и Росанде Танасијевић, рођен је 1924. године. Био је ожењен Живком, кћерком Миливоја Раковића из Заблаћа, која је умрла 2005. године. Живели су и радили земљу у Заблаћу.

Њихово дете је син Видоје, рођен 1953. године.

ВИДОЈЕ, син Обрада и Живке Танасијевић, рођен је 1953. године. Ожењен је Неном, кћерком Живорада Тодоровића из Остре. Живе у Заблаћу.

Њихова деца су:

- кћи Јасна, рођена 1982. године;
- кћи Данијела, рођена 19. априла 1986. године.

ЈАСНА, кћи Видоја и Нене Танасијевић, рођена је 16. маја 1982. године. Удата је за Милана Јевтовића.

ЖАРКО, син Живојина и Росанде Танасијевић, рођен је 1926. године. Ожењен је Стојанком Ракићевић из Атенице. Живе у Чачку.

Њихова деца су:

- кћи Љиљана, рођена 1951. године;
- кћи Гордана, рођена 1955. године.

ЉИЉАНА, кћи Жарка и Стојанке Танасијевић, рођена је 15. марта 1951. године. Удата је за Радоша Савковића из Чачка. Живе у Чачку.

Њихова деца су:

- син Александар, рођен 1975. године;
- кћи Ана, рођена 28. јуна 1983. године.

АЛЕКСАНДАР, син Радоша и Љиљане Савковић, рођен је 5. септембра 1975. године. Ожењен је Грозданом Ћирјанић из Славковице. Живе у Чачку.

Њихово дете је син Огњен, рођен 2007. године.

ГОРДАНА, кћи Жарка и Стојанке Танасијевић, рођена је 3. маја 1955. године. Била је удата за Мирослава Прокића из Београда.

Њихово дете је кћи Јелена, рођена 1975. године.

ЈЕЛЕНА, кћи Мирослава и Гордане Прокић, рођена је 31. јануара 1975. године. Удата је за Горана Радојковића из Јездине. Живе у Јездини.

Њихова деца су:

- син Владимир, рођен 25. јуна 1994. године;
- син Лазар, рођен 17. маја 2001. године;
- син Урош, рођен 20. септембра 2003. године.

СТАМЕНКА, кћи Милосава и Даринке, рођена је 17. јануара 1898. године. Била је удата за Милојка Васиљевиће, потез Јездинско поље. Живели су у Чачку. Крсна слава била им је Дмитровдан. Сахрањени су на гробљу Васиљевића, изнад Спомен-парка.

Њихова деца су:

- кћи Станија, рођена 1918. године;
- кћи Миросанда, рођена 1921. године;
- син Срећко, рођен 1925. године;
- кћи Даница, рођена 1929. године;
- кћи Милунка, рођена 1931. године;
- син Радош, рођен 1933. године.

СТАНИЈА, кћи Милојка и Стаменке Васиљевић, рођена је 29. децембра 1918. године. Била је удата за Пантелију Чукавца из Ужица, кога су 1941. године у Чачку стрељали Немци.

Њихова деца су:

- кћи Рада, рођена 1938. године;
- син, чије је име непознато и који се утопио у деветој години;
- син Благоје, рођен 1942. године.

РАДА, кћи Пантелије и Станије Чукавац, рођена је 29. новембра 1938. године. Била је удата за Николу Радака из Кикинде, који је живео од 1936. до 1995. године. Живели су у Београду.

Њихово дете је син Милош, рођен 1958. године,

МИЛОШ, син Николе и Раде Радак, рођен је 1958. године. Ожењен је Славицом. Живе у Београду.

Њихово дете је син Никола, рођен 1984. године.

МИРОСАНДА, кћи Милојка и Стаменке Васиљевић, рођена је 10. маја 1921. године, а умрла је 8. маја 1996. године. Била је удата за Светолика, сина Драгомира Бошковића из Вирова код Ариља, који је живео од 2. фебруара 1926. до 20. децембра 2006. године. Живели су у Чачку. Крсна слава била им је Лучиндан.

Њихова деца су:

- кћи Зора, рођена 1952. године;
- кћи Вера, рођена 1955. године.

ЗОРА, кћи Светолика и Миросанде Бошковић, рођена је 6. октобра 1952. године. Била је удата за Милоша, сина Александра Бузуровића из Чачка, који је рођен 22. августа 1941. године, а погинуо 21. октобра 2000. године. Живи у Чачку. Крсна слава им је Свети Василије Велики.

Њихова деца су:

- син Иван, рођен 8. јануара 1973. године;
- кћи Весна, рођена 1975. године.

ВЕСНА, кћи Милоша и Зоре Бузуровић, рођена је 15. августа 1975. године. Удата је за Милана, сина Петра Јараковића из Биоске, рођеног 1974. године. Живе у Белим Водама код Крушевца. Крсна слава им је Свети Николај-Никољдан.

Њихова деца су:

- кћи Ивана, рођена 7. јула 2004. године;
- син Василије, рођен 12. маја 2006. године;
- кћи Миона, рођена 18. октобра 2007. године.

ВЕРА, кћи Светолика и Миросанде Бошковић, рођена је 11. јануара 1955. године. Удата је за Мирка, сина Обрада Обрадовића из Сибнице код Блаца, рођеног 31. јула 1948. године. Живе у Београду. Крсна слава им је Свети Николај-Никољдан летњи.

Њихова деца су:

- кћи Марија, рођена 7. септембра 1977. године;
- кћи Селена, рођена 14. октобра 1982. године;
- кћи Сања, рођена 5. новембра 1986. године.

СРЕЋКО, син Милојка и Стаменке Васиљевић, рођен је 1925. године, а умро је 1993. године. Живео је у Аустралији, где је и сахрањен. Није имао потомака.

ДАНИЦА, кћи Милојка и Стаменке Васиљевић, рођена је 31. октобра 1929. године. Била је удата за Светислава Ракића из Српског

Итебеја, који је живео од 9. марта 1929. до 22. новембра 1994. године. Она живи у Српском Итебеју. Крсна слава им је Свети Јован Крститељ-Јовањдан.

Њихова деца су:

- син Љубо, рођен 1952. године;
- син Драган, рођен 1954. године.

ЉУБО, син Светислава и Данице Ракић, рођен је 13. јула 1952. године. Ожењен је Милицом Радовић из Мировца код Подујева. Живе у Београду.

Њихова деца су:

- син Драган, рођен 21. марта 1979. године;
- син Милош, рођен 15. августа 1982. године.

ДРАГАН, син Светислава и Данице Ракић, рођен је 23. новембра 1954. године. Ожењен је Ериком Момчиловић из Житорађе, рођеном 1. априла 1961. године. Живе и раде у Београду.

Њихова деца су:

- син Срђан, рођен 31. октобра 1989. године;
- син Небојша, рођен 15. јануара 1995. године.

МИЛУНКА, кћи Милојка и Стаменке Васиљевић, рођена је 27. фебруара 1931. године, а умрла је 12. марта 2005. године. Била је удата за Маринка Марковића из Горње Атенице, који је живео од 11. фебруара 1928. до 26. априла 1994. године. Живели су у Горњој Атеници. Крсна слава била им је Ђурђиц. Сахрањени су на Средњем атеничком гробљу.

Њихова деца су:

- кћи Радмила, рођена 1954. године;
- кћи Мирјана, рођена 1957. године.

РАДМИЛА, кћи Маринка и Милунке Марковић, рођена је 5. октобра 1954. године. Удата је за Новака Беговића из Подгорице, рођеног 12. октобра 1945. године. Крсна слава им је Петковдан.

Њихова деца су:

- кћи Снежана, рођена 1964. године;
- кћи Драгана, рођена 1972. године;
- син Милорад, рођен 1973. године.

СНЕЖАНА, кћи Новака и Радмиле Беговић, рођена је 23. априла 1976. године. Удата је за Желимира, сина Радослава Главоњића из Трнаве, рођеног 1. маја 1969. године. Живе у Трнави. Крсна слава им је Свети Николај-Никољдан.

Њихова деца су:

- син Рајко, рођен 22. октобра 1996. године;
- син Дарко, рођен 16. априла 1998. године.

ДРАГАНА, кћи Новака и Радмиле Беговић, рођена је 11. фебруара 1972. године. Удата је за Сава Бајчетића из Подгорице, рођен 10. октобра 1965. године. Живе у Подгорици. Крсна слава им је свети Јован-Јовањдан.

Њихова деца су:

- син Никола, рођен 17. децембра 1990. године;
- син Илија, рођен 2. августа 1993. године;
- син Димитрије, рођен 10. новембра 2000. године.

МИЛОРАД, син Новака и Радмиле Беговић, рођен је 27. марта 1973. године. Ожењен је Драганом из Подгорице. Живи у Подгорици.

Њихово дете је кћи Марија, рођена 1. јануара 2003. године.

МИРЈАНА, кћи Марка и Милунке Марковић, рођена је 27. септембра 1957. године. Удавала се два пута. Први пут удала се за Мирослава Маринковића из Трнавe.

Њихова деца су:

- кћи Слајана, рођена 1984. године;
- син Милован, рођен 17. октобра 1986. године.

Други пут удала се за Радисава Вујиновића из Губереваца. Живе у Трнави.

СЛАЂАНА, кћи Мирослава и Мирјане Маринковић, рођена је 6. децембра 1984. године. Удата је за Душка Тутуновића из Слатине, рођеног 1975. године.

Њихово дете је кћи Данијела, рођена 10. фебруара 2007. године.

РАДОШ, син Милојка и Стаменке Васиљевић, рођен је 5. јуна 1933. године, а умро је 3. септембра 2007. године. Био је ожењен Радованком, кћерком Танаска Бошковића из Вирова код Ариља, рођеном 13. марта 1930. године.

Њихова деца су:

- кћи Ана, рођена 1956. године;
- син Синиша, рођен 1961. године.

Радош је сахрањен на гробљу Васиљевића изнад Спомен- парка у Чачку, а породица живи у Чачку. Крсна слава им је Дмитровдан.

АНА, кћи Радоша и Радованке Васиљевић, рођена је 31. октобра 1956. године. Удата је за Јована Булајића из Путинаца код Руме, рођеног 26. јула 1955. године. Живе и раде у Београду.

Њихова деца су:

- син Александар, рођен 18. јуна 1981. године;
- син Томислав, рођен 23. априла 1983. године.

СИНИША, син Радоша и Радованке Васиљевић, рођена је 26. марта 1961. године. Ожењен је Марицом Куч из Бјелог Поља, рођеном 1. априла 1971. године. Живе у Чачку. Крсна слава им је Дмитровдан.

Њихова деца су кћерке Милица и Марта рођене 14. новембра 2000. године.

ТИЈАНА, кћи Милосава и Даринке, рођена је 3. марта 1899. године, а умрла је 22. септембра 1982. године. Била је удата у Турец код Призрена, за Недељка Јовановића. Након Недељкове погибје од Албанаца, око 1941. године, избегла је са децом у Војводину, у село Јаша Томић. Након стасавања деце преселила се у Вапу, а 1991. године долази кћерки Емилији у Чачак, где је живела до смрти. Сахрањена је на Чачанском гробљу.

Тијанина и Недељкова деца су:

- кћи Зорка, рођена 1926. године;
- син Петар, рођен 1928. године;
- син Добросав, рођен 1930. године;
- кћи Емилија, рођена 1938. године.

ЗОРКА, кћи Недељка и Тијане Јовановић, рођена је 7. јануара 1926. године, а умрла је 25. маја 1985. године. Била је удата за Здравка Гавриловића из Вапе, који је живео од 1900. до 1980. године. Живели су у Вапи и сахрањени су на гробљу у Вапи.

Њихово дете је кћи Добрила, рођена 1945. године.

ДОБРИЛА, кћи Здравка и Зорке Гавриловић, рођена је 30. маја 1945. године. Удата је за Обрада Таловића из Вујетинаца, рођеног 1940. године. Живе у Чачку и у Вујетинцима.

Њихово дете је син Велибор Ђуракић, рођен 1964. године.

ВЕЛИБОР, син Предрага и Добриле Ђуракић, рођен је 11. октобра 1964. године. Ожењен је Весном Александрић из Заблаћа, рођеном 1969. године. Живе у Љубићу.

Њихова деца су:

- кћи Марија, рођена 4. августа 1988. године;
- кћи Катарина, рођена 29. јула 1995. године;
- кћи Кристина, рођена 16. јануара 2006. године;
- син Стефан, рођен 6. фебруара 2007. године.

ПЕТАР, син Недељка и Тијане Јовановић, рођен је 14. марта 1928. године, а умро је 12. јануара 1995. године. Био је ожењен Милком,

кћерком Макрима Михића из Херцеговине, рођеном 15. јануара 1933. године. Петар је сахрањен на гробљу Орловача, а Милка живи у Београду на Чукарици.

Њихова деца су:

- кћи Мирјана, рођена 11. августа 1952. године;
- кћи Милена, рођена 1954. године.

МИЛЕНА, кћи Петра и Милке Јовановић, рођена је 14. фебруара 1954. године. Удата је за Војислава, сина Момчила Дробњака из Рушња, рођеног 19. јануара 1946. године. Живе у Рушњу. Крсна слава им је Свети Георгије-Ђурђевдан.

Њихова деца су:

- син Душан, рођен 11. марта 1995. године;
- кћи Марија, рођена 12. новембра 1997. године.

ДОБРОСАВ, син Недељка и Тијане Јовановић, рођен је 22. августа 1930. године, а умро је 23. новембра 2006. године. Био је ожењен Будимком, кћерком Милосава Милојевића из села Сагоњево код Куршумлије, рођенаом 2. децембра 1928. године. Породица живи у Зрењанину, а Добросав је сахрањен на гробљу у Зрењанину. Крсна слава им је Лазарева субота.

Њихова деца су:

- кћи Љиљана, рођена 1958. године;
- син Љубиша, рођен 1965. године,

ЉИЉАНА, кћи Добросава и Будимке Јовановић, рођена је 16. фебруара 1958. године. Била је удата за Добривоја Радованчева из Зрењанина, који је рођен 1. априла 1955. године, а погинуо 23. фебруара 1992. године. Љиљана живи у Зрењанину.

Њихово дете је кћи Смиљана, рођена 4. децембра 1977. године.

ЉУБИША, син Добросава и Будимке Јовановић, рођен је 28. маја 1965. године. Ожењен је Горданом, кћерком Жива Ердељена из Зрењанина, рођеном 30. августа 1969. године. Живе у Зрењанину.

Њихово дете је кћи Мирјана, рођена 30. јула 2002. године.

ЕМИЛИЈА, кћи Недељка и Тијане Јовановић, рођена је 29. октобра 1938. године. Удата је за Станка Минића из Прељине, рођеног 30. марта 1937. године. Живе у Чачку. Крсна слава им је Свети Георгије-Ђурђевдан.

Њихова деца су:

- син Слободан, рођена 1965. године;
- син Адам, рођен 1969. године.

СЛОБОДАН, син Станка и Емилије Минић, рођен је 11. октобра 1965. године. Ожењен је Оливером Крсмановић из Трнаве, рођеном 23. јула 1969. године. Живе у Швајцарској, у Ешенбаху.

Њихова деца су:

- син Марко, рођен 23. јула 1995. године;
- кћи Андреја, рођена 23. октобра 2000. године.

АДАМ, син Станка и Емилије Минић, рођен је 8. августа 1969. године. Ожењен је Сандром из Александровца Жупског, рођеном 12. децембра 1983. године. Живе у Швајцарској, у Цириху.

ПАУНА, кћи Милосава и Даринке, рођена је 14. децембра 1910. године, а умрла је 1990. године. Била је удата за Будимира, сина Уроша Стевановића из Горачића, који је живео од 31. јула 1902. до 3. августа 1994. године.

Живели су најпре у Стевановића цемату код Пауниног оца Милосава, који није имао мушке деце, потом на Школском брду код Будимировог оца Уроша, а онда су купили земљу у Атеници. Сахрањени су на Чачанском гробљу.

Њихова деца су:

- син Момчило, рођен 1929. године;
- кћи Драга, рођена 1931. године;
- кћи Десанка, рођена 1934. године, чији је крштени кум био Драгиша Марковић,
- син Славољуб, рођен 1936. године, чији је крштени кум био Драгиша Марковић;
- кћи Миленија, рођена 1939. године, чији је крштени кум такође био Драгиша Марковић.

МОМЧИЛО, син Будимира и Пауне, рођен је 16. децембра 1929. године. Био је ожењен Перисавом, кћерком Василија Радисављевића из Доње Трепче, која је живела од 19. фебруара 1936. до 5. септембра 1990. године. Перисава је сахрањена на Чачанском гробљу, а Момчило живи у Чачку. Презивају се Стефановић.

Њихова деца су:

- син Зоран, рођен 1956. године, а умро 1957. године;
- кћи Гордана, рођена 1958. године;
- кћи Зорица, рођена 1962. године.

ГОРДАНА, кћи Момчила и Перисаве, рођена је 5. јануара 1958. године. Удата је за Драгана, сина Милована Ђурчића из Кулиновачког поља, рођеног 1954. године. Живе у Аустралији. Крсна слава им је Свети Стефан.

Њихова деца су:

- кћи Лола, рођена 3. фебруара 1985. године;
- син Марко, рођен 6. јануара 1992. године.

ЗОРИЦА, кћи Момчила и Перисаве, рођена је 27. септембра 1962. године. Удата је за Драгана Алексића пореклом из Драгосињаца, рођеног 1956. године. Живе и раде у Краљеву. Крсна слава им је Аранђеловдан.

Њихово дете је син Немања, рођен 15. јуна 1994. године.

ДРАГА, кћи Будимира и Пауне, рођена је 31. августа 1931. године. Била је удата за Радојицу Драговића из Рогаче, који је живео од 21. маја 1930. до 25. септембра 1979. године. Радојица је сахрањен на Доњем атеничком гробљу, а Драга живи у Атеници. Крсна слава им је Свети Георгије-Ђурђевдан.

Њихово дете је кћи Душанка, рођена 1956. године.

ДУШАНКА, кћи Радоице и Драге Драговић, рођена је 14. новембра 1956. године. Удавала се за Риста Баховића из Никшића, рођеног 1958. године. Живи у Атеници.

Њихова деца су:

- кћи Данка, рођена 1979. године;
- син Дарко, рођен 19. јануара 1983. године.

ДАНКА, кћи Ристе и Душанке Баховић, рођена је 5. децембра 1979. године. Удавала се за Владимира Пушичића из Нове Вароши. Живи у Атеници.

Њихово дете је син Лука, рођен 21. септембра 2002. године.

ДЕСАНКА, кћи Будимира и Пауне, рођена је 5. фебруара 1934. године. Удата је за Илију Станојевића из Чачка, рођеног 29. марта 1938. године. Живе у Чачку. Крсна слава им је Свети Лука.

Њихова деца су:

- кћи Невена, рођена 1963. године;
- кћи Љиљана, рођена 1970. године.

НЕВЕНА, кћи Илије и Десанке Станојевић, рођена је 8. маја 1963. године. Удата је за Рада Гачановића из Доњих Бранетића, рођеног 1962. године. Живе у Чачку. Крсна слава им је Свети Стефан.

Њихова деца су:

- син Филип, рођен 13. децембра 1985. године;
- кћи Мина, рођена 17. јуна 1989. године.

ЉИЉАНА, кћи Илије и Десанке Станојевић, рођена је 10. августа 1970. године. Удата је за Горана Десанчића из Инђије, рођеног 1969.

године. Живе у Крушевцу.

Њихово дете је кћи Хелена, рођена 14. јула 1993. године.

СЛАВОЉУБ, син Будимира и Пауне, рођен је 1. септембра 1936. године. Био је ожењен Стојанком, кћерком Вука Ерића из Заблаћа, која је живела од 1938. до 13. фебруара 2001. године.

Њихова деца су:

- син Предраг, рођен 16. октобра 1960. године, а погинуо 21. марта 1972. године;

- син Милосав, рођен 23. марта 1965. године;

- син Драган, рођен 2. јула. 1973. године.

Стојанка и син Предраг сахрањени су на Чачанском гробљу.

Породица живи у Чачку. Презивају се Стефановић.

МИЛЕНИЈА, кћи Будимира и Пауне, рођена је 9. априла 1939. године, а умрла је 29. септембра 1940. године. Сахрањена је на Сјеничића гробљу.

СИМЕУН, син Алексе и Аноке, рођен је 3. фебруара 1875. године, а умро је 26. фебруара 1956. године. Оженио се 12. новембра 1898. године Маријом-Марицом, кћерком Панта Радовановића из Рогаче, рођеном 15. јула 1877. године. Кум им је био Милош Иконић из Бањице. Живели су и радили земљу у Стевановића цемату. Сахрањени су на гробљу Черговиште.

Њихова деца су:

- кћи Борика, рођена 1900. године, чији је крштени кум био Милан Раковић;

- кћи Стана, рођена 1903. године, чија је крштена кума била Анока Стевановић,

- кћи Петрија, рођена 1903. године, чија је крштена кума била такође Анока Стевановић;

- син Момчило, рођен 1906. године, чији је крштени кум био Милан Иконић;

- син Миломир, рођен 1909. године, чији је крштени кум био такође Милан Иконић;

- син Алексије, рођен 1911. године, чија је крштена кума била Петрија Стевановић;

- кћи Даница, рођена 1913. године,

На Симеуновом споменику
уклесано је:

**" Симеун А. Стевановић
рођен 14. септембра
1875 г. а умро 26.
фебруара 1956 год.
спомен подижу унуци
Властимир, Милија,
Славољуб, Алекса и
снаје ".**

На Маричином
споменику уклесано
је:

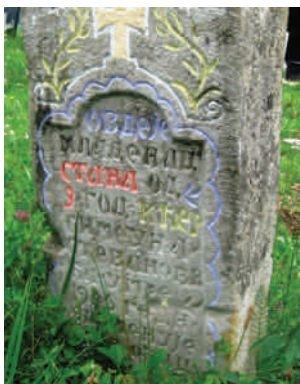
**" Марица С.
Стевановић
рођена 15. јула
1877 г. а умрла 7.
априла 1946 г. .
спомен подигоше
унуци Властимир,
Милија, Славољуб,
Алекса и снаје ".**

БОРИКА, кћи Симеуна и Марице, рођена је 29. јуна 1900. године, а умрла је 1. септембра 1901. године. Сахрањена је на гробљу Черговиште.

На њеном спомену уклесано је:
**" Овде је младенац
Борика од 1 године
: кћер Симеуна
Стевановића умре
1901 год.
Споменује њен
отац Симо "**

СТАНА, кћи Симеуна и Марице, рођена је 15. фебруара 1903. године, а умрла је 4. марта 1906. године. Стана и Петрија су близнакиње. Стана је сахрањена је на гробљу Черговиште.

На њеном спомену уклесано је:
**" Овде је младенац
Стана од 3 год.
кћер Симеуна
Стевановића :
умре 1906. годи :
споменује њен
отац Симо "**

ПЕТРИЈА, кћи Симеуна и Марице, рођена је 15. фебруара 1903. године, а умрла је 29. јануара 1960. године. Била је удата за Вукадина, сина Косте Давидовића из Горачића, који је живео од 14. јуна 1903. до 20. септембра 1984. године. Живели су и радили земљу у Горачићима. Крсна слава била им је Свети Николај-Никољдан. Сахрањени су на гробљу Черговиште.

Њихова деца су:

- син Миливоје, рођен 1927. године;
- син Милорад, рођен 1929. године;
- кћи Милунка, рођена 1932. године;
- кћи Вера, рођена 1938. године, чија је крштена кума била Ковина Стевановић;
- кћи Стана, рођена 1940. године, чија је крштена кума била Стојанка Стојановић;
- син Живорад, рођен 1943. године, чији је крштени кум био Милутин Стевановић.

На заједничком спомену уклесано је:
**" Брачна гробница Давидовић Вукадин
из Горачића земљорадник и угледан
домаћин служио је за пример у селу
рођен 1903 умро 19 г. Петрија
рођена 1903 године часна и угледна
жена поживи 57 г. умрла 29.VI 1960 год
Спомен подижем жени и себи са сином
Милорадом "**

МИЛИВОЈЕ, син Вукадина и Петрије Давидовић, рођен је 16. октобра 1927. године, а умро је 21. септембра 1985. године. Био је ожењен Ранком, кћерком Миленка Комадинића из Милићеваца, која је живела од 27. априла 1928. до 18. марта 1985. године. Живели су у Кулиновцима. Сахрањени су на Доњем атеничком гробљу (Кулиновачки део).

Њихова деца су:

- син Мића, рођен 1951. године;
- кћи Нада, рођена 1955. године.

МИЋА, син Миливоја и Ранке Давидовић, рођен је 3. марта 1951. године у Горачићима. Ожењен је Олгицом, кћерком Раденка Бошковића из Жежевице, рођеном 4. фебруара 1951. године. Живе у Кулиновцима.

Њихова деца су:

- син Жељко, рођен 1973. године;
- син Александар, рођен 4. јуна 1977. године.

ЖЕЉКО, син Миће и Олгице Давидовић, рођен је 24. јуна 1973. године. Ожењен је Маријом, кћерком Бојана Бојовића из Кулиноваца, рођеном 12. априла 1980. године. Живе у Кулиновцима;

Имају кћи Мину, која је рођена 19. јуна 2001. године.

НАДА, кћи Миливоја и Ранке Давидовић, рођена је 20. фебруара 1955. године у Вапи. Удата је у Виљушу, за Мирослава Вучићевића, рођеног

23. октобра 1954. године. Живе у Виљуши.

Њихова деца су:

- син Ненад, рођен 6. августа 1979. године;
- кћи Марија, рођена 1977. године.

МАРИЈА, кћи Мирослава и Наде Вучићевић, рођена је 29. октобра 1977. године. Била је удата за Александра Вукадиновића. Имају кћерку Ивану, рођену 7. јула 1998. године.

МИЛОРАД, син Вукадина и Петрије Давидовић, рођен је 26. јуна 1929. године, а умро је 17. јуна 2007. године. Био је ожењен Милицом, кћерком Драга Новичића из Драгачице, рођеном 3. маја 1931. године. Милорад је сахрањен на гробљу Черговиште, а Милица живи у Горачићима.

Њихова деца су:

- син Мирко, рођен 1961. године;
- син Милован, рођен 1964. године.

МИРКО, син Милорада и Милице Давидовић, рођен је 26. јуна 1961. године. Ожењен је Вером, кћерком Чедомира Кашерића из Прибоја, рођеном 16. септембра 1964. године. Живе у Чачку.

Њихова деца су:

- кћи Мирјана, рођена 1987. године;
- кћи Ана, рођена 30. јануара 1989. године.

МИРЈАНА, кћи Мирка и Вере Давидовић, рођена је 4. маја 1987. године. Удата је за Драгутина, сина Милана Ерића из Заблаћа, рођеног 1985. године. Живе у Заблаћу.

МИЛОВАН, син Милорада и Милице Давидовић, рођен је 21. септембра 1964. године. Ожењен је Драганом, кћерком Илије Стевановића из Стевановића џемата, рођеном 28. јуна 1969. године. Живе у Чачку.

Њихова деца су:

- кћи Ивана, рођена 27. маја 1987. године;
- кћи Јована, рођена 8. јануара 1991. године.

МИЛУНКА, кћи Вукадина и Петрије Давидовић, рођена је 1932. године, а умрла је 6. маја 1994. године. Била је удата за Милисаву, сина Радојице Бабића из Велеса, који је живео од 1917. до 1970. године. Живели су и радили земљу у Велесу, а сахрањени су на гробљу у Драгачици.

Њихова деца су:

- кћи Олгица, рођена 1960. године;
- син Милан, рођен 1964. године.

ОЛГИЦА, кћи Милисава и Милунике Бабић, рођена је 10. јануара 1960. године. Удата је за Томислава, сина Миодрага Савића из Лиса, рођеног 16. августа 1951. године. Живе у Лису. Крсна слава им је Свети Георгије-Ђурђевдан.

Њихова деца су:

- син Драган, рођен 1980. године;
- кћи Ивана, рођена 1983. године.

ДРАГАН, син Томислава и Олгице Савић, рођен је 26. јануара 1980. године. Ожењен је Славицом, кћерком Јована Бекоње из Прибоја, рођеном 9. јула 1980. године. Живе у Лису.

Њихова деца су:

- син Стефан, рођен 14. октобра 2002. године;
- син Драго, рођен 30. октобра 2004. године.

ИВАНА, кћи Томислава и Олгице Савић, рођена је 14. фебруара 1983. године. Удата је за Милоша, сина Десана Ђорђевића из Врањице код Гуче. Живе у Врањици. Крсна слава им је Стевандан.

Њихова деца су:

- син Алекса, рођен 4. децембра 2002. године;
- син Филип, рођен 9. новембра 2005. године.

МИЛАН, син Милисава и Милунике Бабић, рођен је 18. марта 1964. године. Ожењен је Зорицом, кћерком Владана Удовичића из Пилатовића, рођеном 29. новембра 1956. године. Живе и раде у Лучанима.

Њихова деца су:

- син Владан, рођен 25. јуна 1987. године;
- кћи Верица, рођена 24. јула 1989. године.

ВЕРА, кћи Вукадина и Петрије Давидовић, рођена је 1938. године. Била је удата за Слободана, сина Љубомира Душића из Горачића, који је живео од 1929. до 16. јануара 2005. године. Вера живи у Горачићима, а Слободан је сахрањен на Доњем гробљу у Кнежевићима. Крсна слава им је Свети Георгије-Ђурђевдан.

Њихова деца су:

- син Саво, рођен 1959. године,
- син Драган, рођен 1. маја 1961. године;
- син Живан, рођен 31. октобра 1972. године.

САВО, син Слободана и Вере Душић, рођен је 13. фебруара 1959. године. Ожењен је Велинком, кћерком Милорада Анђелића из Остре, рођеном 5. јуна 1957. године. Живе у Коњевићима.

Њихова деца су:

- син Ненад, рођен 4. маја 1986. године;
- син Бранко, рођен 2. фебруара 1988. године.

СТАНА, кћи Вукадина и Петрије Давидовић, рођена је 1940. године. Била је удата за Радисава Пантића у Гољане код Пожаревца, који је умро 2004. године. Стана са сином живи и ради земљу у Гољанима.

Њихово дете је син Драган, рођен 1964. године.

ЖИВОРАД, син Вукадина и Петрије Давидовић, рођен је 1943. године. Ожењен је Вером, кћерком Рајка Стојановића из Атенице, рођеном 1943. године. Живе у Атеници.

Њихова деца су:

- кћи Весна, рођен 1970. године;
- син Предраг, рођена 1972. године.

ВЕСНА, кћи Живорада и Вере Давидовић, рођена је 5. септембра 1970. године. Удата је за Аца Јовановића пореклом из Каоне, рођеног 27. априла 1963. године. Живе у Атеници.

Њихова деца су:

- син Мирослав, рођен 21. марта 1990. године;
- син Ненад, рођен 31. августа 1998. године.

ПРЕДРАГ, син Живорада и Вере Давидовић, рођен је 4. фебруара 1972. године. Ожењен је Снежаном Пајовић, рођеном 19. децембра 1976. године. Живе у Атеници.

Њихова деца су:

- син Михаило, рођен 10. новембра 2003. године;
- син Александар, рођен 5. октобра 2007. године.

МОМЧИЛО I, син Симеуна и Марице, рођен је 23. јуна 1906. године, а погинуо је 17. јуна 1941. године. Био је ожењен Ковином, кћерком Гвоздена Радосавчевића из Горачића, која је живела од 17. новембра 1907. до 3. јуна 1943. године. Живели су и радили земљу у Стевановића џемату.

Старији људи причају да је Момчило погинуо у гори, док је секао шуму, и да је у њега пуцао шумар Бранивоје Стефановић, пореклом “чарапан”, који је иначе живео у Жежевици. Са Момчилом је тада био син Властимир. Док су јавили кући шта се десило, отишли по њега и потерали га воловским колима у чачанску болницу, Момчило је већ био искрварио и умро је у колима негде око Драгићевића кафане. Сахрањен је на гробљу Черговиште, где је касније сахрањена и Ковина.

На Момчиловом спомену уклесано је:
**" Момчило Стевановић из
 Горачића који као добар домаћин
 и радник поживи часно међу
 своим друговима 35 год. а погине
 17. јуна 1941 године и Бог даму
 душу прости овај спомен
 подигошемо отац Симо, мајка
 Мара, брат Миломир, жена
 Ковина и синови "**

На Ковинином
 споменику уклесано
 је:
**" Ковина М.
 Стевановић рођ.
 17-11-1907. г. а умре
 3-VI-1943 г. спомен
 подижу јој синови
 Властимир,
 Милија, Славољуб,
 Алекса и снаје "**

Њихова деца су:

- син Властимир, рођен 1930. године;
- син Милија, рођен 1932. године, чији је крштени кум био Милија Цогољевић;
- син Славољуб, рођен 1935. године, чија је крштена кума била Миљка удова Поповић;
- кћи Руменка, рођена 1937. године, чији је крштени кум био Будимир Кнежевић;
- син Алекса, рођен 1940. године, чији је крштени кум био Станислав Марковић.

ВЛАСТИМИР, син Момчила и Ковине, рођен је 22. марта 1930. године, а умро је 23. јула 2004. Женио се два пута. Први пут се оженио Славком, кћерком Славка Зечевића из Милатовића, рођеном 29. априла 1924. године.

Њихова деца су:

- син Спасоје, рођен 1. јуна 1949. године;
- кћи Злата, рођена 1951. године.

Други пут се оженио Миленом-Мицом, кћерком Драгутина Ружића из Негришора, рођеном 6. септембра 1932. године.

Њихова деца су:

- син Милољуб, рођен 1957. године;
- син Зоран, рођен 1962. године.

Властимир је сахрањен на гробљу Черговиште.

ЗЛАТА, кћи Властимира и Славке, рођена је 12. јуна 1951. године у Горачићима, а умрла је 15. јуна 1999. године. Била је удата за Петра Окановића у Велику Плану, где је и сахрањена.

Њихова деца су:

- кћи Весна;
- син Дејан;
- син Драган.

МИЛОЉУБ, син Властимира и Милене, рођен је 1957. године. Женио се два пута. Први пут се оженио Софијом Реинтон из Велике Плане. Њихово дете је син Далибор, рођен 7. фебруара 1979. године.

Други пут се оженио Снежаном Станковић из Смедеревске Паланке. Живели су у Паланци, а потом се Милољуб 2004. године поново преселио у Чачак.

Њихово дете је син Горан, рођен 27. новембра 1996. године.

ДАЛИБОР, син Милољуба и Софије, рођен је 7. фебруара 1979. године. Погинуо је у саобраћајној несрећи 24. маја 2005. године. Није имао потомства. Сахрањен је на гробљу у Великој Плани.

ЗОРАН, син Властимира и Милене, рођен је 3. маја 1962. године. Ожењен је Добрилом Ђурашевић пореклом из Будожелје. Живе у Кулиновцима, у породичној кући.

Њихово дете је син Предраг, рођен 24. децембра 1987. године.

МИЛИЈА, син Момчила и Ковине, рођен је 22. јула 1932. године, а умро је 17. октобра 1992. године. Био је ожењен Хертом, кћерком Петра и Вилме Кацлер, рођеном 18. маја 1941. године.

Њихова деца су

- син Петар, рођен 1957. године;
- кћи Светлана, рођена 1958. године;
- кћи Милијана, рођена 2. фебруара 1972. године.

Милија се први одвојио од куће у Горачићима и након одслужења војног рока отишао у Војводину. После Другог светског рата многи Горачанци, у потрази за послом и зарадом, отишли су у Војводину да беру кукуруз. Милија је сахрањен на гробљу у Инђији.

ПЕТАР, син Милије и Херте, рођен је 20. октобра 1957. године. Ожењен је Снежаном Руменовић из Инђије, рођеном 16. новембра 1962. године. Живе у Инђији.

Њихова деца су:

- кћи Ивана, рођена 22. јула 1983. године;
- кћи Весна, рођена 2. октобра 1996. године.

ИВАНА, кћи Петра и Снежане, рођена је 22. јула 1983. године. Удата је за Игора Плецка из Инђије.

СВЕТЛАНА, кћи Милије и Херте, рођена је 7. октобра 1958. године. Удата је за Слободана-Бобицу Познан из Инђије, рођеног 20. маја 1963. године. Живе у Инђији.

Њихова деца су:

- кћи Горана, рођена 16. јуна 1988. године;
- кћи Емилија, рођена 23. октобра 1991. године.

СЛАВОЉУБ, син Момчила и Ковине, рођен је 13. марта 1935. године, а умро је 4. августа 1983. године. Био је ожењен Станојком, кћерком Драгутина и Емилије Веселиновић из Горачића, рођеном 10. децембра 1942. године. Славољуб је сахрањен на Доњем атеничком гробљу, а породица му живи у Атеници.

Њихова деца су:

- кћи Јасмина, рођена 1961. године;
- кћи Емилија, рођена 1965. године.

ЈАСМИНА, кћи Славољуба и Станојке, рођена је 29. октобра 1961. године у Вршцу. Удата је за Јована, сина Матије и Десанке Илић из Шапца, рођеног

29. фебруара 1956. године. Живе у Београду.

Њихово дете је кћи Анђелија, рођена 24. октобра 2001. године.

ЕМИЛИЈА, кћи Славољуба и Станојке, рођена је 7. септембра 1965. године у Чачку. Удата је за Сашу, сина Станимира и Зоре Марушић из Прањана, рођеног 27. јула 1965. године. Живе у Атеници.

Њихова деца су:

- син Илија, рођен 2. августа 1996. године;
- кћи Сара, рођена 3. марта 1998. године.

РУМЕНКА, кћи Момчила и Ковине, рођена је 1. новембра 1937. године. Била је удата за Здравка Бабића из Милатовића, који је живео од 12. новембра 1933. до 4. јануара 1996. године. Живи у Милатовићима. Крсна слава им је Свети Николај-Никољдан.

Њихова деца су:

- кћи Радунка, рођена 1957. године;
- син Сретен, рођен 1959. године;
- син Живорад, рођен 1961. године.

РАДУНКА, кћи Здравка и Руменке Бабић, рођена је 22. марта 1957. године. Удала се 1. маја 1972. године за Драгослава, сина Славољуба Стевановића из Горачића¹⁰, рођеног 26. марта 1949. године.

Њихова деца су:

- син Рајко, рођен 1973. године;
- син Владе, рођен 1975. године.

РАЈКО, син Драга и Радунке Стевановић, рођен је 24. децембра 1973. године. Ожењен је Софијом, кћерком Вукосава Тубића из Београда, рођеном 1974. године. Живе у Београду.

Њихова деца су:

- кћи Ива, рођена 17. маја 2002. године;
- син Павле, рођен 2008. године.

ВЛАДЕ, син Драга и Радунке Стевановић, рођен је 19. септембра 1975. године. Ожењен је Јеленом, кћерком Милоша Ружичића из Горачића, рођеном 30. марта 1983. године. Живе у Горачићима.

Њихова деца су:

- кћи Тијана, рођена 7. фебруара 2004. године;
- кћи Невена, рођена 29. априла 2007. године.

СРЕТЕН, син Здравка и Руменке Бабић, рођен је 5. марта 1959. године. Ожењен је Миленом, кћерком Братислава Доловића из Котраже, рођеном 1963. године. Живе и раде земљу у Милатовићима.

10) Предак Владимир Стевановић пореклом из Милатовића, који је био посинак Вељка Поповића из Горачића

Њихова деца су:

- кћи Славица, рођена 23. јуна 1985. године;
- син Славко, рођен 1986. године.

СЛАВКО, син Сретена и Милене Бабић, рођен је 20. јула 1986. године. Ожењен је Марином, кћерком Радише Томашевића из Гуче, рођеном 23. априла 1988. године. Живе у Милатовићима.

ЖИВОРАД-ЖИКО, син Здравка и Руменке Бабић, рођен је 14. септембра 1961. године. Ожењен је Весном, кћерком Сава Живковића из Доњег Дубца, рођеном 5. новембра 1971. године. Живе у Милатовићима.

Њихова деца су:

- син Славиша, рођен 22. јуна 1991. године;
- син Синиша, рођен 25. априла 1994. године.

АЛЕКСА П, син Момчила и Ковине, рођен је 21. марта 1940. године, а умро је 12. децембра 1995. године. Оженио се 21. марта 1964. године Радмилом, кћерком Миломира и Милунке Драмлић из Белице(Гуча), рођеном 7. децембра 1943. године.

Њихова деца су:

- кћи Снежана, рођена 26. априла 1965. године;
- син Момчило П, рођен 1966. године.

Алекса је сахрањен на Доњем атеничком гробљу (Кулиновачки део), а породица му живи у Кулиновцима.

МОМЧИЛО П, син Алексе и Радмиле, рођен је 18. августа 1966. године у Зрењанину. Ожењен је Весном, кћерком Милоша Симић из Липолиста, пореклом из Осечана код Добоја, рођеном 3. септембра 1969. године. Живе у Кулиновцима.

Њихова деца су:

- кћи Маја, рођена 15. децембра 1995. године;
- син Алекса П, рођен 17. новембра 2000. године.

Венчани и крштени, кум деце је Милан Симић из Бачке Тополе, пореклом из Мокрина.

МИЛОМИР, син Симеуна и Марице, рођен је 14. јуна 1909. године, а умро је 13. јуна 1974. године. Био је ожењен Стојанком, кћерком Драгомира Бисенића из Рајца, која је живела од 3. новембра 1912. до 20. септембра 1990. године. Живели су и радили земљу у Стевановића џемату, а сахрањени су на гробљу Черговиште.

Њихова деца су:

- син Драган, рођен 1935. године;
- кћи Миросава, рођена 1936. године;
- кћи Вера, рођена 1939. године;
- син Десимир, рођен 1942. године, а умро 1943. године;
- син Зоран, рођен 1943. године, а умро 1944.

ДРАГАН, син Миломира и Стојанке, рођен је 18. марта 1935. године, а умро је 18. новембра 1998. Био је ожењен Маријом-Вуком, кћерком Милојка Раковића из Горачића, која је живела од 3. новембра 1926. до 10. маја 2008. године. Живели су у Кулиновцима, а сахрањени су на Доњем атеничком гробљу (Кулиновачки део) .

Њихово дете је син Милутин, рођен 1959. године.

МИЛУТИН, син Драгана и Марије, рођен је 3. марта 1959. године. Ожењен је Миљком, кћерком Миладина Чоловића из Богданице, рођеном 10. новембра 1960. године. Живели су у Кулиновцима, а сада живе у Новом Саду.

Њихов деца су:

- кћи Ивана, рођена 1982. године;
- кћи Вида, рођена 28. јуна 1988. године;
- син Радос, рођен 30. маја 1991. године.

ИВАНА, кћи Милутина и Миљке, рођена је 24. априла 1982. године. Удата је за Бобана Пековића из Лознице код Чачка, рођеног 7. јула 1978. године. Живе у Чачку. Крсна слава им је Свети Димитрије.

Њихов деца су:

- кћи Ирис, рођена 9. фебруара 2003. године;
- син Лука, рођен 1. јула 2005. године.

МИРОСАВА, кћи Миломира и Стојанке, рођена је 1936. године, а умрла је 1955. године. Била је удата за Живорада Сокића у Липницу. Умрла је убрзо после удаје. Није имала породе. Сахрањена је у Липници, а споменом је убележена на гробљу Черговиште.

БЕРА, кћи Миломира и Стојанке, рођена је 25. априла 1939. године. Удата је за Младомира Шљивића из Мршинаца, рођеног 20. јула 1935. године. Живе у Мршинцима. Крсна слава им је Свети Георгије-Ђурђевдан. Немају потомака.

АЛЕКСИЈЕ, син Симеуна и Марице, рођен је 27. марта 1913. године, а умро је 16. јула 1915. године.

Сахрањен је на гробљу Черговиште.

На његовом спомену уклесано је:

" Овде је сарањен :
младена Алексције од 4 год :
син Симеуна Стевановића
из Горачића умро 16. јуна
1915 год. Богда га прости
спомен подиже му отац
Симеун ".

ДАНИЦА, кћи
Симеуна и Марице,
рођена је 1. јануара 1915.
године, а умрла је 10.
децембра 1916. године.

Сахрањена је на
гробљу Черговиште.

На њеном спомену је
уклесано:

" Овде је сарањена
Даница од 3 г. ћер
Симеуна
Стевановића из
Горачића умрла
10. децембра 1916.
год . Бог да је
прости спомен
подиже јој отац
Симеун ".

МИЛОРАД, син
Алексе и Аноке, рођен је
1883. године, а умро је 20.
августа 1897. године.
Сахрањен је на гробљу
Черговиште.

На његовом белегу је
уклесано:

" Овдеје сарањен
увенути цвет
Милорад од 14 г.
син Алексе
Стевановић из
Горачића : умро је
20. августа 1897 : г.
споменута његов
отац Алекса ".

БОСИЉКА, кћи Милоша и Цмиљане, рођена је 12. априла 1847. године.
Била је удата за Милутина Давидовића из Лисица. Умрла је млада. Није
имала потомака.

ЈЕРОТИЈЕ, син Милоша и Цмиљане, рођен је 24. јануара 1849. године, а умро је 18. фебруара 1927. године. Оженио се 5. новембра 1878. године, Стојом, удовом покојног Петронија Ковачевића из Горачића. Кум им је био Милош Иконић из Бањице. Стоја је рођена 1849. године, а умрла је 23. фебруара 1917. године. Живели су и радили земљу у Стевановића цемату.

Нису имали одрасле мушке деце, па су привенчали Радомира Милићевића, коме су оставили своју имовину. Тако сада у Стевановића цемату живе Милићевићи.

Јеротије и Стоја сахрањени су на гробљу Черговиште. Јеротије се из неког разлога заинатио, па није хтео да га сахране у гробљу, већ у његовој ливади, испод шумарка који се налази на улазу у гробље.

На Јеротијевог
белегу уклесано је:
" **Ево гроба**
неизбежна двора
где се одмара тело
од умора Јеротија
Стевановића из
Горачића који
часно поживи 80.
год. а ратова са
турцима 1876. 7 и 8
год. а умро 18
вебруара 1927 год.
Богда му душу пр.
Овај му спомен
подиже његов зет
Радомир и ћерка
Ката Милићевић ".

Њихова деца су:

- син Будимир, рођен 1879. године (крштени кум био му је Стеван Иконић),

- кћи Катарина, рођена 1883. године (крштени кум био јој је Симо Икодиновић),

- кћи Гвозденија (четврто дете), рођена 17. новембра 1888. године, а умрла 10. октобра 1889. године,

- кћи Стана, рођена 14. јуна 1892. године, а умрла 6. фебруара 1894. године (крштена кума била јој је Јана Стевановић),

Стана је рођена као десето дете Јеротија и Стојке. Шесторо деце умрла су као бебе, нису крштени и нису уписани у црквене књиге

БУДИМИР, син Јеротија и Стоје, рођен је 30. октобра 1879. године, а умро је 10. новембра 1887. године.

Сахрањена је на гробљу Черговиште.

На Стојином белегу уклесано је:
"Ево гроба неизбежна двора где се одмара тело од умора Стоја супруга Јеротија Стевановића из Горачића: живи 68. г. а престаји у вечни дом 23 вебруара 1917. г. Богда јој душу прости овајој спомен подиже њен муж и зет Радомир Милићевић".

На његовом белегу уклесано је:
"Овдј спава виечни санак млади Будимир син Еротиа Стевановића из Горачића и маике Стоје коју вољу каоно: букет ружа а умрје упролећу евое : младости од 9 година 10 г. новембра у 1887 године.... Овај споменик подигоше Еротие и Стоја : своме незаборављеном сину Будимиру когаим : пакосна смрт уграби од 9 година : тек по земљи крочи ногом рече мајци на вјек збогом".

КАТАРИНА, кћи Јеротија и Стоје, рођена је 17. априла 1883. године, а умрла је 19. августа 1950. године. Удала се 4. новембра 1901. године за Радомира, сина Добросав Милићевића из Лисе, који је живео од 21.

На њиховом споменику уклесано је:

" Катрина жена Радомира Милићевића из Горачића пож. часно 67. г. а умрла 19 августа 1950 године. Бог да јој душу прости спомен јој сподигну муж са синовима Бошком, Младеном, Миливојем и Јеротијем и унуци Славомир син Радомира и Кате рођен 1913 год. умро 1915 ".

" Радомир Милићевић шнајдер из Горачића рођен 1883 поштен и угледан домаћин умро 1966. г. син Илија рођен 1907 умро 1918 г. кћи Јелисавка рођена 1902 умрла 1918 спомен подигну оцу брату и сестри Божидар, Младен, Миливоје, Јеротије и унуци ".

марта 1882. до 1966. године. Кум им је био Тијослав Јаковљевић. Радомир се приженио и дошао на имање у Стевановиће. Крсна слава била им је Свети Јован Крститељ-Јовањдан. Сахрањени су на гробљу Черговиште.

Њихова деца су:

- кћи Јелисавка, рођена 1902. године, а умрла 1918. године;
- син Божидар, рођен 1905. године;
- син Илија, рођен 1907. године, а умро 1917. године;
- син Младен, рођен 1910. године;
- син Славомир, рођен 4. новембра 1913. године, а умро 4. фебруара 1915. године;
- кћи Илинка, рођена 14. децембра 1916. године;
- син Миливоје, рођен 1920. године;
- кћи Милица, рођена 1922. године;
- син Јеротије, рођен 1927. године.

БОЖИДАР, син Радомира и Катарине Милићевић, рођен је 1905. године, а умро је 1984. године. Био је ожењен Лепосавом, кћерком Рада Јањића из Горачића, која је живела од 1906. до 1982. године. Живели су и радили земљу у Стевановића цемату. Сахрањени су на гробљу Черговиште.

Њихова деца су:

- син Радојко, рођен 1924. године;
- кћи Добрила, рођена 1926. године;
- син Милисав, рођен 1928. године;
- син Милутин, рођен 1935. године.

РАДОЈКО, син Божидара и Лепосаве Милићевић, рођен је 1924. године, а умро је 1996. године. Био је ожењен Душанком, кћерком Драгољуба Икодиновића из Гуче, рођеном 24. јуна 1932. године. Радојко је сахрањен на гробљу у Гучи, а породица живи и ради у Гучи.

Њихово дете је кћи Милка, рођена 21. јануара 1955. године.

ДОБРИЛА, кћи Божидара и Лепосаве Милићевић, рођена је 1926. године. Била је удата за Сава Ивановића из Велеса. Живели су и радили у Велесу, где су и сахрањени. Крсна слава била им је Свети Јован Крститељ-Јовањдан.

Њихово дете је син Радован, рођен 1951. године.

МИЛИСАВ, син Божидара и Лепосаве Милићевић, рођен је 11. августа 1928. године, а умро је 7. маја 2007. године. Био је ожењен Верицом-Вером, кћерком Ранисава Давидовића из Горачића, која је живела од 4. маја 1937. до 2008. године. Живели су и радили земљу у Горачићима, јер се Милисав привенчао у Давидовиће. Сахрањени су на

Пајовића гробљу у Горачићима. Крсна слава била им је Свети Николај-Никољдан.

Њихова деца су:

- син Слободан, рођен 1957. године;
- кћи Љиљана, рођена 1959. године.

СЛОБОДАН, син Милисава и Верице Милићевић, рођен је 12. септембра 1957. године. Ожењен је Наташом, кћерком Станоја Танасковића из Живице, рођеном 16. септембра 1973. године. Живе и раде у Горачићима. Крсна слава им је Свети Николај-Никољдан.

Њихова деца су:

- син Ранислав, рођен 23. априла 1993. године;
- син Драган, рођен 3. априла 1995. године.

ЉИЉАНА, кћи Милисава и Верице Милићевић, рођена је 3. фебруара 1959. године. Била је удата за Драгана, сина Божицара Ружића из Турице, који је живео од 30. марта 1952. до 28. септембра 2006. године. Љиљана живи у Гучи, а Драган је сахрањен на гробљу у Гучи. Крсна слава им је Свети Георгије-Ђурђевдан.

Њихова деца су:

- син Александар, рођен 1977. године;
- кћи Весна, рођена 28. априла 1983. године.

АЛЕКСАНДАР, син Драгана и Љиљане Ружић, рођен је 25. новембра 1977. године. Ожењен је Јеленом, кћерком Павла Тадића пореклом из Дупца, рођеном 24. децембра 1981. године. Живе и раде у Гучи.

Њихова деца су:

- син Матеја, рођен 28. марта 2002. године;
- кћи Ирена, рођена 25. марта 2005. године.

МИЛУТИН, син Божицара и Лепосаве Милићевић, рођен је 27. августа 1935. године. Ожењен је Надом, кћерком Бранка Ивановића из Рудог-Босна и Херцеговина, рођеном 6. септембра 1939. године. Живе и раде у Чачку. Крсна слава им је Свети Јован-Јовањдан.

Њихова деца су:

- син Ненад, рођен 1965. године;
- син Дејан, рођен 28. маја 1967. године.

НЕНАД, син Милутина и Наде Милићевић, рођен је 9. септембра 1965. године. Ожењен је Оливером Јовановић из Крушевца. Живе и раде у Њујорку.

МЛАДЕН, син Радомира и Катарине Милићевић, рођен је 21. децембра 1910. године, а умро је 14. октобра 1982. године. Био је ожењен Персом, кћерком Јовка Јовковића из Зеока, која је живела од 12. маја 1916. до 28. јуна 2006. године. Живели су и радили у Стевановића цемату, а сахрањени су на гробљу Черговиште.

Њихова деца су:

- син Милован, рођен 1938. године, чији је крштени кум био Ратко Ракићевић из Виљуше;
- кћи Радмила, рођен 1946. године, чији је крштени кум био Ратко Ракићевић из Виљуше;
- син Милорад, рођен 1949. године.

МИЛОВАН, син Младена и Персе Милићевић, рођен је 9. октобра 1938. године. Ожењен је Руменком, кћерком Обрада Шипетића из Граба, рођеном 1947. године. Живе и раде у Паризу.

Њихова деца су:

- син Дејан, рођен 19. октобра 1971. године;
- син Далибор, рођен 21. новембра 1979. године.

РАДМИЛА, кћи Младена и Персе Милићевић, рођена је 21. децембра 1946. године. Удата је за Дамљана, сина Радише Драмлића из Белице код Гуче, рођеног 22. априла 1948. године. Живе и раде у Лучанима и у Кривачи. Крсна слава им је Свети Јован Крститељ-Јовањдан.

Њихово дете је кћи Љупка, рођена 1971. године.

ЉУПКА, кћи Дамјана и Радмиле Драмлић, рођена је 2. маја 1971. године. Удата је за Дражена, сина Бранка Мркоње пореклом са Брача, рођеног 9. октобра 1970. године. Живе и раде у Београду.

Њихово дете је син Филип, рођен 29. септембра 1999. године.

МИЛОРАД, син Младена и Персе Милићевић, рођен је 3. априла 1949. године. Био је ожењен је Мирјаном, кћерком Живорада Белошевића из Рожаца, рођеном 1. септембра 1962. године.

Њихова деца су:

- кћи Маријана, рођена 1979. године;
- кћи Слађана, рођена 1982. године.

Милорад живи у Стевановића цемату.

МАРИЈАНА, кћи Милорада и Мирјане Милићевић, рођена је 1. септембра 1979. године. Удата је за Ђура Церанића из Книна, рођеног 1976. године. Живе у Чачку. Крсна слава им је Свети Георгије-Ђурђевдан.

Њихова деца су :

- син Илија, рођен 7. фебруара 2001. године;
- кћи Јана, рођена 5. јула 2003. године.

СЛАЂАНА, кћи Милорада и Персе Милићевић, рођена је 17. јануара 1982. године. Удата је за Ивана Мићовића из Лисе, рођеног 7. јула 1972. године. Живе и раде у Чачку.

Њихова деца су :

- кћи Сандра, рођена 8. децембра 2002. године;
- кћи Елена, рођена 3. новембра 2006. године.

ИЛИНКА, кћи Радомира и Катарине Милићевић, рођена је 14. децембра 1916. године, а умрла је 2001. године. Била је удата за Андрију, сина Спасоја Пантовића из Виче, који је живео од 1911. до 1971. године. Живели су и радили земљу у Вичи и сахрањени су на гробљу Љута крушка у Вичи. Крсна слава била им је Свети Василије.

Њихова деца су:

- син Микаило, рођен 1937. године, а умро 1943. године;
- син Драгиша, рођен 1938. године;
- син Радомир, рођен 1940. године;
- син Слободан, рођен 1949. године.

ДРАГИША, син Андрије и Илинке Пантовић, рођен је 17. новембра 1938. године. Ожењен је Светланом, кћерком Слободана Ранковића из Вреоца, рођеном 1. августа 1948. године. Живе у Чачку.

Њихова деца су:

- син Владан, рођен 1967. године;
- син Драган, рођен 1971. године.

РАДОМИР, син Андрије и Илинке Пантовић, рођен је 2. октобра 1940. године. Ожењен је Слободанком, кћерком Теофила Теофиловића из Рожаца, рођеном 21. новембра 1944. године. Живе и раде у Чачку, у Трбушанима.

Њихова деца су:

- кћи Марина, рођена 2. септембра 1965. године, а умрла 1. јануара 2000. године;
- кћи Марија, рођена 1969. године.

СЛОБОДАН, син Андрије и Илинке Пантовић, рођен је 18. јула 1949. године, а умро је 9. марта 2008. године. Био је ожењен Милојком, кћерком Радоша Мићевића из Пријепоља, рођеном 15. јула 1960. године. Слободан је сахрањен на Чачанском гробљу, а породица живи у Чачку-Љубић кеј.

Њихова деца су:

- кћи Снежана, рођена 1977. године;
- син Александар, рођен 22. маја 1980. године.

СНЕЖАНА, кћи Слободана и Милојке Пантовић, рођена је 18. децембра 1977. године. Удата је за Марка, сина Младена Стојановског из Земунa, рођеног 7. маја 1976. године. Живе и раде у Земуну. Крсна слава им је Свети Николај-Никољдан.

Њихово дете је кћи Наташа, рођена 7. јануара 1994. године.

МИЛИВОЈЕ, син Радомира и Катарине, рођен је 3. априла 1920. године, а умро је 17. априла 1992. године. Био је ожењен Мартом-Маријом, кћерком Станоја Томашевића из Горње Краварице, рођеном 17. јуна 1927. године. Живели су и радили у Горачићима, а сахрањени су на гробљу Черговиште. Крсна слава им је Свети Јован Крститељ-Јовањдан.

Њихова деца су:

- кћи Лепосава, рођена 1950. године;
- син Радош, рођен 1951. године;
- син Велимир, рођен 1953. године;
- кћи Миланка, рођена 1959. године.

ЛЕПОСАВА, кћи Миливоја и Марте Милићевић, рођена је 12. септембра 1950. године. Удата је за Љубинка, сина Владимира Мутавцића из Новог Пазара, рођеног 15. маја 1947. године. Живе и раде у Новом Пазару.

Њихова деца су:

- кћи Данијела, рођена 1972. године;
- син Александар, рођен 1975. године.

ДАНИЈЕЛА, кћи Љубинка и Лепосаве Мутавцић, рођена је 18. јануара 1972. године. Удата је за Драгана Тамбурића из Крагујевца, рођеног 1972. године. Живе и раде у Паризу.

Њихово дете је син Никола, рођен 20. октобра 1996. године.

АЛЕКСАНДАР, син Љубинка и Лепосаве Мутавцић, рођен је 13. децембра 1975. године. Ожењен је Драганом Ристић из Смедерева, рођеном 1978. године. Живе и раде у Новом Пазару.

Њихово дете је син Дамјан, рођен 27. октобра 2006. године.

РАДОШ, син Миливоја и Марте Милићевић, рођен је 1951. године, а умро је 2000. године. Био је ожењен Олгом, кћерком Томислава Гогића из Милатовића, рођеном 1960. године. Живели су и радили у Горачићима где Олга и сада живи. Радош је сахрањен на гробљу Черговиште.

Њихова деца су:

- кћи Катарина, рођена 12. јануара 1979. године;
- син Иван, рођен 1980. године.

ИВАН, син Радоша и Олге Милићевић, рођен је 22. новембра 1980. године. Ожењен је Маријом, кћерком Лефтера Михаиловског из Македоније, рођеном 1986. године. Живе и раде у Гучи.

Њихово дете је кћи Теодора, рођена 29. септембра 2007. године.

ВЕЛИМИР, син Миливоја и Марте Милићевић, рођен је 11. августа 1953. године. Ожењен је Живадинком, кћерком Животија Јовановића из Сврљига, рођеном 6. септембра 1956. године. Живе у Чачку.

Њихова деца су:

- кћи Софија, рођена 14. марта 1982. године;
- син Филип, рођен 19. августа 1985. године.

МИЛАНКА, кћи Миливоја и Марте Милићевић, рођена је 11. јула 1960. године. Удата је за Раденка, сина Михаила Терзића из Ртију, рођеног 21. априла 1953. године. Живе и раде у Гучи. Крсна слава им је Стевандан.

Њихова деца су:

- кћи Марта, рођена 1984. године;
- кћи Татјана, рођена 4. маја 1990. године.

МАРТА, кћи Раденка и Миланке Терзић, рођена је 29. јуна 1984. године. Удата је за Миланка Јовановића из Миланче код Студенице.

Њихова деца су:

- син Немања, рођен 3. октобра 2002. године;
- кћи Вања, рођена 21. априла 2005. године;
- син Вук, рођен 9. маја 2006. године.

Марта живи и ради у Гучи.

МИЛИЦА, кћи Радомира и Катарине Милићевић, рођена је 8. априла 1922. године, а умрла је 11. децембра 1998. године. Била је удата за Милутина, сина Милана Ђорђевића из Јездине, који је живео од 1918. до 5. августа 1992. године. Живели су и радили у Јездини. Крсна слава била им је Свети Николај-Никољдан. Сахрањени су на гробљу у Јездини.

Њихова деца су:

- кћи Олгица, рођена 1947. године;
- син Милан, рођен 1949. године.

ОЛГИЦА, кћи Милутина и Милице Ђорђевић, рођена је 26. октобра 1947. године. Удата је за Радована, сина Драгољуба Ћирића из Горње Горевнице, рођеног 12. октобра 1946. године. Живе у Љубићу. Крсна слава им је Свети Стефан.

Њихово дете је кћи Слађана, рођена 1971. године.

СЛАЂАНА, кћи Радована и Олгице Ћирић, рођена је 29. маја 1971. године. Удата је за Ненада, сина Милорада Вушовића из Никшића. Живе у Чачку, на Градском бедему.

Њихово дете је кћи Магдалена, рођена 12. августа 1997. године.

МИЛАН, син Милутина и Милице Ђорђевић, рођен је 13. јуна 1949. године. Ожењен је Милком, кћерком Исидора Тодоровића из Јездине, рођеном 31. октобра 1953. године. Живе и раде у Чачку.

Њихова деца су :

- син Саша, рођен 1975. године;
- син Ненад, рођен 19. децембра 1979. године.

ЈЕРОТИЈЕ, син Радомира и Катарине Милићевић, рођен је 16. марта 1927. године, а умро је 1978. године. Оженио се 21. септембра 1952. године Бисенијом, кћерком Благоја Бојовића из Брезовице, која је живела од 1932. до 19. децембра 1991. године. Живели су и радили земљу у Стевановића цемату. Сахрањени су на гробљу Черговиште. Крсна слава била им је Свети Јован Крститељ-Јовањдан.

Њихово дете је син Томислав, рођен 1953. године.

ТОМИСЛАВ, син Јеротија и Бисеније Милићевић, рођен је 5. октобра 1953. године. Ожењен је Стаменијом, кћерком Луке Петровића из Горачића, рођеном 4. децембра 1960. године. Живе и раде земљу у Стевановића цемату. Крсна слава им је Свети Јован Крститељ-Јовањдан.

Њихова деца су:

- син Радомир, рођен 1977. године;
- кћи Наташа, рођена 1982. године.

РАДОМИР, син Томислава и Стаменије Милићевић, рођен је 8. новембра 1977. године. Ожењен је Јеленом, кћерком Мирослава Стевановића из Горачића, рођеном 19. априла 1985. године. Живе и раде у Стевановића цемату.

Њихова деца су:

- син Стефан, рођен 30. јуна 2002. године;
- син Немања, рођен 2008. године.

НАТАША, кћи Томислава и Стаменије Милићевић, рођена је 28. јануара 1982. године. Удата је за Андрију, сина Михаила Главоњића из Горачића. Живе и раде у Чачку. Крсна слава им је Свети Николај-Никољдан.

Њихово дете је син Иван, рођен 29. јануара 2007. године.

МИЛАН, унук СТЕВАНОВ

МИЛАН је син Радована и Перунике. Једини запис који указује на његово постојање јесте белег, који се налази на Ружичића гробљу, одмах поред Перуникиног белега.

По изгледу белега и по начину писања, који је исти као и на белегу Радована и Перунике, претпоставка је да је њихов син.

На Милановом
белегу уклесано
је:
" 1831 zde
почивает : раб :
бож Милана
престави се у
најлепшему
цвету ".

ПЕТАР, син СТЕВАНОВ

ПЕТАР је рођен 1771. године, а умро је 1. октобра 1841. године. Био је ожењен Илинком, која је живела од 1780. до 1842. године. Петар се спомиње у тефтерима чибука као пореска глава у периоду од 1822. до 1833. године. По оцу Стевану презивао се Стевановић. Петар је био учесник Првог српског устанка¹¹. Петар и Илинка сахрањени су на Ружичића гробљу.

Њихово дете је син Милорад, рођен 1813. године.

На Илинкином белегу уклесано је:

" Раба Илинка: Петра Стевановић: пожи: 62.г: умре у 1842.г. "

На Петровом белегу уклесано је:

" ОВДЕ ПОЧИВА ТИЛО: Петра Стевановића : пожи: 70:г: умре: 1841 г: помену га Сретен унук: его. "

11) Ника-Никола Стојић, Радован М. Маринковић, Зоран Маринковић „Драгачевци под барјаком војда Карађорђа и Милоша Обреновића“ Графика Јуреш, Чачак 2004. стр. 130 у списку устаника спомиње се Петар Стевановић.

У матичној књизи умрлих, која се водила у Горачићкој цркви, а која се данас налази у Архиву града Чачка, записано је за Петра Стевановића:

317.

НАПИСАНИЕ ОУМИРАЮЩИХЪ.

РѢС БѢИ *Петра Стевановића* ЖИТЕА
Горачи (исповѣдав прѣжде согрѣшеніа своа **1861**
 іерію *Петру Стевановићу*
 Парохъ Цѣркве ст *Крста рождества божсородин* мѣа
 въ *Горачи* сѣща, ѿ причастіа
 стѣхъ таинъ) престависа мѣа *октобрѣ* днѣ /
 днѣ / лѣта предположеннаго, ѿ погребѣа
 въ вѣлаю мѣа ѿ днѣ подъ лѣтомъ поставленнаго, во гробѣ *Горачи*

МИЛОРАД, син Петра и Илинке, рођен је 1813. године, а умро је 12. јула 1861. године. Као пореска глава почео се водити од 1835. године, иако је отац Петар у то време још био жив.

Женио се два пута. Прво Миросавом, која је умрла 19. септембра 1850. године.

Њихова деца су:

- син Сретен, рођен 1833. године,
- син Јован, рођен 1835. године,
- син Вићентије, рођен 1838. године,
- кћи Јована, рођена 1841. године, чији је крштени кум био Стеван Милутиновић из Бањице,
- син Коста, рођен 1843. године,
- син Миленко, рођен 1849. године, чији је крштени кум био Стефан Иконић из Бањице.

Други пут оженио се Јованом, која се спомиње у попису становништва из 1863. године. Она се, вероватно, после Милорадове смрти преудала.

Њихово дете је син Чедомир, рођен 14. јануара 1857. године. Он се не спомиње у попису становништва 1863. године, што указује да је већ био умро.

Милорад је сахрањен на гробљу Черговиште у Горачићима.

НАПИСАНИЕ КР Ш.	
Родиса младеца пола <i>Жан Мило</i> мѣца <i>Феврвора</i> Днѣ <i>6</i>	18 <i>31</i>
Аѣта предложѣннагъ: Оѣца младеца <i>Милорада Стевановића</i>	
Мати же <i>Миросаве</i> жителѣ <i>Горачић</i>	
Крѣтиса и мѣромъ сѣмъ помѣзаса чрезъ мѣнѣ <i>Іерѣя</i> мѣста <i>Поповића</i>	мѣца
Пароха цѣркве сѣ <i>Горачић</i>	
Свѣдѣтели изъ <i>Горачића</i> сѣмѣ: <i>Стеванъ Милутиновићъ</i>	Днѣ <i>19</i>
Мѣца и днѣ подъ аѣтомъ положѣннагъ. И дано вѣсть во сѣмъ крѣтѣнѣи младеца <i>Има</i>	
цѣ <i>Има</i> Воспрѣмни <i>Стеванъ Милутиновићъ</i>	
вѣсть <i>Стеванъ Милутиновићъ</i>	
жителѣ <i>Горачић</i>	

Запис о крштењу Јоване, кћерке Милорада и Миросаве Стевановић, чији је крштени кум био Стеван Милутиновић из Бањице.

Родиса младеца пола <i>Иу</i> мѣца <i>Јануарѣ</i> Днѣ <i>14</i>	18 <i>7</i>
Аѣта предложѣннагъ: Оѣца младеца <i>Милорада Стевановића</i>	
Мати же <i>Јована</i> жителѣ <i>Горачић</i>	
Крѣтиса и мѣромъ сѣмъ помѣзаса чрезъ мѣнѣ <i>Іерѣя</i> мѣста <i>Поповића</i>	мѣца
Пароха цѣркве сѣ <i>Горачић</i>	
Свѣдѣтели изъ <i>Горачића</i> сѣмѣ: <i>Стеванъ Милутиновићъ</i>	Днѣ
Мѣца и днѣ подъ аѣтомъ положѣннагъ. И дано вѣсть во сѣмъ крѣтѣнѣи младеца <i>Чедомиръ</i>	
цѣ <i>Има</i> Воспрѣмни <i>Стеванъ Милутиновићъ</i>	
вѣсть <i>Стеванъ Милутиновићъ</i>	
жителѣ <i>Горачић</i>	

Запис о крштењу Чедомира, сина Милорада и Јоване Стевановић, чија је кума била Станија Веселиновић из Горачића.

На његовом белегу уклесано је:
" Овде почива: раб: божи **МИЛОРАД**
СТЕВАНОВИЋ, жител: Горачки:
који чесно, поживе: 48:г, а
престависе 12 јула у 1861 г а вечна
му памјат, богдаму душу прости
овај: знак подигоше: Сретен, Јован
и Коста: синови: его у 1877 г. "

ЈОВАНА, кћи Милорада и Миросаве, рођена је 6. фебруара 1841. године, а умрла је 8. октобра 1859. године. Сахрањена је на гробљу Черговиште.

На њеном белегу уклесано је:
" Овде почива: **Јована кћи почивш Милорада**
Стевановића коа умре: од: 16.г. у 1859 г."

МИЛЕНКО, син Милорада и Миросаве, рођен је 12. априла 1849. године, а умро је као беба од годину дана, 1850. године.

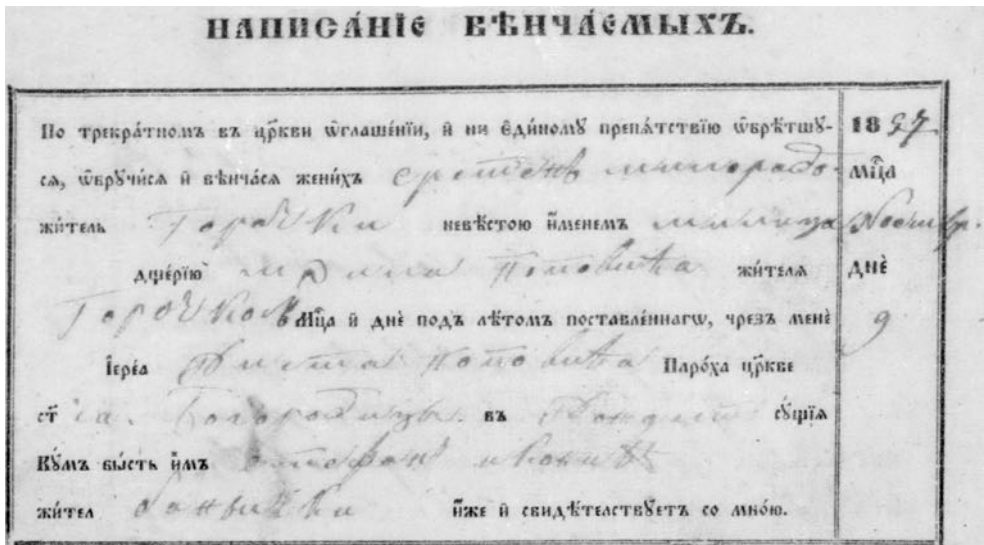
Сахрањен је на гробљу Черговиште

На споменику је уклесано име најмлађег Милорадовог сина Чедомира, који је касније рођен и који је такође умро као беба.

На његовом белегу уклесано је:
" Овај знак:
подиже Сретен Стевановић: свом брату Чедомиру од: 1.године: умро у 1850:г."

СРЕТЕН, син Милорада и Миросаве, рођен је 1833. године, а умро је 5. новембра 1890. године. Женио се два пута. Први пут оженио се Милицом, кћерком Мијаила Поповића из Горачића, која је живела од 1836. до 1862. године. Нису имали потомака.

Запис о венчању Сретена Милорадовог и Милице, кћерке Мијаила Поповића. Венчали су се 9. новембра 1857. године. Кум им је био Стефан Иконић из Бањице.

У попису становништва из 1863. године забележено је: Сретен Стевановић, земљоделац, стар 30 г., брат Јован 28, Вићентије 25, Коста 20, снаја Сока 22, Станика 21, синовица Милена 1/2, мађија Јована 42. Имање 1 кућа и 7 зграда, 3 плуга ораће земље, 7 коса траве, 1 1/2 плуг воћњака, 2 мотике винограда, 1 воденица, 2 плуга орнице – свега 101 дукат цесарски. Месечни приход од личне привреде, стоке и земљеделија 20т. По имању спада у II класу, по приходу у V класу.

Сахрањени су на гробљу Черговиште.

На Миличином
белегу уклесано је:
" Овде: почива:
Милица супруга
Сретена
Стевановића: која
поживи 26 годи: а
умрије у 1862: г. "

Други пут оженио се Росом, супругом почившег Станка Сталовића из Виче, која је живела од 1831. до 8. јануара 1915. године. Нису имали потомака.

На Росином белегу
уклесано је:

" Овде пред овим
ладним каменом
а шареним
споменом:
почивају земни
остатци Росу
супруга пок:
Сретена
Стевановића из
Горачића: која
часно поживи 84
године: а
престави се у
вечни дом 8.
јануара 1915.
године: Бог да јој
душу прости:
овај надгробни
знак подигоше
њен синовац
Милоје и унук
Радосав и
Сретен и
праунук
Гвозден ".

На Сретеновом белегу уклесано је:

" Пратња вечној кући.
Овде пред овим: дичним споменом тико почива блажено упокоени раб: божји Сретен М. Стевановић уважени грађанин и бивши кмет овог села Горачића и великорадни земљоделац који чесно поживи 60 година а престаји се 3-ег новембра 1890.годи. Бог да му душу прости. Овај му надгробни знак подиже брат Коста и Милое синовац когае покојник наследником звао ерон: није порода имао

Писа каменорезац
Дмитар: В: Ђорђевић ср

Сретен, син Милорадов, оставио нам је драгоцене споменике и на њима податке о нашим прецима, као и својеврстан култ гробља и гробова. Подигао је бројно спомење: Стевану и Петру, Радосаву и Илинки на Ружичића гробљу; Милораду, Вићентију, Јовани, Чедомиру на Черговишту. Сретен је ангажовао веома даровитог каменоресца, Дмитра Ђорђевића, који се по оцу Ђорђу-Ђоку Веселиновићу потписивао као Ђорђевић или Ђоковић.

ЈОВАН, син
Милорада и Миросаве,
рођен је 1835. године, а
умро је 5. јануара 1910.
године. Био је ожењен
Соком, кћерком
Недељка Вуловића из
Радаљева.

На Јовановом
белегу уклесано
је:
" Овде је
сарањен
Јован
Стевановић из
Горачића кои
часно..... 5.
јануара 1910
го: Бог да му
душу прости:
овај му
споменик
подиже син
Милован ".

Њихова деца су :

- кћи Милева, рођена 1863. године;
- син Милош, рођен 1865. године (није познато шта је са њим било, вероватно је умро као дете);
- кћи Стојка, рођена 1867. године;
- син Мишко, рођен 1869. године (није познато шта је са њим било, вероватно је умро као дете);
- син Милован, рођен 1871. године, чији је крштени кум био Недељко Иконић;
- кћи Јулка, рођена 19. априла 1874. године, чији је крштени кум био Влајко Стевановић.

Јован је сахрањен на гробљу Черговиште.

МИЛЕВА, кћи Јована и Соке, рођена је 10. марта 1863. године, а умрла је 4. марта 1930. године. Била је удата за Недељка, сина Млађана Стојановића из Горачића, који је живео од 15. новембра 1860. до 1916. године. Венчали су се 1. новембра 1882. године, а венчани кум био им је Добривоје Илић из Чачка. Живели су и радили земљу у Горачићима, а сахрањени су на гробљу Черговиште. Крсна слава била им је Свети Николај-Никољдан.

Њихова деца су:

- кћи Јулијана, која је умрла као дете 29. јуна 1887. године;
- син Тиосав, рођен 1889. године, а погинуо као ратник 1914. године;
- син Благоје, рођен 1900. године.

На Неђељковом белегу уклесано је:

" У овом гробу лежи Неђељко Стојановић из Горачића који часно поживи 56 год.....".

БЛАГОЈЕ, син Недељка и Милеве Стојановић, рођен је 1900. године, а умро је 1940. године. Био је ожењен Винком Милинковић из Рогаче, која је живела од 1902. до 27. децембра 1967. године. Живели су у Горачићима, у Давидовића потоку, а сахрањени су на гробљу Черговиште.

Њихова деца су:

- син Раденко, рођен 1929. године;
- син Милован, рођен 1932. године,
- кћи Јелисавка;
- кћи Слободанка.

На заједничком споменику Благоју и Тијосаву уклесано је:
" Благоје Стојановић из Горачића пож. 40 г. а умро 22. априла 1940 г. бог да му душу прости спомен му сподигне супр. Винка и синови Раденко и Милован Тијосав Стојановић пож 25 г. а као ратник ранисе наа умро у болници у Заечару Бог да му душу прости".

На заједничком споменику Винки и Милеви уклесано је:

"Ево гроба неизбежна двора где се одмара тело од умора Винка супруга Благоја Стојановића рођена 1902 год. добра радница и домаћица поживи часно и поштено 65 г. умрла 27. XII 1967 год спомен подижу синови Милован, Раденко снаје Мица и Стоинка Миљева Стојановић живела 67 год. умрла 4. марта 1930 год."

РАДЕНКО, син Благоја и Винке Стојановић, рођен је 1929. године. Био је ожењен Надом, кћерком Савка Станковића из Горачића. Живели су у Ужицу. Раденко је сахрањен у Ужицу, а Нада у Чачку.

Њихово дете је кћи Николија.

МИЛОВАН, син Благоја и Винке Стојановић, рођен је 1932. године, а умро је 2009. године. Био је ожењен Живком, кћерком Обрада Радосавчевића из Горачића, која је живела од 1935. до 2003. године. Живели су у Горачићима, у Давидовића потоку. Сахрањени су на гробљу Черговиште.

Њихова деца су:

- син Драган, рођен 1959. године;
- кћи Љубина, рођена 1964. године;
- син Миодраг, рођен 1966. године;
- син Микаило, рођен 1969. године.

ДРАГАН, син Милована и Живке Стојановић, рођен је 1959. године. Ожењен је Станом, кћерком Мирка Милића из Горњег Дубца. Живе и раде у Лучанима.

Њихово дете је син Владимир, рођен 20. децембра 1983. године.

ЉУБИНА, кћи Милована и Живке Стојановић, рођена је 1. марта 1964. године. Удата је за Видоја, сина Љубинка Давидовића из Драгачице, рођеног 7. марта 1955. године. Живе и раде у Драгачици. Крсна слава им је Свети Николај-Никољдан.

Њихова деца су:

- кћи Драгица, рођена 1983. године;
- кћи Радица, рођена 1985. године.

ДРАГИЦА, кћи Видоја и Љубине Давидовић, рођена је 15. маја 1983. године. Удата је за Срећка, сина Милана Тимотијевића из Турице. Живе и раде у Турици. Крсна слава им је Свети Лука.

Њихово дете је син Ђорђе, рођен 25. јуна 2005. године.

РАДИЦА, кћи Видоја и Љубине Давидовић, рођена је 25. августа 1985. године. Удата је за Дејана, сина Драгића Чакаревића из Котраже. Живе и раде у Котражи. Крсна слава им је Свети Игњатије.

Њихова деца су:

- син Матија, рођен 2004. године;
- син Лука, рођен 2007. године.

МИОДРАГ, син Милована и Живке Стојановић, рођен је 1966. године, а умро је 1998. године. Био је ожењен Слађаном Спасојевић из Радаљева.

Њихова деца су:

- син Марко, рођен 1992. године;
- кћи Јована, рођена 1995. године.

Породица живи у Гучи, где је Миодраг сахрањен.

МИКАИЛО, син Милована и Живке Стојановић, рођен је 6. јануара 1969. године. Ожењен је Снежаном, кћерком Милоша Ђукића из Видове, рођеном 10. априла 1976. године. Живе и раде земљу у Горачићима.

Њихово дете је син Милош, рођен 26. септембра 2007. године.

ЈЕЛИСАВКА, кћи Благоја и Винке Стојановић, била је удата за Младена Веселиновића из Горње Жежевице. Сахрањени су на гробљу у Жежевици.

Њихова деца су:

- кћи Јермина, која живи у Швајцарској;
- кћи Деса, која живи у Београду и има сина;
- кћи Цака, која живи у Београду и има потомака;
- син Радојица, који је живео у Жежевици и нема потомака;
- син Миле, који живи у Рогљу код Пожеге.

СЛОБОДАНКА, кћи Благоја и Винке Стојановић, била је удата за Перишу Ружичића из Горачића. Сахрањени су на гробљу у Ружичићима. Немају потомака.

СТОЈКА, кћи Јована и Соке, рођена је 10. маја 1867. године, а умрла је 12. фебруара 1900. године. Била је удата за Алексија, сина Вука Стојановића из Горачића, рођеног 21. марта 1865. године. Узели су се 12. новембра 1888. године, а кум им је био Божидар Ружичић из Горачића.

Живели су и радили земљу у Горачићима, а Стојка је сахрањена на гробљу Черговиште.

Крсна слава била им је Свети Николај-Никољдан.

На Стојкином белегу уклесано је:

**" Овај споменик
подиже Милован
Стевановић из
Горачића а својој
сестри Стојки
која живи 32 г. а
умре 12. фебруара
1900 год бог даје
душу прости
нажалост, својој
вамили "**

МИЛОВАН, син Јована и Соке, рођен је 2. јануара 1871. године, а умро је 1934. године. Био је ожењен Крстином, кћерком Милије Радоњића из Рогаче, која је живела од 1. маја 1871. до 1934. године. Венчали су се 12. новембра 1888. године, а кум им је био Лазар Радосавчевић. Сахрањени су на гробљу Черговиште

У крштеним књигама Миловану је уписано презиме Стефановић. Подаци о његовом рођењу не слажу се у књигама и на споменику .

На њиховом споменику уклесано је:

**" Милован
Стефановић из
Горачића 1868-
1934 супруга
Крстина 1868-1934
кћи Радојка 1905-
1912 син Велисав
1898-1919 спомен
подигоше синови
односно браћа
Милија и Радич
срез. писар из
Чачка "**

Њихова деца су:

- син Милија, рођен 1890. године, чија је крштена кума била мајка Сока;
- кћи Миљка, рођена 1893. године, чији је крштени кум био Јанко Иконић из Бањице;
- кћи Челка, рођена 1895. године, чији је крштени кум био Јанко Иконић из Бањице;
- син Веселин, рођен 1898. године, а умро 1919. године, чији је крштени кум био Јанко Иконић из Бањице;
- син Радич, рођен 1901. године, чији је крштени кум био Ђурђе Стојановић из Горачића;
- син Манојло, рођен 1903. године, чији је крштени кум био Вучић Стевановић;
- кћи Радојка, рођена 1905. године, а умрла 1912. године, чији је крштени кум био Јанко Иконић из Бањице;
- кћи Стојанка, рођена 1912. године, чији је крштени кум био Миљко Стевановић.

МИЛИЈА, син Милована и Крстине, рођен је 1890. године, а умро је 1945. године. Био је ожењен Натом, кћерком Милована Шолајића из Ивањице, која је живела од 1901. до 1975. године. Живели су у Чачку и сахрањени су на Чачанском гробљу.

Њихова деца су:

- кћи Олга, рођена 1923. године;
- син Мирослав-Миле, рођен 1925. године;
- кћи Љуба, рођена 1927. године.

ОЛГА, кћи Милије и Нате, рођена је 23. августа 1923. године. Била је удата за Петра Трипковића у Ужице, где су и живели. Умрла је 2001. године. Нису имали потомака.

МИРОСЛАВ, син Милије и Нате, рођен је 10. јула 1925. године. Био је ожењен Надом, кћерком Уроша Томашевића из Ченте код Панчева, која је живела од 12. септембра 1926. до 1. јануара 2006. године.

Имају кћерку Соњу, рођену 1953. године.

Миле живи у Умци.

СОЊА, кћи Мирослава и Наде, рођена је 2. августа 1953. године. Удата је за Драгана, сина Ђура Мартиновића из Умке.

Њихова деца су:

- кћи Јелена, рођена 1980. године;
- кћи Бојана, рођена 1983. године.

ЉУБА, кћи Милије и Нате, рођена је 27. марта 1927. године, а умрла је 8. јануара 1995. године. Била је удата за Бранка Серафина. Живели су и радили у Београду.

Њихова деца су:

- син Јован, рођен 1952. године;
- сим Мирослав, рођен 1957. године.

ЈОВАН, син Бранка и Љубе Серафин, рођен је 16. јула 1952. године. Ожењен је, живи на Новом Зеланду.

Његова деца су:

- кћи Брана, рођена фебруара 1983. године;
- син Васа, рођен 1991. године.

МИРОСЛАВ, син Бранка и Љубе Серафин, рођен је 14. фебруара 1957. године. Ожењен је Весном Савић из Београда. Живе и раде у Београду.

Имају кћерку Катарину, рођену 4. априла 1999. године.

МИЉКА, кћи Милована и Кристине, рођена је 1893. године. Није се удавала. Живела је са братом Радичем у Чачку, где је и умрла. Сахрањена је на Чачанском гробљу.

ЧЕЛКА, кћи Милована и Кристине, рођена је 14. октобра 1895. године, а умрла је 1977. године. Била је удата за Милојка, сина Петра Раковића из Горачића, који је живео од 10. јануара 1894. до 1964. године. Крсна слава била им је Свети Николај-Никољдан. Сахрањени са на Доњем атеничком гробљу.

Њихова деца су:

- кћи Марија-Вука, рођена 1926. године;
- син Петар, рођен 1928. године;
- син Радул, рођен 1930. године;
- кћи Радованка, рођена 1934. године, чија је крштена кума била Марија Раковић.

МАРИЈА-ВУКА, кћи Милојка и Челке Раковић, рођена је 3. новембра 1926. године, а умрла је 10. маја 2008. године. Била је удата за Драгана, сина Миломира Стевановића из Горачића¹².

ПЕТАР, син Милојка и Челке Раковић, рођен је 20. јануара 1928. године, а умро је 12. децембра 1996. године. Био је ожењен Вукосавом, кћерком Радомира Николића из Бањице, која је живела од 1940. до 1965. године. Сахрањени су на Доњем атеничком гробљу.

Њихова деца су:

- кћи Милка, рођена 1960. године;
- син Милан, рођен 1961. године.

12) Погледати потомке на страни 125 (по овом штампању).

МИЛКА, кћи Петра и Вукосаве Раковић, рођена је 23. октобра 1960. године. Била је удата је за Душана Петковића из Бања Луке, који је живео од 1955. до 2005. године.

Њихова деца су:

- кћи Јелена, рођена 1980. године;
- син Милан, рођен 1984. године.

Милка живи у Бања Луци.

МИЛАН, син Петра и Вукосаве Раковић, рођен је 9. јануара 1961. године. Ожењен је Зорицом, кћерком Велизара Зимоњића из Атенице, рођеном 30. јануара 1961. године. Живе у Атеници.

Њихова деца су:

- син Милош, рођен 14. марта 1985. године;
- син Петар, рођен 30. јуна 1989. године.

РАДУН-РАДУЛ, син Милојка и Челке Раковић, рођен је 13. децембра 1930. године. Оженио се 3. јуна 1962. године Вером Јанковић из Липнице, рођеном 5. октобра 1935. године. Живе у Београду.

Њихово дете је кћи Тања, рођена 1963. године.

ТАЊА, кћи Радула и Вере Раковић, рођена је 26. новембра 1963. године. Удата је за Дарка Стојановића из Зајечара, рођеног 25. октобра 1962. године. Живе у Београду.

Њихова деца су:

- кћи Ана, рођена 10. децембра 1992. године;
- син Никола, рођен 23. јуна 2004. године.

РАДОВАНКА-РАДА, кћи Милојка и Челке Раковић, рођена је 4. маја 1934. године, а умрла је 18. фебруара 2006. године. Била је удата за Ђура Влаисављевића из Лике, који је живео од 8. августа 1942. до 6. јануара 2000. године. Живели су и сахрањени су у Београду.

Њихова деца су:

- кћи Тања, рођена 1963. године;
- син Перица, рођен 8. августа 1965. године.

ТАЊА, кћи Ђура и Радованке Влаисављевић, рођена је 21. јануара 1963. године. Удата је за Драгана Маџаревића из Београда, рођеног 5. јула 1957. године.

Њихова деца су:

- син Петар, рођен 18. октобра 1984. године;
- кћи Ивана, рођена 7. септембра 1989. године.

Живе у Београду. Са њима живи Тањин брат Перица.

РАДИЧ СТЕФАНОВИЋ¹³, син Милована и Кристине, рођен је 1901. године, а умро је 1960. Био је ожењен Ружом, кћерком Радомира Ћирковића из Атенице. Сахрањени су на Чачанском гробљу.

Њихова деца су:

- син Александар, рођен 1931. године;
- син Радомир, рођен 1932. године;
- син Слободан, рођен 1936. године.

АЛЕКСАНДАР, син Радича и Руже, рођен је 31. октобра 1931. године. Ожењен је Љиљаном, кћерком Радована Раилића пореклом са Жабљака, рођеном 1935. године. Живе у Чачку. Имају кћерку Лидију.

ЛИДИЈА, кћи Александра и Љиљане, рођена је 9. маја 1959. године. Удата је за Драгана Сагића. Живе у Београду.

Њихова кћи Јелена рођена је 5. маја 1988. године.

РАДОМИР, син Радича и Руже, рођен је 4. новембра 1932. године, а умро је 7. јуна 1990. године. Био је ожењен Душанком, кћерком Милутина Ивановића, официра предратне српске војске, рођеном 28. септембра 1935. године.

Њихова деца су:

- син Братислав, рођен 1959. године;
- син Душан, рођен 1965. године.

Душанка живи у Чачку, а Радомир је сахрањен на Чачанском гробљу.

БРАТИСЛАВ, син Радомира и Душанке, рођен је 16. октобра 1959. године. Ожењен је Љиљаном, кћерком др Тешмана Јованчевића из Чачка, рођеном 28. септембра 1971. године. Живе и раде у Чачку.

Њихова деца су:

- кћи Софија, рођена 8. јуна 1995. године;
- син Матија, рођен 16. јануара 1997. године;
- кћи Тереза, рођена 16. децембра 2006. године.

ДУШАН, син Радомира и Душанке, рођен је 8. априла 1965. године. Ожењен је Радом, кћерком Драгољуба Вивода из Чачка, пореклом из Випаве (Словенија), рођеном 20. октобра 1962. године. Живе у Чачку.

Њихова деца су:

- кћи Ружица, рођена 14. маја 1989. године;
- кћи Наталија, рођена 25. јула 1995. године.

СЛОБОДАН, син Радича и Руже, рођен је 27. фебруара 1936. године у Чачку. Ожењен је Ангелином Живодер, рођеном 30. маја 1938. године. Живе у Чачку

Њихова деца су синови Зоран и Драган, рођени 1962. године.

13) Грешка из књиге крштених код презимена Милована (на стр.150 по овом штампању) се понавља и у презимену Радичевом, и она ће се усталили код свих његових потомака.

ЗОРАН, син Слободана и Ангелине, рођен је 7. августа 1962. године. Ожењен је Драганом, кћерком Србислава и Велике Мићић из Сарајева, рођеном 20. октобра 1965. године. Живе у Чачку.

Њихова деца су:

- кћи Вела, рођена 12. децембра 1993. године;
- кћи Тина, рођена 27. јуна 1995. године.

ДРАГАН, син Слободана и Ангелине, рођен је 7. августа 1962. године. Ожењен је Биљаном, кћерком Рада и Влаинке Филић из Косовске Каменице, рођеном 22. маја 1970. године. Живе у Београду.

Њихова деца су:

- син Вук, рођен 8. новембра 1991. године;
- син Лука, рођен 25. фебруара 1994. године.

МАНОЈЛО СТЕВАНОВИЋ, син Милована и Кристине, рођен је 1903. године, а умро је 8. маја 1979. године. Био је ожењен Маријом Савић из Горачића, која је живела од 1901. до 1984. године. Живели су и радили земљу у Горачићима. Сахрањени су на гробљу Черговиште.

Његова деца су:

- кћи Милунка, рођена 1926. године;
- син Станиша, рођен 1927. године;
- син Велибор, рођен 1929. године;
- кћи Милена, рођена 1931. године;
- кћи Гордана, рођена 1932. године.

МИЛУНКА, кћи Манојла и Марије, рођена је 10. маја 1926. године, а умрла је 14. маја 1998. године. Била је удата за Стојана-Цола Мијатовића из Виче, који је живео од 1931. до 1994. године. Крсна слава била им је Петровдан. Сахрањени су на Доњем атеничком гробљу (Кулиновачки део).

Њихова деца су:

- син Слободан, рођен 1956. године;
- син Љубинко, рођен 1958. године.

СЛОБОДАН, син Стојана и Милунке Мијатовић, рођен је 26. септембра 1956. године. Ожењен је Милицом Јанковић из Доње Горевнице, рођеном 19. априла 1964. године.

Њихова деца су:

- кћи Марина, рођена 1983. године;
- кћи Магдалена, рођена 1985. године;
- син Милош, рођен 31. августа 1997. године.

Живе у Кулиновцима.

МАРИНА, кћи Слободана и Милице Мијатовић, рођена је 30. новембра 1983. године. Удата је за Захарија Лисичића из Пожеге, рођеног 3. априла 1979. године. Живе у Пожези. Крсна слава им је Свети Лука.

Њихово дете је кћи Тамара, рођена 28. децембра 2004. године.

МАГДАЛЕНА, кћи Слободана и Милице Мијатовић, рођена је 19. маја 1985. године. Удата је за Јована Вуловића из Чачка, рођеног 30. јануара 1984. године. Живе у Чачку.

Њихово дете је син Андреј, рођен 19. марта 2005. године.

ЉУБИНКО, син Стојана и Милунке Мијатовић, рођен је 13. марта 1958. године. Ожењен је Видом Равић из Вучковице, рођеном 10. октобра 1962. године. Живе у Кулиновцима.

Њихова деца су:

- син Зоран, рођен 1979. године;
- кћи Јелена, рођена 25. октобра 1988. године.

ЗОРАН, син Љубинка и Виде Мијатовић, рођен је 27. новембра 1979. године. Ожењен је Јеленом Тодосијевић из Мрчајеваца, рођеном 2. септембра 1979. године. Живе у Кулиновцима.

Њихово дете је кћи Валентина, рођена 27. августа 2004. године.

СТАНИША, син Манојла и Марије, рођен је 1927. године, а умро је 2006. године. Био је ожењен Миломирком, кћерком Мића Шипетића из Граба, рођеном 1934. године. Станиша је сахрањен на гробљу Черговиште, а породица живи у Стевановића цемату.

Његова деца су:

- кћи Данка, рођена 1960. године;
- кћи Крстина, рођена 1961. године;
- син Радич, рођен 1964. године.

ДАНКА, кћи Станише и Миломирке, рођена је 21. новембра 1960. године. Удата је за Милоша, сина Живојина-Ранка Иконића из Бањице, рођеног 12. новембра 1957. године. Живели су у Бањици, а сада живе на Обрежу.

Њихова деца су:

- кћи Снежана, рођена 15. априла 1980. године;
- кћи Душица, рођена 3. априла 1990. године.

КРСТИНА, кћи Станише и Миломирке, рођена је 21. децембра 1961. године. Удавала се два пута. Први пут била је удата за Радоицу Јањића из Горачића.

Њихова деца су:

- син Милорад Јањић, рођен 5. новембра 1978. године;
- кћи Весна Јањић, рођена 16. септембра 1982. године.

Други пут удала се у Доњу Горевницу за Божицара Пешића, рођеног 19. јуна 1954. године. Живе и раде у Доњој Горевници. Крсна слава им је Аранђеловдан.

Њихово дете је син Миодраг Пешић, рођен 4. јуна 2004. године.

РАДИЧ, син Станише и Миломирке, рођен је 29. августа 1964. године. Ожењен је Иваном, кћерком Момчила Ковачевића из Љубић поља, рођеном 16. августа 1977. године. Живе у Горачићима.

Њихова деца су:

- синови Милош и Милован, рођени 22. јануара 1997. године;
- син Ђорђе, рођен 6. маја 1999. године.

ВЕЛИБОР, син Манојла и Марије, рођен је 1929. године, а умро је 1997. године. Женио се три пута.

Први пут оженио се Сидом и са њом има кћерку Анђелку, рођену 1957. године.

Други пут оженио се Станимирком Станић из Биоске и са њом има сина Новака, рођеног 1965. године.

Трећи пут оженио се Стаником и са њом има сина Оливера, рођеног 1978. године. Живели су и радили у Ужицу. Велибор је сахрањен на гробљу Черговиште.

НОВАК, син Велибора и Станимирке, рођен је 31. децембра 1965. године. Женио се два пута.

Први пут оженио се Наташом Сретеновић.

Њихова деца су:

- син Немања, рођен 17. новембра 1987. године;
- син Угљеша, рођен 10. маја 1996. године;

Други пут оженио се Славицом Тутовић из Сирогојна;

Њихово дете је син Алекса, рођен 2. јануара 2006. године,

Живе у Ужицу

МИЛЕНА, кћи Манојла и Марије, рођена је 8. фебруара 1931. године. Удала се у Атеницу за Млађа Јефтовића, рођеног 26. септембра 1926. године.

Њихово дете је син Владислав, рођен 1962. године,

ВЛАДИСЛАВ, син Млађа и Милене Јефтовић, рођен је 6. децембра 1962. године. Ожењен је Сребром Јоловић из Новог Пазара, рођеном 19. јула 1965. године.

Њихова деца су:

- кћи Бојана, рођена 10. маја 1985. године;
- кћи Светлана, рођена 1. маја 1987. године.

ГОРДАНА, кћи Манојла и Марије, рођена је 8. априла 1932. године, а умрла је 6. децембра 2007. године. Била је удата за Драгољуба, сина Радомира Стојановића из Миросаљаца, који је живео од 1922. до 1994. године. Сахрањени су на Доњем атеничком гробљу (Кулиновачки део). Крсна слава била им је Аранђеловдан.

Њихова деца су:

- кћи Мирјана, рођена 1968. године;
- син Мирко, рођен 1969. године.

МИРЈАНА, кћи Драгољуба и Гордане Стојановић, рођена је 22. фебруара 1968. године. Удата је за Драгољуба Урошевића из Ба код Љига. Крсна слава им је Аранђеловдан.

Њихова деца су:

- син Жељко, рођен 20. априла 1988. године;
- син Милош, рођен 25. јануара 1991. године.

МИРКО, син Драгољуба и Гордане Стојановић, рођен је 8. марта 1969. године. Ожењен је Персом, кћерком Радула Јелесијевића из Трнаве, рођеном 12. децембра 1975. године. Живе у Кулиновцима. Крсна слава им је Аранђеловдан.

Њихово дете је син Бранко, рођен 21. новембра 2006. године.

РАДОЈКА, кћи Милована и Крстине, рођена је 13. јуна 1906. године, а умрла је 1912. године.

Сахрањена на гробљу Черговиште.

На Радојкином белегу
уклесано је:
**"Радојка од 7 год. кћер
Милована Стевановића
умрла 1912 год"**

СТОЈАНКА, кћи Милована и Крстине, рођена је 16. августа 1912. године и била је удата у Шундериће, у Лозницу. Умрла је млада и није имала порођаја. Сахрањена је на Драгићевића гробљу.

ЈУЛКА, кћи Јована и Стане-Соке, рођена је 19. априла 1874. године. Била је удата за Мића, сина Јанићија Кнежевића из Властељица, рођеног 1870. године. Венчали су се 13. новембра 1894. године, а кум им је био Светозар Шолајић из Милатовића. Живели су и радили земљу у Властељицама, где су и сахрањени.

Њихова деца су:

- син Бошко, који је рођен 1896. године, с умро је као момак и иза кога нема потомака;
- кћи Мирка, рођена 1913. године;

- кћи Божика;
- кћи Пера.

МИРКА, кћи Мића и Јулке Кнежевић, рођена је 1913. године, а умрла је 1977. године. Била је удата за Вукадина Митровића из Ратишта код Бајине Баште, који је живео од 1904. до 1967. године. Сахрањени су на Доњем атеничком гробљу.

Њихова деца су:

- кћи Георгина, рођена 1938. године;
- син Слободан, рођен 1945. године.

ГЕОРГИНА, кћи Вукадина и Мирке Митровић, рођена је 1938. године. Била је удата за Драгослава, сина Светозара Аврамовића из Милатовића, који је живео од 1930. до 2008. године. Крсна слава била им је Свети Стефан.

Њихова деца су:

- кћи Милка, рођена 1957. године;
- син Раде, рођен 1960. године.

Драгослав је сахрањен на гробљу у Милатовићима.

МИЛКА, кћи Драгослава и Георгине Аврамовић, рођена је 1957. године. Удата је за Милутина, сина Сретена Капларевића из Брезовице. Живе у Атеници. Крсна слава им је Свети Николај-Никољдан.

Њихова деца су:

- син Ђорђе, рођен 1978. године;
- син Саша, рођен 1980. године.

ЂОРЂЕ, син Милутина и Милке Капларевић, рођен је 1978. године. Ожењен је Славицом, кћерком Перише Мијаиловића из Атенице. Живе у Чачку.

Њихово дете је син Никола, рођен 2008. године.

РАДЕ, син Драгослава и Георгине Аврамовић, рођен је 1960. године. Ожењен је Светланом Стовраговић из Лучана, рођеном 1965. године. Живе у Трнави.

Њихова деца су:

- син Небојша, рођен 1982. године;
- кћи Наташа, рођена 1984. године.

СЛОБОДАН, син Вукадина и Мирке Митровић, рођен је 1945. године. Ожењен је Милевом, кћерком Радивоја Пантелића из Дучаловића. Живе у Чачку.

Њихова деца су:

- кћи Весна, рођена 1966. године;
- кћи Јасна, рођена 1969. године.

БОЖИКА, кћи Мића и Јулке Кнежевић, удала се за Милана Јаблановића из Каоне.

Њихова деца су:

- син Драган;
- син Миодраг;
- кћи Драга;
- кћи Дана.

ПЕРА, кћи Мића и Јулке Кнежевић, удала се у Ђогатовиће из Станче код Богutowца.

Њена деца су:

- кћи Живка;
- кћи Дара;
- кћи Стана;
- син Дејан.

ВИЋЕНТИЈЕ, син Милорада и Миросаве, рођен је 1838. године, а умро је 5. децембра 1871. године. Оженио се 3. фебруара 1863. године Стаником, кћерком Јована Радосавчевића из Горачића. Вићентије је сахрањен на гробљу Черговиште, а Станика се након његове смрти, 1873. године, преудала за Савка Главоњића из Горачића.

На Вићентијевом белегу уклесано је:

" Вде почива:
раб божи:
Вићентије
Стевановић
водник I: класе
народне:
воиске: кои
верно: и усрдно
4: године
книаза и
отечество:
служио:
Поживи 31: г.
умре: 5: дец: у
1871: г. Оваи
знак подигоше
му Сретен,
Јован и Коста
поштована
браћа и Милое
едини син: Его
у 1878."

Њихова деца су :

- син Милоје, рођен 1863. године;
- кћи Јелена, рођена 3. фебруара 1867. године;
- кћи Перса, рођена 16. децембра 1869. године.

ЈЕЛЕНА, кћи Вићентија и Станике, рођена је 3. фебруара 1867. године, а умрла је 1876. године. Сахрањена је на гробљу Черговиште.

На Јеленином белегу уклесано је:
**"Овде: младенац: Елена: од 9.г кћи
поч:Вићентија Стевановића: умре у
1876: г."**

ПЕРСА, кћи Вићентија и Станике, рођена је 16. децембра 1869. године, а утопила се 15. новембра 1884. године. Сахрањена је на грбљу Черговиште.

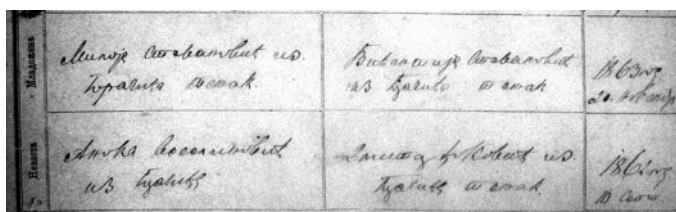
На Персином белегу уклесано је:
**" Овде: почива: Перса: од: 15.г кћи:
почив Вићентија Стевановића:
умрла... у 1884: г.: споменуе: Сретен,
Коста чиче: и Милое едини брат ".**

МИЛОЈЕ, син Вићентија и Станике, рођен је 20. новембра 1863. године, а умро је 5. децембра 1935. године. Био је ожењен Анком Веселиновић, кћерком Дмитра Ђоковића (тј. Ђорђевића, тј. Веселиновића) из Горачића, која је живела од 10. септембра 1862. до 25. октобра 1936. године. Венчали су се 1. новембра 1882. године.

Њихова деца су:

- син Радомир, рођен 1886. године, чији је крштени кум био Марко Иконић из Бањице;
- кћи Винка, рођена 1890. године;
- син Радосав, рођен 1892. године, чији је крштени кум био Милован Веселиновић из Горачића;
- син Раденко, рођен 1895. године, чији је крштени кум био Марко Иконић из Бањице;
- кћи Наранца, рођена 20. маја 1898. године, а умрла од гушобоље 1901. године, чији је крштени кум био Миленко Поповић;
- кћи Разуменка, рођена 1900. године, чија је крштена кума била Стамена Стојановић;
- кћи Станојла, рођена 1902. године, чија је крштена кума била Стана Радосавчевић;
- син Сретен, рођен 1905. године.

Милоје и Анка сахрањени су на грбљу Черговиште.

У матичној књизи венчаних, која се водила у Горачићкој цркви, а која се данас налази у Архиву града Чачка, уписани су младенци Милоје Стевановић и Анка Веселиновић, кћи Дмитра Ђоковића.

На Милојевом споменику уклесано је:

" Милоје Стевановић из Горачића. Добар домаћин и честити грађанин, давајући пример целој околини у своме раду а поживи 72. год. и умре 5. децем 1935. године. Бог да му душу прости. Спомен му подиже син Радосав и Сретен и остала родбина ".

На Анкином споменику уклесано је:

" Анка супр. Милоја Стевановића из Горачића која часно поживи 72 г. а умре 25-ог окто. 1936 г. Бог да јој душу прости. Спомен јој сподигоше синови Радосав и Сретен ".

РАДОМИР, син Милоја и Анке, рођен је 22. фебруара 1886. године, а умро је 23. августа 1896. године. Сахрањен је на гробљу Черговиште.

На Радомировом белегу уклесано је:

"Овај свету мој зелени цвету одма постаг а одма ме нешта душа моја сад у рају бива а тело ми Мати земља скрива упокојеног Радомира сина Милоја и Анке Стевановић из Горач. Па тек ме отац у школу рече а смртни ме мач посече рођен је 20 августа 1896. год. Бог да му душу прости. Збогом отац збогом мајко ја одог одкале се повратити нећу а ви роде запалите свећу. Овај му знак подиже његов отац Милоје ".

ВИНКА, кћи
Милоја и Анке,
рођена је 1890.
године, а умрла је 1.
фебруара 1893.
године. Сахрањена је
на гробљу
Черговиште.

На Винкином белегу
уклесано је:

" Овде младенац
Винка од..... кћи
Милоја
Стевановића из
Горачића умрла 1.
фебруара 1893
споменује њен
отац Милоје ".

РАДОСАВ, син Милоја и Анке, рођен је 18. марта 1892. године, а умро је 30. децембра 1954. године. Био је ожењен Драгињом Филиповића из Драгачице, која је живела од 1892. до 11. марта 1959. године. Сахрањени су на гробљу Черговиште.

Њихова деца су:

- син Гвозден, рођен 1911. године;
- кћи Драгојла, рођена 1914. године;
- кћи Наталија, рођена 1917. године,
- кћи Олга, рођена 1919. године;
- син Светолик, рођен 1924. године;
- кћи Станојла, рођена 1925. године;
- кћи Стаменка, рођена 1926. године;
- кћи Радосава, рођена 1927. године;
- син Милош, рођен 1929. године;
- кћи Ружица, рођена 1931. године.

На заједничком споменику
уклесано је:

" Радосав М.
Стевановић из
Горачића, поживи
часно 63. год. а као
добар радник и економ
давоје пример целој
околини, учествовао је
у рату од 1914-1919 г.
умро 30. XII 1954 год.
Бог даму душу прости.
Спомен му сподиге
жена Драгиња и сама
себи са синовима
Светоликом и
Милошом, снајом
Јулом унуци Драго¹⁴ и
Саво".

" Драгиња жена пок.
Радосава Стевановић
из Горачића ја
поживик 63 лета пасе
сетик и оног света, још
лако душом дишем а
себи за живота спомен
пишем непишем га од
радости већ од туге и
жалости за својим
мужом. Доћиће дан и
мом животу крај па ако
заслужим душа ће у рај
кад бог рече његово је
прече. пож. 67 г. умрла
11. III 1959 г.".

14) Милоја II, сина Светолика-
Жарка су из милоште звали
Драго

ГВОЗДЕН, син
Радосава и Драгиње,
рођен је 1911. године,
а умро је 27. октобра
1918. године.

Сахрањен на
гробљу Черговиште.

На његовом белегу
уклесано је:
" Овде вене лепи цвет
кога тужни родитељи
више видети неће.
Млад Гвозден син
Радосава и Драгиње
Стевановића из
Горачића кој поживи
7 г. а умро 27. октобра
1918 г. Бог даму душу
прости. Спомен овај
подигоше му отац
Радосав и ђед Милоје"
Родимосе да умремо а
мремосе да вечно ж "
(ивимо) .

ДРАГОЈЛА, кћи Радосава и Драгиње, рођена је 1914. године, а умрла је 1935. године. Била је удата за Јована Петровиће из Горачића, рођеног 1913. године. Сахрањена је на Ружичића гробљу. Крсна слава била им је Свети Георгије-Ђурђевдан.

Њихово дете је син Петар.

ПЕТАР, син Јована и Драгојле Петровић, рођен је 12. јула 1933. године, а умро је 15. фебруара 2002. године. Био је ожењен Маријом, кћерком Ференца Бакурека из Чантавира код Суботице. Живели су у Чачку.

Њихова деца су :

- син Борислав, рођен 1957. године;
- син Драган, рођен 1967. године

БОРИСЛАВ, син Петра и Марије Петровић, рођен је 4. априла 1957. године у Јајцу. Ожењен је Јасминком, кћерком Живка Тановића из Трнавe, рођеном 5. марта 1964. године. Живе и раде у Чачку. Крсна слава им је Свети Георгије-Ђурђевдан.

Њихова деца су :

- син Владимир, рођен 10. марта 1982. године;
- кћи Ивана, рођена 7. јула 1983. године.

ДРАГАН, син Петра и Марије Петровић, рођен је 17. марта 1967. године. Ожењен је Зорицом Милић из Милићеваца. Живе и раде у Чачку.

Њихова деца су :

- кћи Јелена, рођена 6. маја 1994. године;
- син Павле, рођен 24. децембра 2000. године.

НАТАЛИЈА, кћи Радосава и Драгиње, рођена је 1917. године, а умрла је 11. августа 1943. године. Била је удата у Горачиће за Душана Станковића, који је живео од 1908. до 1977. године. Живели су и радили земљу у Горачићима, а сахрањени су на Ружичића гробљу.

Крсна слава била им је Свети Георгије-Ђурђевдан.

Њихова деца су:

- кћи Вера, рођена 1936. године;
- син Милоје, рођен 1938. године;
- кћи Руменка, рођена 1939. године;
- кћи Стаменка, рођена 1941. године.

На заједничком споменику Наталије и Стаменке уклесано је:
" Наталија жена Душана Станковића из Горачића поживи 25 год умре 11.VIII 1943 год богда јој душу прости спомен јој сподиже муж Душан и син Милоје Стаменка кћи Душана Станковића рођена 28. фебруара 1941 год а умре 28 авг. 1941 ".

СТАМЕНКА, кћи Душана и Наталије Станковић, рођена је 28. фебруара 1941. године, а умрла је 28. августа 1941. Сахрањена је на Ружичића гробљу.

ВЕРА, кћи Душана и Наталије Станковић, рођена је 1936. године, а умрла је 26. новембра 1996. године. Била је удата за Предрага, сина Јовише Тодоровића из Брезовица, рођеног 5. априла 1932. године. Предраг живи у Брезовицама, а Вера је сахрањена на гробљу у Брезовицама.. Крсна слава им је Свети Николај-Никољдан.

Њихова деца су:

- син Милан, рођен 1961. године;
- син Младомир, рођен 1963. године.

МЛАДОМИР, син Предрага и Вере Тодоровић, рођен је 2. јуна 1963. године. Ожењен је Јасмином, кћерком Меха Нухановића из Чачка, рођеном 30. јуна 1973. године. Живе у Чачку.

Њихово дете је кћи Ивана, рођена 16. маја 1996. године.

МИЛОЈЕ, син Душана и Наталије Станковић, рођен је 7. марта 1938. године, а умро је 27. марта 2003. године. Био је ожењен Томком, кћерком

Витора Мајсторовића из Брезовице. Живели су у Београду. Милоје је сахрањен на гробљу у Доњој Жежевици, а Томка живи у Доњој Жежевици. Крсна слава им је Свети Георгије-Ђурђевдан.

Њихово дете је син Милољуб, рођен 1964. године.

МИЛОЉУБ, син Милоја и Томке Станковић, рођен је 28. јула 1964. године. Ожењен је Наташом, кћерком Будимира Груичића из Купинова, рођеном 4. јануара 1977. године. Живе у Земуну.

Њихова деца су:

- син Урош, рођен 19. маја 1998. године;
- син Вук, рођен 22. фебруара 2000. године;
- син Огњен, рођен 19. марта 2005. године.

РУМЕНКА, кћи Душана и Наталије Станковић, рођена је 1939. године. Била је удата за Млађена, сина Гвоздена Давидовића из Велеса, који је живео од 22. јуна 1939. до 16. новембра 1996. године. Руменка живи у Велесу, а Млађен је сахрањен у Велесу. Крсна слава им је Свети Николај-Никољдан.

Њихова деца су:

- кћи Драга, рођена 1962. године;
- кћи Снежана, рођена 1965. године;
- кћи Милка, рођена 1969. године;
- кћи Љубинка, рођена 1973. године.

ДРАГА, кћи Млађена и Руменке Давидовић, рођена је 27. новембра 1962. године. Удата је за Миодрага, сина Огњена Доловића из Котраже, рођеног 29. септембра 1954. године. Живе у Котражи. Крсна слава им је Ђурђиц.

Њихова деца су:

- син Ненад, рођен 28. марта 1983. године;
- син Дарко, рођен 30. септембра 1990. године.

СНЕЖАНА, кћи Млађена и Руменке Давидовић, рођена је 30. јула 1965. године. Удата је за Радосава, сина Љубише Јањића из Горачића, рођеног 21. октобра 1962. године. Живе у Кулиновачком пољу. Крсна слава им је Свети Николај-Никољдан.

Њихово дете је син Душан, рођен 18. јануара 1993. године.

МИЛКА, кћи Млађена и Руменке Давидовић, рођена је 25. фебруара 1969. године. Удата је за Предрага, сина Перише Вукосављевића из Гуче, рођеног 21. октобра 1962. године. Живе у Гучи. Крсна слава им је Свети Николај-Никољдан.

Њихова деца су:

- кћи Ивана, рођена 7. септембра 1993. године;
- син Игор, рођен 5. децембра 2003. године.

ЉУБИНКА, кћи Млађена и Руменке Давидовић, рођена је 30. јуна 1972. године. Удата је за Микоша, сина Властимира Поповића из Горачића, рођеног 1. маја 1969. године. Живе у Горачићима. Крсна слава им је Свети Николај-Никољдан.

Њихова деца су:

- кћи Сања, рођена 2. јуна 1995. године;
- кћи Тања, рођена 9. новембра 1996. године.

ОЛГА, кћи Радосава и Драгиње, рођена је 11. новембра 1919. године, а умрла је 5. октобра 1998. године. Била је удата у Брезовице за Милорада Бојовића, који је живео од 27. октобра 1919. до 24. октобра 1997. године. Живели су и радили земљу у Брезовицама где су и сахрањени. Крсна слава била им је Свети Николај-Никољдан, а преслављали су Светог Луку.

Њихова деца су:

- син Миломир, рођен 1941. године;
- син Живота, рођен 1948. године;
- син Станоје, рођен 1954. године.

МИЛОМОР, син Милорада и Олге Бојовић, рођен је 6. априла 1941. године, а умро је 23. августа 2006. године. Био је ожењен Горданом, кћерком Тадије Васиљевића из Горње Врбаве, која је живела од 12. децембра 1949. до 2009. године. Миломир је сахрањен у Краљеву где му породица живи. Крсна слава им је Свети Николај-Никољдан.

Њихова деца су:

- кћи Данијела, рођена 1971. године;
- кћи Славица, рођена 1973. године.

ДАНИЈЕЛА, кћи Миломира и Гордане Бојовић, рођена је 13. јануара 1971. године. Била је удата за Зорана Ђурића.

Њихово дете је кћи Сандра, рођена 23. јануара 2000. године.

Данијела живи у Краљеву.

СЛАВИЦА, кћи Миломира и Гордане Бојовић, рођена је 8. фебруара 1973. године. Удата је за Сретена Миновића из Гопчанице, рођеног 14. фебруара 1968. године. Живе у Краљеву. Крсна слава им је Свети Николај-Никољдан.

Њихова деца су:

- син Никола, рођен 27. маја 2005. године;
- кћи Невена, рођена 1. септембра 2007. године.

ЖИВОТА, син Милорада и Олге Бојовић, рођен је 2. марта 1948. године. Ожењен је Бранком, кћерком Радосава Томића из Милатовића, рођеном 6. јуна 1953. године. Живе и раде земљу у Брезовицама. Крсна слава им је Свети Николај-Никољдан.

Њихова деца су:

- син Горан, рођен 1971. године;
- кћи Љиљана, рођена 1973. године.

ГОРАН, син Животе и Бранке Бојовић, рођен је 12. децембра 1971. године. Ожењен је Зорицом, кћерком Миломира Штављанина из Столишнице, рођеном 18. јула 1974. године. Живе у Заблаћу. Крсна слава им је Свети Николај-Никољдан.

Њихова деца су:

- кћи Драгана, рођена 21. августа 1996. године;
- син Милан, рођен 15. августа 1999. године.

ЉИЉАНА, кћи Животе и Бранке Бојовић, рођена је 5. априла 1973. године. Удата је за Драгана Гојковића из Љубића, рођеног 13. јула 1970. године. Живе у Чачку.

Њихова деца су:

- син Лазар, рођен 5. септембра 1996. године;
- син Богдан, рођен 19. јануара 2000. године.

СТАНОЈЕ, син Милорада и Олге Бојовић, рођен је 13. јула 1954. године. Ожењен је Вером, кћерком Миљивоја Властелице из Губереваца, рођеном 26. августа 1957. године. Живе у Горичанима. Крсна слава им је Свети Николај-Никољдан.

Њихово дете је кћи Жаклина, рођена 18. јануара 1988. године.

СВЕТОЛИК-ЖАРКО, син Радосава и Драгиње, рођен је на Мратиндан, 24. новембра 1924. године, а умро је 27. маја 1996. године. Оженио се 12. фебруара 1947. године Југославом, кћерком Веселина и Драгојле Раковић из Горачића, која је живела од 4. маја 1931. до 23. јуна 2009. године. Сахрањени су на гробљу Черговиште.

Њихова деца су:

- син Милоје, рођен 1949. године; крштени кум Слободан Иконић из Бањице;
- син Саво, рођен 1952. године.

МИЛОЈЕ, син Светолика и Југославе, рођен је 20. марта 1949. године. Ожењен је Надом, кћерком Обрада Цогољевића из Губереваца, рођеном 9. априла 1953. године. Венчани кум им је Ђорђе Стефановић, син Милојков, из Ариља.

Њихова деца су:

- кћи Катарина, рођена 1973. године;
- кћи Марија, рођена 1982. године.

КАТАРИНА, кћи Милоја и Наде, рођена је 27. марта 1973. године. Удата је за Жељка, сина Радисава Љубичића из Ужица, рођеног 29. августа 1969. године. Живе у Чачку.

Њихова деца су:

- кћи Јана, рођена 30. јуна 1995. године;
- син Јанко, рођен 25. јула 1997. године;

- син Јован, рођен 20. јануара 2004. године.

Крштени кум деце је Милош Стефановић, син Милојков, из Ариља.

МАРИЈА, кћи Милоја и Наде, рођена је 3. априла 1982. године. Удата је за Миломира, сина Бранка Вулићевића из Трбушана, рођеног 3. априла 1982. године. Живе у Чачку.

Њихова деца су:

- кћи Марта, рођена 25. септембра 2004. године;

- кћи Миона, рођена 13. фебруара 2008. године;

- кћи Магдалена, рођена 8. октобра 2010. године.

Крштени кум деце протојереј Мирољуб Јовановић.

САВО, син Светолика и Југославе, рођен је на Савиндан, 27. јануара 1952. године. Ожењен је Горицом, кћерком Алексе Ђурчића из Милатовића, рођеном 9. августа 1959. године. Живе у Стевановића цемату.

Њихова деца су:

- син Радосав, рођен 1976. године;

- кћи Ивана, рођена 1981. године.

РАДОСАВ, син Сава и Горице, рођен је 26. септембра 1976. године. Ожењен је Биљаном, кћерком Радомира Вукићевића из Милатовића, рођеном 9. августа 1977. године. Живе у Стевановића цемату.

Њихова деца су:

- кћи Ана, рођена 26. октобра 1998. године;

- син Жарко, рођена 10. фебруара 2002. године.

Крштени кум деце Мирослав Иконић из Чачка.

ИВАНА, кћи Сава и Горице, рођена је 23. марта 1981. године. Удата је за Милоша Поповића. Живе и раде у Чачку.

Њихова деца су:

- син Матија, рођен 14. децембра 2001. године;

- кћи Лена, рођена 22. октобра 2003. године;

- кћи Ирина, рођена 18. маја 2007. године.

СТАНОЈЛА, кћи Радосава и Драгиње, рођена је 22. марта 1925. године, а умрла је 8. јуна 1991. године. Била је удата у Горњу Атеницу за Илију Дмитрића, који је живео од 2. августа 1905. до 23. децембра 1989. године. Живели су и радили земљу у Горњој Атеници. Сахрањени су на Горњем атеничком гробљу. Крсна слава била им је била Аранђеловдан.

Њихова деца су:

- кћи Гордана, рођена 1948. године;

- кћи Јела, рођена 1950. године;

- кћи Стојанка, рођена 1952. године;

- син Ненад, рођен 1953. године;

- син Михаило, рођен 1956. године.

ГОРДАНА, кћи Илије и Станојле Дмитрић, рођена је 2. августа 1948. године. Удата је за Стахињу Радуловића из Пећи, рођеног 5. априла 1951. године. Живе у Београду.

ЈЕЛА, кћи Илије и Станојле Дмитрић, рођена је 22. марта 1950. године. Удата је за Војислава Копривицу из Вировитице, рођеног 28. августа 1948. године. Живе у Горњем Милановцу. Крсна слава им је свети Николај-Никољдан.

Њихова деца су :

- кћи Ружица, рођена 1973. године;
- кћи Јадранка, рођена 13. јануара 1981. године, а умрла 8. јануара 2002. године;
- син Милан, рођен 23. септембра 1984. године.

РУЖИЦА, кћи Војислава и Јеле Копривице, рођена је 27. децембра 1973. године. Удавала се два пута. Први пут за Горана Илића, а други пут за Милована Томанића из Прањана, рођеног 10. априла 1964. године. Живе у Прањанима.

Ружичина деца су :

- кћи Анђела Илић, рођена 10. маја 2000. године;
- кћи Александра Томанић, рођена 8. августа 2006. године.

СТОЈАНКА, кћи Илије и Станојле Дмитрић, рођена је 24. јуна 1952. године. Удата је за Павла Матковића из Сопота, рођеног 2. јануара 1950. године. Живе у Београду. Крсна слава им је Свети Лука.

Њихова деца су :

- син Душан, рођен 5. марта 1982. године;
- син Марко, рођен 14. јула 1983. године;
- син Стефан, рођен 30. јуна 1993. године.

НЕНАД, син Илије и Станојле Дмитрић, рођен је 4. децембра 1953. године. Био је ожењен Винком Степановић из Горажда, која је живела од 31. марта 1954. до 9. јула 2006. године.

Њихова деца су кћери Невена и Бојана, рођене 3. новембра 1993. године. Ненад живи у Словен Градцу. Крсна слава му је Аранђеловдан.

МИХАИЛО, син Илије и Станојле Дмитрић, рођен је 15. септембра 1956. године, а умро је 26. маја 2010. године. Био је ожењен је Маријом, рођеном 9. децембра 1959. године.

Њихова деца су :

- син Урош, рођен 15. маја 1984. године;
- син Тадеј, рођен 8. априла 1978. године.

Михаило је сахрањен на гробљу Чрнуче у Љубљани, а породица живи у Љубљани.

СТАМЕНКА, кћи Радосава и Драгиње, рођена је 1926. године, а умрла је 17. априла 1943. године. Сахрањена је на гробљу Черговиште.

На њеном белегу записано је:
" Стаменка кћи Радосава и Драгиње Стевановића из Горачића пож. 17 година а умре 17. априла 1943. год. Бог да јој душу прости спомен јој сподижу родитељи за вечиту успомену".

РАДОСАВА-РАДОСИЈА, кћи Радосава и Драгиње, рођена је 25. фебруара 1927. године, а умрла је као дете. Сахрањена је на гробљу Черговиште.

МИЛОШ, син Радосава и Драгиње, рођен је 14. марта 1929. године, а умро је 30. јуна 1984. године. Био је ожењен Косом, кћерком Велимира Гордића из Горобила, рођеном 25. фебруара 1943. године. Милош је сахрањен на гробљу у Лучанима, где му породица живи.

Њихова деца су:

- син Зоран, рођен 1962. године;
- кћи Тања, рођена 1966. године.

ЗОРАН, син Милоша и Косе, рођен је 13. октобра 1962. године. Ожењен је Мирјаном, кћерком Петра Петровића из Лучана, рођеном 31. августа 1971. године. Живе у Лучанима.

Њихова деца су:

- син Милош, рођен 24. маја 1996. године;
- син Јован, рођен 6. октобра 2002. године.

ТАЊА, кћи Милоша и Косе, рођена је 17. јуна 1966. године. Удата је за Милана, сина Мирослава Ђокића из Глумача код Пожеге. Живе у Глумачу.

Њихова деца су:

- кћи Милица, рођена 3. марта 1988. године;
- кћи Маја, рођена 29. октобра 1989. године;
- син Михаило, рођен 29. јануара 2002. године.

РУЖИЦА, кћи Радосава и Драгиње, рођена је 22. марта 1931. године, а умрла је 28. априла 2005. године. Била је удата за Сретена, сина Драгутина Ружичића из Горачића, који је живео од 1921. до 3. августа 1987. године. Живели су и радили земљу у Горачићима. Сахрањени су на Ружичића гробљу.

Њихова деца су:

- кћи Мица, рођена 1952. године;
- кћи Зорка, рођена 3. јула 1954. године;
- кћи Станојка, рођена 1958. године.

МИЦА, кћи Сретена и Ружице Ружичић, рођена је 28. новембра 1952. године, а умрла је 3. јануара 2005. године. Била је удата за Душана Ловрића, рођеног 21. маја 1952. године.

Њихова деца су:

- син Иван, рођен 1977. године;
- син Саша, рођен 1979. године.

ИВАН, син Душана и Мице Ловрић, рођен је 5. октобра 1977. године. Ожењен је Бојаном Росић из Рутоша код Кокиног Брода.

САША, син Душана и Мице Ловрић, рођен је 16. августа 1979. године. Ожењен је Душицом Лазовић из Мијоковаца.

СТАНОЈКА, кћи Сретена и Ружице Ружичић, рођена је 8. јула 1958. године. Удата је за Милутина Копривицу из Вировитице, рођеног 28. маја 1953. године. Живе у Београду.

Њихово дете је син Никола, рођен 11. септембра 1989. године.

РАДЕНКО, син
Милоја и Анке, рођен је 4.
маја 1895. године, а умро
је од гушобоље 17. октобра
1901. године.

РАЗУМЕНКА, кћи
Милоја и Анке, рођена је
30. јула 1900. године, а
умрла је такође од
гушобоље 17. октобра
1901. године.

Раденко и Разуменка
сахрањени су на гробљу
Черговиште.

На њиховом
заједничком белегу
уклесано је:
" Овде су сарањени :
два младенца :
братац и сестрица
загрљени и
прољетним = цвећем
закићени = Раденко
од 7. год : син Милоја
и Анке Стевановића
из Горачића умро је
13. октобра 1901 :
Разуменка : од године
ипо : умрла 13.
октобра 1901. год.
Богдаим душице
прости : оваим :
спомен : подигоше :
њин : ожалошћени
отац : Милоје и мајка
: Анка кои често =
погробу цвијеће са
сузама заливају " .

НАРАНЦА, кћи Милоја и Анке, рођена је 20. маја 1898. године, а умрла
је од гушобоље 5. новембра 1901. године. Крштени кум био јој је Миленко
Поповић. Сахрањена је на гробљу Черговиште. Текст на њеном споменику
оштећен је.

На Наранцином белегу уклесано је:
" Овде сарањен увенути цвет Наранца од
11 год кћер Милоја и Анке Стевановића из
Горачића овај спомен подиже њен
отац Милоје и мајка Анка".

СТАНОЈЛА, кћи Милоја и Анке, рођена је 28. марта 1902. године, а умрла је 15. августа 1986. године. Била је удата за Сретена Јањића, сина Вељка Јањића из Трнавe, који је живео од 26. јануара 1896. до 2. септембра 1986. године. Живели су и радили земљу у Трнави где су и сахрањени. Крсна слава била им је Свети Николај-Никољдан.

Њихова деца су:

- кћи Ружица, рођена 5. фебруара 1922. године;
- син Вељко, рођен 23. марта 1924. године;
- кћи Милостина, рођена 4. јануара 1927. године;
- син Миломир, рођен 15. новембра 1929. године;
- син Видоје, рођен 6. октобра 1933. године.

РУЖИЦА, кћи Сретена и Станојле Јањић, рођена је 5. фебруара 1922. године, а умрла је 26. октобра 2003. године. Била је удата за Гвоздена Костића из Видове, који је живео од 1916. до 1996. године. Живели су и радили земљу у Пријевору и сахрањени су на Видовском гробљу у Пријевору. Крсна слава им је Лазарева субота.

Њихова деца су :

- кћи Данка, рођена 1941. године;
- кћи Милица, рођена 1943. године;
- син Милош, рођен 1947. године.

ДАНКА, кћи Гвоздена и Ружице Костић, рођена је 30. новембра 1941. године. Удата је за Миодрага Тасића из Ужица, рођеног 6. септембра 1931. године. Живе у Пријевору. Крсна слава им је Свети Николај-Никољдан.

Њихова деца су :

- син Бранко, рођен 1961. године;
- кћи Љиљана, рођена 1963. године.

БРАНКО, син Миодрага и Данке Тасић, рођен је 29. маја 1961. године. Ожењен је Радојком, кћерком Павла Бацковића из Трбушана, рођеном 13. јула 1969. године. Живе у породичној кући у Пријевору.

Њихова деца су :

- кћи Сузана, рођена 19. новембра 1985. године;
- кћи Јелена, рођена 3. августа 1987. године.

ЉИЉАНА, кћи Миодрага и Данке Тасић, рођена је 29. априла 1963. године. Удата је за Милорада Стојковића из Бељине код Чачка, рођеног 1962. године. Живе у Бељини. Крсна слава им је Свети Николај-Никољдан.

Њихова деца су :

- син Бошко, рођен 8. августа 1990. године;
- син Марко, рођен 4. фебруара 1997. године.

МИЛИЦА, кћи Гвоздена и Ружице Костић, рођена је 14. јула 1943. године. Била је удата за Страина Броћића из Гуче, који је живео од 10. септембра

1936. до 30. марта 1990. године. Милица живи у Гучи, а Страин је сахрањен на гучком гробљу Гроцница. Крсна слава им је Свети Лука.

Њихова деца су :

- син Милан, рођен 1962. године;
- син Милош, рођен 1965. године.

МИЛАН, син Страина и Милице Броћић, рођен је 4. марта 1962. године. Ожењен је Дином, кћерком Ратка Дукића из Горњег Дубца, рођеном 4. јануара 1963. године. Живе у Гучи.

Њихова деца су :

- син Иван, рођен 14. септембра 1985. године;
- син Предраг, рођен 20. априла 1988. године.

МИЛОШ, син Страина и Милице Броћић, рођен је 12. марта 1965. године. Ожењен је Славицом, кћерком Данила Бадњара из Гуче, рођеном 28. фебруара 1965. године. Живе у Гучи.

Њихова деца су :

- кћи Анђелина, рођена 30. марта 1994. године;
- син Андреј, рођен 26. новембра 1996. године;
- кћи Викторија, рођена 20. септембра 2000. године.

МИЛОШ, син Гвоздена и Ружице Костић, рођен је 28. новембра 1947. године. Ожењен је Зором, кћерком Радича Тољића из Чачка, рођеном 6. децембра 1950. године. Живе у Пријевору. Крсна слава им је Лазарев дан.

Њихова деца су :

- син Александар, рођен 1969. године;
- син Владимир, рођен 17. октобра 1971. године.

АЛЕКСАНДАР, син Милоша и Зорице Костић, рођен је 26. јула 1969. године. Ожењен је Сањом, кћерком Мирослава Стефановића из Чачка, рођеном 30. марта 1973. године. Живе у Чачку.

Њихова деца су :

- кћи Ивана, рођена 3. јула 1996. године;
- син Лазар, рођен 13. октобра 2000. године.

ВЕЉКО, син Сретена и Станојле Јањић, рођен је 23. марта 1924. године, а умро је 28. јануара 2000. године. Био је ожењен Олгом, кћерком Радослава Павловића из Трнаве, рођеном 8. марта 1934. године. Вељко је сахрањен на гробљу у Трнави, Олга живи у Трнави. Крсна слава им је Свети Николај-Никољдан.

Њихово дете је син Радомир, рођен 1960. године.

РАДОМИР, син Вељка и Олге Јањић, рођен је 9. јула 1960. године. Ожењен је Биљаном, кћерком Жарка Павловића из Љубића, рођеном 24. септембра 1964. године. Живе у Трнави.

Њихова деца су :

- син Сретен, рођен 13. августа 1999. године;
- кћи Сандра, рођена 18. фебруара 2001. године.

МИЛОСТИНА, кћи Сретена и Станојле Јањић, рођена је 1. фебруара 1927. године. Била је удата за Мирослава Бошковића из Жежевице, који је живео од 1926. до 11. фебруара 1999. године. Она живи у Жежевици, а Мирослав је сахрањен на Жежевачком гробљу. Крсна слава им је Алимпијевдан.

Њихова деца су :

- син Драган, рођен 1950. године;
- син Предраг, рођен 1951. године;
- син Младомир, рођен 1955. године.

ДРАГАН, син Мирослава и Милостине Бошковић, рођен је 12. фебруара 1949. године, а погинуо је 10. новембра 1984. године. Био је ожењен Стојанком, кћерком Срећка Тендића из Губереваца, рођеном 15. октобра 1955. године.

Њихова деца су :

- син Милоје, рођен 1977. године;
- син Александар, рођен 1983. године.

Драган је сахрањен на Жежевачком гробљу, а породица живи у Жежевици.

МИЛОЈЕ, син Драгана и Стојанке Бошковић, рођен је 14. фебруара 1977. године. Ожењен је Маром, кћерком Петра Протића из Трнаве, рођеном 31. јануара 1979. године. Живе у Жежевици.

Њихова деца су :

- кћи Нина, рођена 3. августа 2004. године;
- син Лука, рођен 28. октобра 2007. године.

АЛЕКСАНДАР, син Драгана и Стојанке Бошковић, рођен је 4. фебруара 1983. године. Ожењен је Иваном, кћерком Ненада Бранковића из Петнице, рођеном 5. јула 1987. године. Живе у Жежевици.

ПРЕДРАГ, син Мирослава и Милостине Бошковић, рођен је 19. јула 1950. године. Ожењен је Надом, кћерком Милована Павловића из Бајне Баште, рођеном 29. новембра 1952. године. Живе у Чачку.

Њихова деца су :

- син Бранко, рођен 1978. године;
- син Милован, рођен 13. јула 1981. године.

БРАНКО, син Предрага и Наде Бошковић, рођен је 25. јуна 1978. године. Ожењен је Данијелом, кћерком Драгана Танасковића из Чачка, рођеном 11. марта 1976. године. Живе и раде у Чачку.

Њихово дете је кћи Ана, рођена 2. марта 2005. године.

МЛАДОМИР, син Мирослава и Милостине Бошковић, рођен је 5. јануара 1955. године. Ожењен је Мицом Божовић из Ласца, рођеном 18. јануара 1952. године. Живе у Бечу.

Њихова деца су :

- кћи Драгана, рођена 29. новембра 1984. године;
- син Драган, рођен 15. априла 1986. године;
- син Дејан, рођен 13. априла 1989. године.

МИЛОМИР, син Сретена и Станојле Јањић, рођен је 2. новембра 1929. године. Ожењен је Здравком, кћерком Бошка Седларевића из Горачића, рођеном 22. марта 1933. године. Живе у Трнави. Крсна слава им је Свети Николај-Никољдан.

Њихова деца су :

- кћи Загорка, рођена 10. новембра 1954. године;
- син Милан, рођен 23. августа 1957. године.

ВИДОЈЕ, син Сретена и Станојле Јањић, рођен је 6. октобра 1933. године, а умро је 4. децембра 1992. године. Био је ожењен Рајком, кћерком Крсмана Шолајића из Лиса.

Њихово дете је син Радоје, рођен 1961. године.

Видоје је сахрањен на гробљу у Трнави где породица живи. Крсна слава им је Свети Николај-Никољдан.

РАДОЈЕ, син Видоја и Рајке Јањић, рођен је 7. децембра 1961. године. Ожењен је Снежаном, кћерком Милутина Ристановића из Ракове.

Њихова деца су :

- кћи Магдалена, рођена 13. октобра 1996. године;
- син Видоје, рођен 9. јула 2000. године.

СРЕТЕН, син Милоја и Анке, рођен је 21. фебруара 1905. године, а умро је 1979. године. Био је ожењен Анком, кћерком Војислава Зимоњића из Горачића, која је живела од 1912. до 1990. године. Сахрањени су на гробљу Черговиште.

Њихова деца су:

- кћи Дивна-Милостива, рођена 1929. године, чија је крштена кума била мајка Анка;
- син Никола, рођена 1931. године;
- син Милорад, рођен 1933. године, чији је крштени кум био Богосав Иконић из Бањице;
- кћи Јелена, рођена 1939. године, чија је крштена кума била Олга, кћи Радосава Стевановића;
- кћи Лепосава, рођена 1942. године, чија је крштена кума била Лепосава Суруџић из Горачића.

ДИВНА-МИЛОСТИ-
ВА, кћи Сретена и Анке,
рођена је 7. децембра
1929. године, а умрла је
10. децембра 1940. године.

Живела је код деде
Војислава Зимоњића и
сахрањена је на гробљу
Зимоњића.

На њеном
споменику
записано је:
**"Јарко мои
тамни дани прни
гробе младу ме
сарани Дивна
кћи Сретена и
Анке
Стевановића из
Горачића коју
узе деда и баба к
себе поживи 11
год. а умре
10.дец. 1940 год.
Бог дајој душу
прости овај
спомен подиже
деда Војислав и
баба Мијојла
Зимоњићи "**

НИКОЛА, син Сретена
и Анке, рођен је 3. јула
1931. године, а умро је 24.
маја 1932. године.
Сахрањен је на гробљу
Черговиште.

На његовом споменику
записано је:
**"Никола син Сретена и
Анке Стевановића пож.
10 месеци а умре 11 мај
1932. г. Бог да га прости
спомен му подижу
родитељи "**

МИЛОРАД, син Сретена и Анке, рођен је 3. марта 1933. године. Био је ожењен Крстиним, кћерком Радомира Даниловића из Горње Краварице, која је живела од 27. септембра 1932. до 26. марта 2009. године.

Њихова деца су:

- син Марислав, рођен 1953. године;
- син Владисав, рођен 1957. године.

Милорад живи у Стевановића цемату.

МАРИСЛАВ, син Милорада и Крстине, рођен је 26. августа 1953. године. Ожењен је Рајком, кћерком Срећка Ћендића из Губереваца, рођеном 6. јуна 1953. године. Живе у Чачку.

Њихова деца су:

- син Предраг, рођен 1976. године;
- син Ненад, рођен 1978. године.

ПРЕДРАГ, син Марислава и Рајке, рођен је 10. априла 1976. године. Ожењен је Јеленом, кћерком Синише Зарића из Заблаћа, рођеном 18. маја 1978. године. Живе у Чачку.

Њихова деца су:

- кћи Александра, рођена 11. марта 2007. године;
- кћи Јована, рођена 1. септембра 2009. године.

НЕНАД, син Марислава и Рајке, рођен је 8. августа 1978. године. Ожењен је Јеленом, кћерком Ђорђа Затежића из Љубића, рођеном 2. децембра 1987. године. Живе у Чачку.

ВЛАДИСЛАВ, син Милорада и Крстине, рођен је 12. фебруара 1957. године. Ожењен је Милосавом, кћерком Радоице Милића из Доњег Дубца, рођеном 19. јануара 1960. године. Живе у Стевановића цемату.

Њихова деца су:

- син Сретен, рођен 1981. године;
- син Верољуб, рођен 27. септембра 1983. године.

СРЕТЕН, син Владислава и Милосаве, рођен је 8. маја 1981. године. Ожењен је Неном, кћерком Милоша Ружичића из Горачића, рођеном 29. октобра 1986. године.

Њихово дете је син Вељко, рођен 23. маја 2009. године.

ЈЕЛЕНА, кћи Сретена и Анке, рођена је 18. децембра 1938. године. Удата је за Миленка Ћирковића из Горње Атенице, рођеног 21. марта 1931. године. Живе у Горњој Атеници. Крсна слава им је Свети Николај-Никољдан.

Њихово дете је син Андрија, рођен 1956. године.

АНДРИЈА, син Миленка и Јелене Ћирковић, рођен је 12. децембра 1956. године. Ожењен је Милком Васиљевић са Сувог Брега, рођеном 13. маја 1959. године. Живе у Горњој Атеници.

Њихова деца су:

- син Александар, рођен 16. маја 1983. године;
- син Радован, рођен 1984. године.

РАДОВАН, син Андрије и Милке Ћирковић, рођен је 19. јула 1984. године. Ожењен је Милицом, кћерком Драгана Радовановића из Миоковаца, рођеном 20. априла 1987. године. Живе у Горњој Атеници.

Њихово дете је син Вељко, рођен 27. септембра 2007. године.

ЛЕПОСАВА, кћи Сретена и Анке, рођена је 9. јула 1940. године, а умрла је 30. септембра 2009. године. Била је удата за Бранка Кнежевића из Горачића, рођеног 1940. године.

Њихова деца су:

- син Милић, рођен 1962. године;
- син Чедомир, рођен 1963. године.

Лепосава је живела у Горачићима, где је и сахрањена на Кнежевића гробљу. Крсна слава породице је Свети Георгије - Ђурђевдан.

МИЛИЋ, син Бранка и Лепосаве Кнежевић, рођен је 5. јуна 1962. године. Ожењен је Бланком Крижан из Сплита, рођеном 6. децембра 1967. године. Живе у Горачићима.

Њихова деца су:

- кћи Данијела, рођена 4. јуна 1987. године;
- кћи Јелена, рођена 17. новембра 1990. године;
- кћи Катарина, рођена 17. децембра 1992. године.

ЧЕДОМИР, син Бранка и Лепосаве Кнежевић, рођен је 15. септембра 1963. године, а настрадао је 2. јануара 1999. године. Био је ожењен Светланом, кћерком Драгана Петковића из Горачића, рођеном 15. септембра 1965. године. Чедомир је сахрањен на Кнежевића гробљу у Горачићима.

Њихова деца су:

- кћи Ивана, рођена 5. септембра 1988. године;
- кћи Милица, рођена 11. јула 1990. године;
- син Сретен, рођен 15. фебруара 1994. године.

Породица Чедомирова живи у Горачићима.

КОСТА, син Милорада и Миросаве, рођен је 1843. године, а умро је 1908. године. Био је ожењен Стаником, кћерком Милутина Плазине из Котраже, која је рођена 1847. године, а умрла 25. новембра 1899. године. Венчали су се 1866. године.

Њихова деца су:

- син Милан, рођен 1865. године;
- син Михаило, рођен 1868. године (није познато шта је с њим било);
- син Миладин, рођен 1872. године.

Децу је крстио Стеван Иконић из Бањице.

357. **НАПИСАНИЕ КРЕЩАЕМЫХЪ.**

1872	Родѣса мѣнца пола <i>мужско</i>	дѣца <i>Стеванова</i>	Днѣ <i>1</i>
	дѣта предложѣннаго: Оца <i>младѣнца</i>	<i>Коста Стевановић</i>	
	Мати же <i>Станика</i>	жѣтея <i>Тугарин</i>	
мѣца	Крѣтѣса ѿ мѣромѣ сѣмѣ помѣзаса чрезѣ мѣне	іерѣя <i>Нешо</i>	
<i>Августа</i>	<i>Парѣха цѣркве сѣіа</i>	<i>Василѣ</i>	
	<i>Тугарин</i>	сѣрѣя:	
днѣ	дѣца ѿ днѣ подѣ лѣтомѣ предложѣннаго: ѿ данѣ бѣсть во сѣмѣ крѣщенѣи ма-		
<i>10</i>	дѣнѣ ѿ ма <i>Миладин</i>	Воспрѣимѣи	
	бѣсть <i>Нешо Иконић</i>		
<i>М</i>	жѣтея <i>Тугарин</i>		
<i>87</i>			

Запис о крштењу Миладина, сина Косте и Станике Стевановић, чији је крштени кум био Нешо Иконић из Бањице.

Потом је као име жене са којом је имао четворо деце уписивано име Јелика. Њихова деца су:

- кћи Анка, рођена 3. септембра 1875. године, чији је крштени кум био Недељко Иконић из Бањице (није познато шта је с њом било);
- син Милутин, који је рођен 1. маја 1878. године, а умро 14. септембра 1876. године, чији је крштени кум био Вујо Стевановић;
- син Адам, који је живео од 25. јуна до 25. октобра 1880. године, чији је крштени кум био Адам Стевановић;

- син Милорад, рођен 15. фебруара, а умро 16. јуна 1884. године.
Коста је сахрањен на гробљу Черговиште.

На Костином белегу уклесано је:

**"Овде почивају земни
остатци Косте
Стевановића : из
Горачића старог
ратоборца: који часно:
поживи 67 год. а престави
се 13. јуна 1908 год. Бог да
му душу прости. Овај му
спомен подигоше његов
поштовани син: Милан и
унуци Миљко и Милинко".**

МИЛАН, син Косте и Станике, рођен је 1865. године, а умро је 1943. године. Био је ожењен Персом Обренић из Котраже, која је рођена 8. априла 1868. године.

Њихова деца су:

- син Миљко, рођен 1888. године, чији је крштени кум био Марко Иконић;
- кћи Зорка, рођена 20. фебруара 1892. године, а умрла 25. фебруара 1894. године, чија је крштена кума била Крстина Стевановић;
- кћи Станимирка, рођена 1894. године, чија је крштена кума била Миља Стевановић;
- кћи Милунка, рођена 19. маја 1896. године, која је, вероватно, умрла као дете, а чији је крштени кум био Марко Иконић;
- кћи Стана, рођена 17. јула 1899. године, с којом се не зна шта је било, а чији је крштени кум био Раица Стојановић;
- син Милинко, рођен 1902. године, чији је крштени кум био Марко Иконић;
- кћи Милица, рођена 20. фебруара 1905. године, с којом се не зна шта је било, а чија је крштена кума била Перса Стевановић.

Милан је сахрањен на гробљу Черговиште.

МИЉКО, син
Милана и Персе,
рођен је 22.
децембра 1888.
године, а умро је
25. фебруара 1915.
године. Није имао
потомака.
Сахрањен је на
гробљу
Черговиште.

На Миљковом белегу уклесано је:
" Ој Србине брате и српкиње
миле приђите ближе те
прочитај овај тужни споменик
који показује место сарањено
тело дичне младости и велике
жалости бож. Миљко
Стевановић из Горачића бив.
војник 4.чете
4.батаљона....пука I поз кои у
26 год свог живота јуначки
борећи се са аустријом 1914
год на Шапцу и ту ранисе а
други пут ранисе на
Јевремовцу дође кући као
рањен на боловање умре 25.
фебруара 1915 г. Бог даму
душу прости: овај спомен
подиже му отац Милан и брат
Милинко ".

СТАНИМИРКА-СТАНА, кћи Милана и Персе, рођена је 9. јуна 1894.
године, а умрла је 1981. године. Била је удата за Јована, сина Танасија
Маринковића из Премеће, који је живео од 1901. до 1972. године.
Живели су и радили земљу у Премећи где су и сахрањени. Крсна слава
била им је Свети Лука.

Њихова деца су:

- син Душан, рођен 1925. године;
- син Милован, рођен 1927. године;
- кћи Миломирка, рођена 1931. године.

ДУШАН, син Јована и Станимирке Маринковић, рођен је 1925. године,
а умро је 1994. године. Био је ожењен Босиљком, кћерком Богомира
Шундерића из Премеће. Живели су и радили у Премећи.

Њихова деца су:

- кћи Емилија, рођена 1948. године;
- кћи Виторија, рођена 1950. године;
- син Видоје, рођен 1954. године.

ЕМИЛИЈА, кћи Душана и Босиљке Маринковић, рођена је 14. августа
1948. године. Удата је за Живана Алексића из Ласца, рођеног 10. децембра
1941. године. Живе у Краљеву. Крсна слава им је Свети Георгије-Ђурђевдан.

Њихова деца су:

- кћи Весна, рођена 1966. године;
- син Александар, рођен 1974. године.

ВЕСНА, кћи Живана и Емилије Алексић, рођена је 11. новембра 1966. године. Удата је за Слободана Величковића из Ниша, рођеног 1948. године. Живе у Краљеву. Крсна слава им је Свети Николај-Никољдан.

Њихова деца су:

- син Душан, рођен 15. фебруара 1993. године;
- кћи Милица, рођена 10. октобра 1994. године.

АЛЕКСАНДАР, син Живана и Емилије Алексић, рођен је 2. марта 1974. године. Ожењен је Весном, кћерком Рада Стојановића из Крагујевца, рођеном 18. децембра 1970. године. Живе у Краљеву.

Њихово дете је син Алекса, рођен 16. јуна 2004. године.

ВИТОРИЈА, кћи Душана и Босиљке Маринковић, рођена је 1. маја 1950. године. Удата је за Мијаила Колаковића из Рајца, рођеног 25. априла 1943. године. Живе и раде земљу у Рајцу. Крсна слава им је Свети Николај-Никољдан.

Њихова деца су:

- кћи Милена, рођена 1967. године;
- кћи Лела, рођена 1969. године.

МИЛЕНА, кћи Мијаила и Виторије Колаковић, рођена је 31. децембра 1967. године. Удата је за Милољуба Бошковића из Премеће, рођеног 22. јануара 1962. године. Живе у Чачку и у Рајцу. Крсна слава им је Свети Николај-Никољдан.

Њихова деца су:

- кћи Ивана, рођена 29. јануара 1989. године;
- син Немања, рођен 27. септембра 1993. године.

ЛЕЛА, кћи Мијаила и Виторије Колаковић, рођена је 29. марта 1969. године. Удата је за Милију Костића из Виљуше, рођеног 1965. године. Живе у Чачку и у Виљуши. Крсна слава им је Свети Николај-Никољдан.

Њихова деца су:

- кћи Кристина, рођена 28. августа 1992. године;
- кћи Андријана, рођена 27. фебруара 1995. године.

ВИДОЈЕ, син Душана и Босиљке Маринковић, рођен је 3. децембра 1954. године. Ожењен је Милунком, кћерком Јорданке Несторовић из Маскова код Ивањице, рођеном 3. априла 1956. године. Живе у Премећи. Крсна слава им је Свети Лука.

Њихова деца су:

- син Зоран, рођен 1976. године;
- кћи Данијела, рођена 22. априла 1979. године.

ЗОРАН, син Видоја и Милунке Маринковић, рођен је 28. октобра 1976. године. Ожењен је Славицом, кћерком Милије Вукићевића из Качулица, рођеном 14. јануара 1978. године. Живе у Премећи.

Њихова деца су:

- син Александар, рођен 18. децембра 1998. године;
- син Стефан, рођен 10. август 2001. године.

МИЛОВАН, син Јована и Станимирке Маринковић, рођен је 12. јануара 1927. године, а умро је 29. јула 1999. године. Био је ожењен Танкосавом, кћерком Младена Спасовића из Катрге, рођеном 24. фебруара 1935. године. Њихова деца су:

- кћи Љубица, рођена 29. новембра 1955. године;
- кћи Снежана, рођена 2. маја 1966. године.

Милован је сахрањен у Београду, а породица живи у Београду.

МИЛОМИРКА, кћи Јована и Станимирке Маринковић, рођена је 20. јуна 1931. године. Била је удата за Трифуна Зоћевића из Рогаче, који је живео од 5. априла 1925. до 23. фебруара 2007. године. Трифун је сахрањен на гробљу у Рогачи, а Миломирка живи у Рогачи.

Њихово дете је кћи Данка, рођена 17. фебруара 1957. године.

МИЛИНКО, син Милана и Персе, рођен је 1902. године, а умро је 1973. године. Био је ожењен Једоксијом, кћерком Јанка Поповића из Горачића, која је живела од 1901. до 3. септембра 1955. године. Живели су у Стевановића џемату, сахрањени су на гробљу Черговиште.

Њихова деца су:

- син Добросав, рођен 1922. године;
- кћи Здравка, рођена 24. фебруара 1924. године, а умрла 1925. године;
- кћи Станика, рођена 1925. године;
- син Момир, рођен 1926. године;
- син Ратко, рођен 1929. године;
- кћи Душанка, рођена 1931. године.

ДОБРОСАВ, син Милинка и Једоксије, рођен је 27. октобра 1922. године, а умро је 30. новембра 1992. године. Први пут оженио се Миленом-Мицом, кћерком Драгутина Ружића из Негришора, рођеном 6. септембра 1932. године.

Њихова деца су:

- кћи Милоранка, рођена 1950. године;
- син Драгиша, рођена 1952. године.

Други пут оженио се Милијаном из Рогаче, која је живела од 1922. до 14. априла 1994. године.

Њихова деца су:

- кћи Једоксија, рођена 1955. године;
- син Милан, рођен 1960. године.

Преселио се у Мршинце где је живео и радио земљу. Сахрањени су на гробљу у Мршинцима.

МИЛОРАНКА, кћи Добросави и Милене, рођена је 7. октобра 1950. године у Горачићима. Удата је у Мршинце за Ђорђа, сина Милана Драгићевића. Живе у Мршинцима. Крсна слава им је Свети Николај-Никољдан.

Њихова деца су:

- кћи Гордана, рођена 1966. године;
- син Никола, рођен 1971. године;
- кћи Ивана, рођена 1982. године.

ГОРДАНА, кћи Ђорђа и Милоранке Драгићевић, рођена је 6. октобра 1966. године. Била је удата за Милана Лазовића у Мршинце. Настрадали су у саобраћајној несрећи на прузи 1989. године. Несрећу је преживела њихова кћи Јелена, рођена 30. маја 1989. године.

НИКОЛА, син Ђорђа и Милоранке Драгићевић, рођен је 29. маја 1971. године. Ожењен је Биљаном, кћерком Предрага Вујиновића из Мршинаца, рођеном 3. маја 1973. године. Живе у Мршинцима.

Њихова деца су :

- син Лука, рођен 25. фебруара 1999. године;
- кћи Јана, рођена 14. фебруара 2004. године.

ИВАНА, кћи Ђорђа и Милоранке Драгићевић, рођена је 8. јула 1982. године. Удата је у Мршинце за Владимира Јовановића, рођеног 7. августа 1979. године. Крсна слава им је Свети Аврамије.

ДРАГИША, син Добросави и Милене, рођен је 21. јула 1952. године у Горачићима, а умро је 2006. године. Био је ожењен Миленом, кћерком Вука Миловића из Сивчине код Ивањице, рођеном 10. децембра 1954. године.

Њихова деца су :

- син Владан, рођен 1975. године;
- син Рашко, рођен 22. јуна 1984. године.

Драгиша је сахрањен у Мршинцима где му породица живи.

ВЛАДАН, син Драгише и Милене, рођен је 30. марта 1975. године. Ожењен је Снежаном, кћерком Радована Славковића из Криваче, рођеном 19. априла 1977. године.

Њихово дете је син Андрија, рођен 4. децембра 2001. године.

ЈЕДОКСИЈА, кћи Добросава и Милијане, рођена је 16. децембра 1958. године. Удата је за Славка Нешковића из Бруснице, рођеног 9. августа 1958. године. Живе у Горњем Милановцу.

Њихова деца су:

- кћи Данијела, рођена 24. новембра 1989. године;
- син Дејан, рођен 1. септембра 1991. године.

МИЛАН, син Добросава и Милијане, рођен је 1960. године. Замонашио се у манастиру Савине код Херцег Новог. Монашко име му је Козма.

СТАНИКА, кћи Милинка и Једоксије, рођена је 1925. године, а умрла је 2010. године. Била је удата у Граб за Александра Ковачевића, који је живео од 1921. до 1994. године. Живели су у Грабу и сахрањени су у Грабу. Крсна слава била им је Свети Георгије-Ђурђевдан.

Њихова деца су:

- кћи Даница, рођена 1950. године;
- син Милорад, рођен 1952. године.

ДАНИЦА, кћи Александра и Станике Ковачевић, рођена је 26. новембра 1950. године, а умрла је 2. фебруара 2007. године. Била је удата за Рашка Госпавића пореклом из Вреоца, рођеног 12. јула 1950. године.

Њихова деца су:

- кћи Марјана, рођена 16. јануара 1976. године;
- кћи Слађана, рођена 1977. године;
- син Александар, рођен 29. марта 1982. године.

Даница је сахрањен у Лазаревцу где јој породица живи. Крсна слава им је Свети Николај-Никољдан.

СЛАЂАНА, кћи Рашка и Данице Госпавић, рођена је 24. септембра 1977. године. Удата је за Дејан Станојевића из Лазаревца, рођеног 1976. године. Живе у Лазаревцу.

Њихова деца су:

- син Стефан, рођен 16. јуна 2002. године;
- син Лука, рођен 5. септембра 2006. године.

МИЛОРАД, син Александра и Станике Ковачевић, рођен је 1. јануара 1952. године. Ожењен је Драгицом, кћерком Обрена Милошевића из Тара, рођеном 24. октобра 1957. године. Живе у Чачку

Њихова деца су:

- син Бранко, рођен 15. јуна 1979. године;
- син Жељко, рођен 30. октобра 1981. године.

МОМИР, син Милинка и Једоксије, рођен је 24. марта 1926. године, а умро је 2009. године. Био је ожењен Милунком, кћерком Живка Кнежевића из Горачића, која је живела од 1926. до 25. марта 2005. године. Живели су у Балужи где су и сахрањени.

Њихова деца су:

- син Радош, рођен 9. децембра 1950. године;
- кћи Сида, рођена 1953. године;
- син Родољуб, рођен 2. маја 1954. године.

СИДА, кћи Момира и Милунке, рођена је 15. маја 1953. године у Горачићима. Удата је за Милуна, сина Миће Николића из Зеока, рођеног 13. новембра 1947. године. Живе у Чачку.

Њихова деца су :

- син Душко, рођен 1974. године;
- син Дарко, рођен 1978. године.

ДУШКО, син Милуна и Сиде Николић, рођен је 30. септембра 1974. године. Ожењен је Јеленом Кустудија из Чачка, рођеном 17. маја 1979. године. Живе у Чачку.

Њихово дете је син Вељко, рођен 22. јуна 2005. године.

ДАРКО, син Милуна и Сиде Николић, рођен је 9. априла 1978. године. Ожењен је Иваном Глишић из Ракове, рођеном 2. маја 1979. године. Живе у Чачку.

РАТКО, син Милинка и Једоксије, рођен је 21. фебруара 1929. године, а умро је 29. новембра 1983. године. Није се женио, нити има потомака. Живео је и сахрањен је у Балужи.

ДУШАНКА, кћи Милинка и Једоксије, рођена је 1931. године, а умрла је 2000. године. Била је удата за Милију Јанковића из Узића, који је живео од 1926. до 1994. године.

Њихово дете је кћерка Гордана.

Душанка је сахрањена на гробљу у Балужи.

ГОРДАНА, кћи Милије и Душанке Јанковић, рођена је 14. новембра 1966. године. Била је удата за Бобана Спасојевића из Чачка, који је живео од 1971. до 2004. године.

Њихово дете је кћи Александра, рођена 15. маја 1992. године.

Бобан је сахрањен на чачанском гробљу.

МИЛАДИН, син Косте и Станике, рођен је 1. октобра 1872. године, а умро је 15. октобра 1918. године. Био је ожењен Пауном, кћерком Мијаила Ружичића из Горачића, која је живела од 1. јуна 1880. до 1. јануара 1947. године. Венчали су се 3. новембра 1896. године, а кум им је био Јеротије Стевановић. Живели су и радили земљу у Стевановића цемату. Сахрањени су на гробљу Черговиште.

На Миладиновом белегу записано је:
"Пред овим ладним спомеником почива тело дичног срба Миладина Стевановића из Горачића бив обавезник III позива који је учествовао у све ратове који часно поживе 44 год. а умро 15. октобра 1918. год."

Њихова деца су:

- син Микаило, рођен 1898. године, чији је крштени кум био Марко Иконић;
- син Вукоман, рођен 1. априла 1900. године, а умро 12. новембра 1901. године, чија је крштена кума била Ана Ружичић;
- кћи Крсманија, рођена 2. фебруара, а умрла 27. новембра 1903. године, чији је крштени кум био Божидар Ружичић;
- син Стојадин, рођен 2. јануара, а умро 3. јула 1905. године, чији је крштени кум био Марко Иконић;
- син Живорад, рођен 1907. године;
- кћи Милијана, рођена 1910. године, чији је крштени кум Милутин Иконић;
- син Младомир, рођен 1917. године.

На Паунином споменику записано је:
" Пауна жена Миладина Стевановића из
Горачића живи 74 г. умре 1.1.1947.г: овај
спомен подиже синови Младомир и
Живорад ".

МИКАИЛО, син
Миладина и Пауне, рођен је
25. априла, а умро од
кашља 22. децембра 1898.
године.

Сахрањен је на гробљу
Черговиште.

На Микаиловом
белегу записано
је:
" Микаило од 9
месеци син
Миладина
Стевановића".

ЖИВОРАД, син Миладина и Пауне, рођен је 7. јуна 1907. године, а умро је 18. јуна 1968. године. Био је ожењен Добринком, кћерком Драгића Давидовића из Бањице, која је живела од 1902. до 1980. године. Живели су и радили земљу у Горачићима. Сахрањени су на гробљу Черговиште.

Њихова деца су:

- син Миодраг, рођен 1924. године;
- син Крстомир, рођен 1929. године;
- кћи Радојла, рођена 1931. године;
- кћи Даница, рођена 1932. године;
- кћи Катарина, рођена 1935. године;
- син Илија, рођен 1941. године.

МИОДРАГ, син Живорада и Добринке, рођен је 1924. године, а умро је 1988. године. Био је ожењен Миланком, која је живела од 1933. до 2005. године. Живели су и радили земљу у Горачићима. Сахрањени су на гробљу Черговиште. Нису имали потомака.

КРСТОМИР, син Живорада и Добринке, рођен је 1929. године, а умро је 1984. године. Није се женио. Живео и радио земљу у Горачићима. Сахрањен је на гробљу Черговиште.

РАДОЈЛА, кћи Живорада и Добринке, рођена је 3. новембра 1931. године. Била је удата за Обрада Станојевића из Прањана, који је живео од 1933. до 1982. године. Радојла живи у Алибунару, а Обрад је сахрањен у Прањанима.

Њихово дете је син Милош, рођен 1962. године.

МИЛОШ Стефановић, син Обрада и Радојле, рођен је 26. јуна 1962. године. Ожењен је Лавиником, кћерком Ауреола Пићоња, рођеном 10. априла 1966. године. Живе у Алибунару.

Њихова деца су:

- син Александар, рођен 9. марта 1993. године;
- син Немања, рођен 10. јануара 1995. године;
- кћи Андреа, рођена 28. јула 2004. године.

ДАНИЦА, кћи Живорада и Добринке, рођена је 16. децембра 1933. године. Била је удата за Родољуба Лучића из Љига, који је живео од 18. октобра 1929. до 18. фебруара 1989. године.

Њихова деца су:

- кћи Снежана, рођена 1954. године;
- кћи Тања, рођена 1959. године.

Даница живи у Банатским Карловцима.

СНЕЖАНА, кћи Родољуба и Данице Лучић, рођена је 5. јуна 1954. године. Удата је за Пера Божића из Задра. Живи у Француској. Немају потомака.

ТАЊА, кћи Родољуба и Данице Лучић, рођена је 18. априла 1959. године. Удата је за Драгана Плетеничића, рођеног 29. октобра 1954. године. Живе у Вршцу.

Њихова деца су:

- кћи Данијела, рођена 20. јуна 1980. године;
- кћи Сандра, рођена 27. јула 1983. године.

КАТАРИНА, кћи Живорада и Добринке, рођена је 6. новембра 1935. године. Удата је у Трnavу за Срећка Матовића, рођеног 11. септембра 1936. године. Живе у Трnavи Крсна слава им је Свети Лука.

Њихово дете је син Андрија, рођен 1962. године.

АНДРИЈА, син Срећка и Катарине Матовић, рођен је 4. децембра 1962. године. Ожењен је Биљаном, кћерком Младомира Вукосављевића из Трnavе, рођеном 24. септембра 1970. године. Живе у Трnavи.

Њихова деца су :

- кћи Јасмина, рођена 16. јула 1988. године;
- син Иван, рођен 7. августа 1991. године.

ИЛИЈА, син Живорада и Добринке, рођен је 2. августа 1941. године. Ожењен је Руменом, кћерком Славка Оцокољића из Брезове, рођеном 26. јула 1946. године. Живе у Стевановића цемату.

Њихова деца су :

- кћи Снежана, рођена 1966. године;
- кћи Драгана, рођена 1969. године;
- син Живорад, рођен 1979. године.

СНЕЖАНА, кћи Илије и Румене, рођена је 30. јула 1966. године. Удата је за Драгана Јовановића из Пожеге. Живе у Пожези. Крсна слава им је Свети Јован-Јовањдан.

Њихова деца су :

- кћи Марија, рођена 5. фебруара 1986. године;
- кћи Ана, рођена 5. марта 1985. године.

ДРАГАНА, кћи Илије и Румене, рођена је 28. јуна 1969. године. Удата је за Милована Давидовића из Чачка.

ЖИВОРАД, син Илије и Румене, рођен је 19. марта 1979. године. Ожењен је Иваном, кћерком Смиљка Крупежа из Ракове, рођеном 26. децембра 1982. године. Живе у Стевановића цемату.

Њихова деса су:

- син Алекса, рођен 20. јуна 2000. године;
- син Лука, рођен 12. децембра 2001. године;
- син Лазар, рођен 19. јуна 2003. године;
- син Матија, рођен 30. априла 2005. године;
- кћи Ива, рођена 3. октобра 2007. године.

МИЛИЈАНА, кћи Миладина и Пауне, рођена је 6. фебруара 1910. године, а умрла је 1913. године. Сахрањен је на гробљу Черговиште.

На Милијанином белегу записано је:

**" Милијана од..... год... Миладина Стевановића
умрла 1913 г.".**

МЛАДОМИР, син Миладина и Пауне, рођен је 22. априла 1917. године, а умро је 12. марта 1991. године. Био је ожењен Радосијом, кћерком Обрена Станковића из Горачића, која је живела од 1914. до 1986. године. Живели су у Стевановића џемату. Након женидбе сина Душана, сишли су из џемата и саградили дом преко пута Станковића. Сахрањени су на гробљу Черговиште.

Њихова деца су:

- кћи Милостива, рођена 1938. године;
- кћи Марија, рођена 1940. године;
- син Душан, рођен 1943. године;
- кћи Олга, рођена 1946. године.

МИЛОСТИВА, кћи Младомира и Радосије, рођена је 1938. године. Била је удата у Горачиће за Радојицу Кнежевић, који је живео од 1930. до 2010. године.

Њихова деца су:

- кћи Милијанка, рођена 1960. године;
- кћи Данка, рођена 1962. године;
- кћи Душанка, рођена 1966. године.

Милостива живи у Горачићима. Крсна слава им је Свети Георгије-Ђурђевдан.

МИЛИЈАНКА, кћи Радојице и Милостиве Кнежевић, рођена је 5. септембра 1960. године. Удата је у Велес за Љубинка Јовановића, рођеног 8. августа 1952. године. Живеу Велесу. Крсна слава им је Свети Николај-Никољдан.

Њихова деца су:

- кћи Наташа, рођена 12. децембра 1981. године,
- кћи Јелена, рођена 28. јуна 1983. године,
- син Драган, рођен 9. јула 1989. године.

ДАНКА, кћи Радојице и Милостиве Кнежевић, рођена је 30. октобра 1963. године. Удата је за Вељка, сина Радојка Стојића из Миросаљаца, рођеног 1961. године. Живе у Гучи. Крсна слава им је Свети Јован Крститељ-Јовањдан.

Њихова деца су:

- син Дарко, рођен 30. априла 1983. године,
- кћи Данијела, рођена 14. фебруара 1990. године.

ДУШАНКА, кћи Радојице и Милостиве Кнежевић, рођена је 22. јануара 1966. године. Била је удата за Рада, сина Вучете Плазинића из Горачића, који је живео од 27. августа 1964. до 2004. године.

Њихова деца су:

- кћи Драгана, рођена 12. јануара 1990. године,
- син Милош, рођен 5. децембра 1991. године.

Душанка живи у Горачићима. Крсна слава им је Свети Николај-Никољдан.

МАРИЈА, кћи Младомира и Радосије, рођена је 1940. године. Удата је у Бањицу за Милоша, сина Добривоја Јелесијевић, рођеног 1938. године. Живе у Бањици.

Њихова деца су:

- син Томислав, рођен 1962. године,
- син Горан, рођен 29. септембра 1972. године.

ТОМИСЛАВ, син Милоша и Марије Јелесијевић, рођен је 6. септембра 1962. године. Ожењен је Јованком Чичановић из Рајца, рођеном 1971. године. Живе и раде земљу у Вапи.

Њихова деца су:

- кћи Ирена, рођена 9. априла 1988. године,
- син Игор, рођен 24. фебруара 1991. године,
- син Ненад, рођен 20. новембра 2000. године,
- син Милош, рођен 20. јуна 2002. године.

ДУШАН, син Младомира и Радосије, рођен је 30. маја 1943. године. Ожењен је Станом, кћерком Живорада и Станојле Стевановић из Горачића, рођеном 2. априла 1950. године. Живе и раде земљу у Горачићима.

Њихова деца су:

- син Дејан, рођен 1970. године;
- кћи Весна, рођена 1972. године.

ДЕЈАН, син Душана и Стане, рођен је 14. новембра 1970. године. Ожењен је Дубравком, кћерком Божа Димитријевића из Чачка, рођеном 26. децембра 1971. године. Живе у Чачку.

Њихова деца су:

- син Филип, рођен 17. децембра 1998. године;
- кћи Александра, рођена 14. септембра 2005. године.

ВЕСНА, кћи Душана и Стане, рођена је 31. маја 1972. године. Удата је у Марковицу за Васу Шибинца, рођеног 14. јануара 1969. године. Живе у Марковици.

Њихова деца су:

- син Алекса, рођен 11. марта 2007. године;
- кћи Јана, рођена 14. марта 2010. године.

ОЛГА, кћи Младомира и Радосије, рођена је 17. маја 1946. године. Удата је за Обрада, сина Давида Матовића из Трнавe, рођеног 14. октобра 1942. године. Живе у Атеници.

Њихова деца су:

- син Драган, рођен 1967. године;
- кћи Ивана, рођена 10. фебруара 1978. године.

ДРАГАН, син Обрада и Олге Матовић, рођен је 27. октобра 1967. године, а преминуо је 13. јула 2002. године. Био је ожењен Горданом, кћерком Живана и Раде Поповић из Миоковаца, рођеном 11. априла 1972. године.

Њихова деца су:

- кћи Милица, рођена 28. децембра 1992. године;
- кћи Катарина, рођена 14. марта 1994. године.

Драган је сахрањен на гробљу у Трнави, а породица живи у Атеници у породичној кући.

РАДОСАВ, син СТЕВАНОВ

РАДОСАВ је рођен 1776. године, а умро је 1816. године. У архивама нема писаних података о њему, као ни података о томе да је имао потомака. Једини траг о његовом постојању је белег на Ружичића гробљу у Горачићима. Белег се налази непосредно уз белеге Стевана и Петра Стевановића. Највероватније да је Радосав живео у кући са Радованом.

На његовом белегу
уклесано је :
" Радосав
Стевановић од:
40:г: умре у 1816.

УМЕСТО ПОГОВОРА

Када човек испрати родитеља својега у вечност, он осети и позна празнину у грудима својијем. Он тад упозна тугу... Почиње да честа одласцима на гробље, приношесећи воштанице, тамјан и молитве. Почиње да завирује у спомене. Да разговара са исписаним словима. Да разазнаје знакове, поуке, бројке. Да распознаје корене. Призива сећање едаби оживео тренутке из времена оног док није постао сироче.

Елем, 1996. године Господње, једног мајског дана, упокоји се у Господу мој отац Светолик, кога су Жарко звали. Остали су неки наши недосањани снови. Остала су недовршена казивања о прецима нашијем. Одзвањале су ми очеве речи, које је изговорио непосредно пред смрт:

"Ће поменук малоприје наше старе, Бог да им душу прости, сваки су ред држали. Погледни гробове нашијег ђедова. Как'и да они не изађу о Задушницама. Боже сачувај! Да окаде гробове. Да попале свијеће. Да прелију гробове вином. Да се Богу помоле за покој душа. Да изнесу најлепши залогај на гроб. За оне Задушнице, онамо пред Васкршњи пос', се неприкосновено чувала најбоља пршута. Леђаница. Ако 'е година била пооскудна, па си им'о за посек једно свинче, онда једну леђаницу, ако бане кум ил' тако неко, мо'ш да рецнеш. Ал' ону другу нипошто. Ни за как'е паре. Она иде за Задушнице. Да 'е туриш на гроб. Да почастииш комшије. Сваког ко наиђе поред нашијег гробова. И сиромашка. Не каже се тек нако, нај'о се к'о сироче на Задушнице. Севап ти је то. За покој душа. А 'очи Задушница, весели тата, 'нако кад превали подне, баци на раме грабуље, косу, мотику, узме коју свјећицу и на гробље. Да уљуди гробове. Виде то наши стари, одозго. Немо' да мислиш да не виде! И благосиљају! Без њиног благослова руке су ти везане. То тувите, благо мене. Јел је казано да су унучад круна старом чо'еку, а слава синовљева су очеви и ђедови. Добро погледните, ко'е се куће затиру, далеко било. Виђећете, оне ко'е су попуштале да грбови ђедова њинијег утону у бујад и купине. Е, мој брајко! С тим се не игра..."¹⁵

То сећање ме често водило на гробље, на ту Божију њиву у коју је посејано најдрагоценије семе. Њиву која чува благо Божије, децу Божију, прах отаца и матера нашијех. Тамо, на тој Божијој њиви, међу каменим белезима, схватио сам: сва богатства овога света, која ће мољци избушити, рђа нагрести, поплаве, пожари, ратови... унаказити, не вреде

15) Грешни Милоје, Казивања, Богу у славу, прецима у част, потомцима у аманет
III издање "Лео" Горњи Милановац 2010, страна 160-161

једнога гробља. Само прах отаца и матера нашијех је неуништив. Тај спавајући прах који ће васкрснути . "И много онијех који спавају у праху земаљском пробудиће се, једни на живот вечни а други на срамоту и прекор вечни" (Свето писмо, књига Пророка Данила, 12.2)

Завирујући у Јеванђеље видех доказе васкрсења. Видех како Господ васкрсе кћер Јајирову, и сина најинске удовице, и Лазара брата Марије и Марте... И видех да сам Господ васкрсе јавивши се многима.

На гробљу, међу оним каменим белезима разазнао сам да између нас и уснулих отаца и матера, браће и сестара нашијех, нема битне разлике. Јер ово што ми јесмо, они су били. Оно што они јесу, ми ћемо бити данас, сутра... Разлика између нас и њих је у томе што они чекају један, а ми чекамо два важна догађаја. Ми чекамо упокојење када ће тело наше отићи у прах, а душа Господу, да добије привремено насеље. Али, и ми и они чекамо опште васкрсење, када ће прах наш оживети, када ће мртви устати из гробова у радост вечну.

О, како је мален број нас живих према броју оних који нас чекају у гробовима.

Ту, међу каменим белезима, разазнао сам да највеће дело које бих могао учинити док још ходам грешан овом земљом, јесте: да узнесем молитве Господу за покој душа отаца и матера, браће и сестара нашијех; да организујем парастосе и помене; да светињама нашијем разазнесем прилоге, едаби се имена упокојених отаца и матера нашијех помињала на проскомидијама и богослужењима; да обновим и сачувам, за покољења која ће доћи, ту камену књигу нашијех предака, те камене белеге на којима су љубављу исписане њихове биографије и судбине. Ту, међу гробовима разумео сам Завештање Немањино:

"Гробови, чедо моје, гробови и кости чине народ.

Они који не знају за своје гробове и кости никада неће постати народ. Они су сличнији вуковима и лисицама, који не знају за своја гробља.

А гробља су, чедо моје, тиха сеоца у којима још увијек бораве под земљом наши покојници. Гробови су тихе постеље у којима заувјек спавају, у миру непробудном, тијела наших предака.

Народ не чине само они живи на земљи, што по њој ходе и творе, него и сви мртви, сваки на броју који у њој почива. Јер без онога под земљом, чедо моје мило, онога најнезнатнијег и безименог, не би било овога на земљи, сада знатног и именитог.

Ни њиву не чини једна љетина, па ни народ не чини један нараштај.

Ливаду не чини један откос, нити може уништити једна косидба. Што је за ливаду један откос, то је за народ једна битка или морија.

Народ ниче у таласима и пада у откосима смрти као трава, али опет прораста све гушће земљу и буја у новим нараштајима.

Запамти, чедо моје, наша гробља су најсвјетлији биљези нашег народа и најсветији граничници наше домовине.

Ако ти нико жив не може казати докле допире твоја земља и твоја баштина, потражи кости и гробове, и мртви ће ти истину казати."

Ту, међу каменим белезима, разазнао сам сву дубину закона Господњег исказаног у заповести "Љуби ближњег свог". Јер, наши ближњи нису само живи, него и упокојени, који су до јуче ходили присојем испод Корената радујући се, певајући, тугујући, ридајући... А већ сутра ћемо ми бити као они. На Черговишту или на неком другом гробљу. Свеједно. Јер, Господња је земља свуда. Где год дотакнемо земљу, дотакли смо руб раке наших ближњих.

Ту, над гробовима предака, схватио сам да смо ми били у њима, када су они ходили овим пољима и овим брежуљцима. И да ћемо сутра бити заједно са њима у једној љубави. У једној нади. У нади васкрсења. У нади вечнога живота.

Ту сам схватио науку јеванђељску, која учи да смо пред Богом сви живи. Ту сам разумео да наши упокојени нису мртвији од нас, нити смо ми живљи од њих. Ту сам разумео поуку Апостола "Безумниче, оно што ти сејеш неће живети ако не умре" (1. Кор.15 .16.) „...Јер вам ово казујемо речју Господњом да ми који будемо живи о доласку Господњем, нећемо претећи оне који су уснули. Јер ће сам Господ са заповешћу, гласом арханђела и са трубом Божијом, сићи са неба, и прво ће мртви у Христу васкрснути, а потом ми живи који останемо бићемо заједно са њима узнесени на облацима у сретање Господу у ваздуху и тако ћемо свагда са Господом бити." (1.Сол.4.15-17).

Сазнадох, дакле, да разлике између нас и наших упокојених предака нема. Разлика је само у томе што су душе наше још који дан обучене у тело, а душе њихове су отишле навише, Дародавцу, Сотворитељу нашем. А тела њихова су у гробовима, где ће се и наша придружити да тамо сачекају нову зору. Да сачекају дан онај. Да сачекају васкрсење мртвијех и живот будућега века.

Тако се разгоре у срцу моме пламен љубави за претке наше. На том пламену стаса моја одлука: почех да им обнављам надгробне споменике. Док су конзерватори, историчари уметности, етнологи. враћали спрану боју на слова, на голубове, на гроздове, на розете..., док су санирали оштећења која изгризе време, ја сам тражио гробове Стевана, Петра и Радована, које време беше сатарило, затурило и истиснуло из сећања неколико потоњих колена. Тумаро сам по Башчинама, по Бријегу, око Манојлове кошаре испод Рида, преко Савине воде, Иверја и Лозе, ка

Љепосавином гробу. Прегазео Жуту земљу, Капин до, Коранате.... Обилазио око Бријеста, претраживао Давидову јаругу, Станићевину, Забој, Гај и Маринковину, спуштајући се наниже поред Гишине шећерлије, низ Цолову ливаду, до Росиног ораса... Обилазио напере и воденичке јазове, заравњена мочила... Прелазео преко брода, испод Чаира, с оне стране потока у Питомаче, Радашин до, Радовину... Свуда тамо где се по предању помињаху гробови. Или, где сам видео какву чворугу израслу на ледини. Нема, па нема. Не нашавши прах њихов, подигох на Черговишту белег. Да остане траг. У камену. У времену. У сећању. У срцима оних што ће иза нас доћи. Да их памте. Да их помињу. Да се за њих помоле.

У овај камени белег уклесасмо:
**"Праоцима нашим
 Стевану и синовима
 његовијем Петру и
 Радовану од којих се
 изнедрише и расејаше
 Стевановићи.
 Нека им Господ подари
 рајско насеље у царству
 својему. Амин.
 Лета Господњег ММVII**

Стеван роди Петра, Петар
 роди Милорада, Милорад
 роди Вићентија,
 Вићентије роди Милоја I,
 Милоје I роди Радосава,
 Радосав роди Светолика-
 Жарка.
 Овај спомен Божјом
 милошћу подиже син
 Светоликов Милоје II са
 женом Надом, зетовима
 Жељком Љубичићем и
 Миломиром Вулићевићем,
 ћеркама Катарином и
 Маријом и унуцима
 Јанком, Јованом, Јаном,
 Мартом, Мионом
 С Божјом помоћи након
 подизања овог белега
 пронађосмо гробове
 њихове и обновили смо им
 спомене на Ружичића
 гробљу 2008 г."

Кад подигох овај белег и обнових споменење Милораду, Вићентију, Сретену, Милоју, Радосаву, распали се у мени жеља да наставим обнову. Али то не могу самовољно. Морам да тражим сагласје ближњих потомака оних чије споменење обнављам.

Тако пронађох Момчила Алексиног, високог официра Војске Србије. Упознасмо се. Мени беше педесет осам, а њему четрдесет једно лето. И рекох му мој наум. И он се придружи. Срцем.

Поче да уређује гробови око гробова својих ђедова. Кад нађе и испод маховине разабра шта пише на спомену његовог чукунђеда Алексе I, имењака његовог оца Алексе II, и имењака његовог сина Алексе III, затрепери срце његово и распали се запретена љубав његова. Завиривши у записе Момчилове не могу, а да не наведем један од њих:

Беше то сасвим случајно у лето 2007. године. Прст судбине, божја воља, нека непозната сила или сам дух Стевана, споји два Стевановића: старијег Милоја и млађег Момчила. А не знадох да ли смо браћа или ми је Милоје стриц.

Решио Милоје да обнови гробове свих предака, те ме позва да тражи благослов за обнављање гробова мојих најближих предака. И тако крене да настаје ова књига.

Знао сам ко су ми деда и прадеда, одакле су, где им је била родна и где им је вечна кућа. Ни отац, ни стричеви, ни тетке, нису знали да ми одговоре на многа питања: ко ми је чукундеда, одакле су Стевановићи, ко ми је ближа, а ко даља родбина, кога имам од родбине у селу, код кога да одемо и да ми дође на радост и весеље, кога треба да испратим кад га Бог позове код себе, коме имена да се сетим кад запалим свећу...

Одувек сам желео да направим родослов Стевановића, али су моји путеви увек заобилазили Горачиће. Тако ми у животу једноставно било суђено.

Тог лета, у селу Горачићи, на гробљу Черговиште, почео Милоје да подиже спомен обележје Стевану (од кога настадоше Стевановићи) и његовим синовима Петру и Радовану. За ове наше најдаље претке нико од старина није знао где су сахрањени, нити где им је белег.

Једног дана на гробљу се сретосмо Микош Милићевић и ја. Рече он: «Ми смо родбина». Слегдох раменима, на тренутак занемех, први пут за рођака чух, олових га са „рођо“ и ту крену бујица мојих питања. Видим ја Микош много зна.

«Нема друге, Момчило, узимај папир и плајваз и пиши», рекох себи.

Кренусмо тако од белега до белега. Микош прича, а ја пишем. Пишем и видим: нигде краја. Много је ту Стевановића. Што више слушах, све више

сознајем. Сазнајем старост и младост, бројност и изумирање, домаћине и сиротињу, радост и бол, раскош и муке Стевановића. Не могу да верујем: све то лежи ту у Черговцишту. Али ипак сам срећан што своје претке сазнајем.

Сазнах ја и свог чукундеду и наврдеду и парћипана и аскурђела, али Богме и како су нам род Милићевићи, Јањићи, Радосавчевићи, Давидовићи, шта нам значе Иконићи из Бањице.

Кренуо сам од ових гробова и епитафа на њима и почео сам састављати мозаик родослова. Доста тога није било логично. Срећом, матичне књиге (рођених, венчаних, умрлих) од 1867. године па надаље сачуване су у МЗ Горачићи, а од 1837. до 1866. године у Историјском Архиву града Чачка.

Велику помоћ пружили су ми: Велимир Плазинић, шеф Месне канцеларије у Горачићима, Зоран Маринковић из Историјског Архива града Чачка, Јовиша Славковић из Гуче, који написа књигу "Становништво Драгачева" и Радован М. Маринковић, који је, поред доприноса у многим својим писаним делима, велики допринос пружио обилазећи са мном Горачиће и упознајући ме са његовом историјом и становништвом.

Да упознам своју родбину и куће у којима живе Стевановићи у Горачићима највише ми је помогао мој даљи, а Милојев рођени брат Саво. Показа ми стазе и богазе у Стевановића џемату којима је и мој отац ходио, куће из којих се изродише, а Богами и даље се рађају Стевановићи.

Договорих се с Милојем да учинимо покушај да направимо запис-књигу која би била посвећена свим Стевановићима, како прецима да их не заборавимо, тако и будућим поколењима да знају одакле су и ко им је род.

Круна Момчиловог трагања, Ружичића гробље

Да не заборавимо ни наше сестре, ни тетке, ни бабе које се из Стевановића удадоше и у другим фамилијама изродише нашу браћу и сестре.

Од тог дана Момчило неуморно трага по гробљима, црквама, месним канцеларијама, музејима, историјским архивима... Стицајем околности 2008. године отишао је у пензију, тако да је огромно време, енергију и љубав уложио на разгртање трагова иза Стевана и потомака његовијех. Откри многобројне жиле које су се разгранале широм србске земље из корена Стевановог. Откри Зуце под Авалом и петнаестак домаћинстава која се изнедрише од Милутина, сина Радовановог, сина Стевановог, кога књаз Милош, због бунтовања његовог, прогна тамо где још бејаше Турака. Али Милутин запе из петних жила и, неуморно радећи, купи повеће имање. И тако се наставише две његове лозе. Једна преко Вуја у Горачићима под Јелицом, а друга преко Илије и Благоја у селу Зуце, под Авалом. Откри и упозна Момчило 1147 живих Стеванових потомака и много оних што су се преселили у вечност.

Једног кишовитог дана, сав озарен, уђе Момчило у моју канцеларију говорећи: „Нашао сам Петра и Радована“. Наш загрљај повратио ми је наду да ћу можда наћи и прах Стеванов. Сутрадан са Зораном кренух Момчиловим трагом. Слава ти Боже! На бочној страни Петровог споменика угледах запис: **„У овоме : гробу : тело дугачког Стевана . Кои погибе од лопова у 1789.г“**

Истог трена одлучих да обновим овај део Ружичића гробља и да подигнем белег који ће долазећим поколењима сведочити наше корене.

Милоје на гробљу праоца Стевана, Ружичића гробље, Драгачево

На том белегу уклесано је:

" У овим гробовима почива прах прародитеља фамилије Стевановић чекајући васкрсење мртвих и живот будућег века. Бог да им душе прости. Потомци њихови се почеше сахрањивати на гробљу Черговиште од 1850. г. " (западна страна)

" Ово знамење коме време беше сатарило траг пронађоше Момчило II, син Алексе II, син Момчила I, син Симов, син Алексе I, син Милошев, син Радованов, син Стеванов и Зоран син Милошев, син Радосављево, син Милоја I " (јужна страна)

" 2008 г. споменење им обнови и овај белег подиже Милоје II син Светоликов, син Радосављево, син Милоја I, син Вићентијево, син Милорадов, син Петров, син Стевана дугачког, са женом Надом,

зетовима Жељком и Миломиром, ћеркама Катарином и Маријом, унуцима Јанком, Јованом, Јаном, Мартом, Мионом " (северна страна)

" Спомен Стевану и Петру подиже њихов благочестиви потомак Сретен који часно поживе 60 лета а пресели се у вечност 3. новембра 1890. г " (источна страна)

А на оном белом споменику, који подигох на Черговишту, дописах:

" С Божјом помоћи након подизања овог белега пронађосмо гробове њихове и обнови смо им спомене на Ружичића гробљу 2008 г."

Браћо и сестре,

Драга децо Стеванова, чувајте ове бисере што Момчило и ја, милошћу Господњом, сабрасмо и нанизасмо у ову ниску, коју стависмо међу корице ове књиге.

Потрудите се да је обогатите записивањем трагова које откријете.

И помјаните претке наше у молитвама својим.

И помјаните нас два, грешна раба Божија, Милоја и Момчила.

Амин.

Грешни Милоје

Драган Парезановић
РЕЧ РЕЦЕНЗЕНТА

МИЛОЈЕ СТЕВАНОВИЋ, рођен је 20. марта 1949. године Господње, од почивших оца Светолика-Жарка и мајке Југославе-Јуле рођ. Раковић.

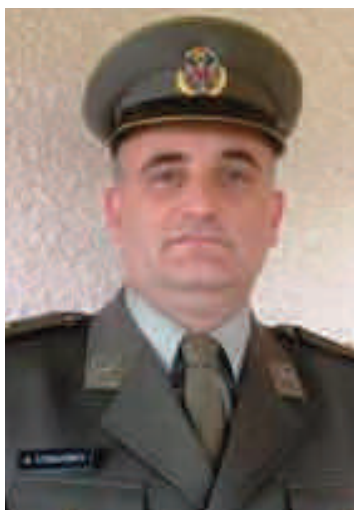

У раној младости учитељовао је у Горачићима. После студија вратио се родном Драгачеву из кога је отишао ,након што је, због бунтовања против оних који су тада управљали државом које више нема, политички осуђен као "неподобан". Написао је "Казивања" и "Чашу Обрадову", којима покушава да очува језик, обичаје, морал, дух предака.

Свој допринос очувању светоотачког предања и чистоте вере православне дао је у збиркама писама, разговора и прича: "Не помичи старе међе" и "Сине мој не пристај". Коаутор је књиге "Ко продаје веру за вечеру".

Има супругу Наду, кћерке Катарину и Марију, зетове Жељка и Миломира и унучад Јанка, Јована, Јану, Марту, Миону и Магдалену

МОМЧИЛО СТЕВАНОВИЋ, рођен је у Зрењанину 18. августа 1966. године од оца Алексе и мајке Радмиле из Белице рођене Драмлић.

Основну школу завршио је у Атеници, средњу војну у Загребу. Војну Академију завршио је у Београду (1991).

Од рођења често је мењао место боравка: Зрењанин, Меленци, Кулиновци, Загреб, Љубљана, Београд, Задар, Бачка Топола, Гњилане, Крушевац.

Учествовао је у ратовима од 1991. до 1995. године и у рату 1999. године. Најдужи период своје војничке каријере службовао је у Бачкој Тополи. По чину је потпуковник артиљерије.

Има супругу Весну, сина Алексу и кћерку Мају.

Данас је пензионер Војске Србије и живи у Чачку.

